

Den Europæiske Unions Tidende

L 139

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

26. maj 2012

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

2012/268/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 29. juni 2011 om statsstøtte SA.14554 (C 7/04) fra Tyskland til Gesellschaft für Weinabsatz** (meddelt under nummer C(2011) 4426)..... 1

2012/269/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 29. juni 2011 om Irlands statsstøtte SA.32504 (2011/N) og C 11/10 (ex N 667/09) til Anglo Irish Bank og Irish Nationwide Building Society** (meddelt under nummer K(2011) 4432) ⁽¹⁾..... 18

Pris: 3 EUR

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 29. juni 2011

om statsstøtte SA.14554 (C 7/04) fra Tyskland til Gesellschaft für Weinabsatz

(meddelt under nummer C(2011) 4426)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(2012/268/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit ⁽¹⁾,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) På baggrund af en klage modtaget den 10. maj 2001 sendte Kommissionen en skriftlig forespørgsel til Forbundsrepublikken Tyskland den 9. november 2001. Støtteforanstaltningen blev anmeldt ved brev af 5. marts 2002, modtaget den 8. marts 2002, som svar på Kommissionens forespørgsel. Da støtteforanstaltningen allerede var blevet gennemført på daværende tidspunkt, blev den indført i registeret over uanmeldt støtte (støtteforanstaltning NN 159/02).
- (2) Tyskland fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 20. november 2002, modtaget den 25. november 2002, ved brev af 28. april 2003, modtaget den 2. maj 2003, ved brev af 27. maj 2003, modtaget den 28. maj 2003, og ved fax modtaget den 2. oktober 2003.
- (3) Ved brev af 19. februar 2004, SG-Greffe (2004) D/200645, meddelte Kommissionen Tyskland, at den

havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i forbindelse med støtteforanstaltningen.

- (4) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til støtteforanstaltningen.
- (5) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra interesserede parter ⁽⁴⁾.
- (6) Tyskland fremsendte sine bemærkninger til Kommissionen ved brev af 18. marts 2004, modtaget den 23. marts 2004. Yderligere bemærkninger blev fremsendt ved brev af 10. januar 2006, modtaget den 10. januar 2006, og ved brev af 13. juli 2007, modtaget den 16. juli 2007.
- (7) Ved brev af 21. oktober 2008, SG-Greffe (2008) D/206430, underrettede Kommissionen Tyskland om sin beslutning om at udvide proceduren indledt i henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF vedrørende støtteforanstaltningen.
- (8) Kommissionens beslutning om at udvide proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁵⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til støtteforanstaltningen.
- (9) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra interesserede parter.

⁽¹⁾ Med virkning fra den 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 87 og 88 blevet erstattet af henholdsvis artikel 107 og 108 i TEUF. Indholdet i disse to sæt bestemmelser er identisk. I denne afgørelse skal henvisning til artikel 107 og 108 i TEUF efter omstændighederne forstås som henvisning til henholdsvis artikel 87 og 88 i EF-traktaten.

⁽²⁾ EUT C 69 af 19.3.2004, s. 11, og EUT C 329 af 24.12.2008, s. 18.

⁽³⁾ EUT C 69 af 19.3.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Klageren sendte rykkerskrivelser til Kommissionen, men fremsatte ingen supplerende formelle bemærkninger.

⁽⁵⁾ EUT C 329 af 24.12.2008, s. 18.

- (10) Tyskland fremsendte (efter en anmodning af 17. november 2008 om udsættelse af fristen, som Kommissionen efterkom den 21. november 2008) sine bemærkninger til Kommissionen ved brev af 23. december 2008, modtaget den 5. januar 2009.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

II.1. Foranstaltningens betegnelse

- (11) *Kredit an die Gesellschaft für Weinabsatz mit nachfolgendem Forderungsverzicht* [lån til *Gesellschaft für Weinabsatz* og efterfølgende afkald på fordringer]

II.2. Retsgrundlag

- (12) Foranstaltningen blev gennemført på grundlag af kontraktlig aftale indgået mellem *Wiederaufbaukasse der rheinland-pfälzischen Weinbaugebiete* (genopbygningsfond for vindyrkningsområdet i Rheinland-Pfalz, WAK) og *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH* (pfalzisk vinfirma, GfW).

II.3. Formål

- (13) Formålet var at yde et lån til GfW til indkøb af druemost fra vinproducenter og vinhandlere. Det blev aftalt at stille sikrede aktiver som sikkerhed. Vinproducenterne og vinhandlerne (*Weinbaugesellschaften und Kommissionäre*) fik ligeledes forskellige former for ejendomsforbehold (*Eigentumsvorbehalte*) i disse aktiver i form af et enkelt, udvidet eller forlænget ejendomsforbehold. Der blev givet afkald på krav, da GfW fik økonomiske problemer på grund af et kraftigt fald i markedspriserne.

II.4. Offentligt organ

- (14) WAK er et offentligretligt organ i delstaten Rheinland-Pfalz med hjemsted i Mainz. Fonden opererer i vinsektoren på samme måde som en bank. WAK's normale forretningsområde er ydelse af lån til jordfordeling (*Flurbereinigung*). WAK finansieres gennem bidrag, gebyrer og tilskud (§ 8, stk. 1, i den tyske vinlov *Weinbergsaufbaugesetz*).

II.5. Støttemodtagere

- (15) Støttemodtageren var GfW, der fik et lån fra WAK på vilkår, der ikke var i overensstemmelse med markedsvilkårene.
- (16) GfW var et helejet datterselskab af *Bauern- und Winzerverband Rheinland-Pfalz Süd* (sammenslutning af landbrugere og vinproducenter i det sydlige Rheinland-Pfalz). Selskabet blev stiftet i 1984 med henblik på markedsføring af vin, og forretningsområdet var produktion og markedsføring af mousserende vin, druesaft, druegelé, druebrændevin og brandy. GfW leverede desuden

tjenesteydelser til vinproducenter i forbindelse med destillationsforanstaltninger (*Destillationsmaßnahmen*). Disse destillationsforanstaltninger omfattede foranstaltningerne under den fælles markedsordning⁽⁶⁾ og statsstøttet destillation, der normalt blev gennemført på grundlag af rådsafgørelser⁽⁷⁾. I denne forbindelse rådgav GfW små vinproducenter og organiserede transporten af vin til destillerierne.

- (17) Andre mulige støttemodtagere er de vinproducenter og vinhandlere, som GfW i kraft af lånet var i stand til at købe mest druemost af, og som ikke gav afkald på nogen af deres fordringer på GfW i modsætning til WAK, da GfW fik økonomiske problemer.

II.6. Baggrund for støtten

- (18) I 1999 købte GfW 44 mio. l druemost finansieret via et lån på 15 302 696,25 EUR fra WAK og egne midler. 60 % af denne druemost målte mindst 60 oechslegrader og i gennemsnit 81 oechslegrader. 40 % af druemosten var druemost til almindelig bordvin med mindst 44 oechslegrader, som blev købt for at drage fordel af de fordelagtige betingelser for forebyggende destillation. Der blev betalt en gennemsnitspris på 0,38 EUR/l for den indkøbte druemost. Ingen færdig vin blev indkøbt. Ved købet fik vinproducenterne og vinhandlerne enkelt, udvidet eller forlænget ejendomsforbehold (*einfache, erweiterte, verlängerte Eigentumsvorbehalte*) i de solgte varer. Det blev samtidig aftalt at give WAK sikkerhed i disse sikrede aktiver.
- (19) Ifølge oplysningerne fra Tyskland var det GfW's forretningsplan at drage fordel af destillationsordningerne i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 822/87 for 40 % af druemostens vedkommende og at forarbejde de resterende 60 % af druemosten til råvin til fremstilling af mousserende vin, der skulle videresælges til producenter af mousserende vin. GfW planlagde desuden at lagre 20 % af råvinen i en periode fra ni måneder til et år for at drage fordel af EU-støtte til lagring af vin i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 822/87, før den blev solgt på markedet for råvin til fremstilling af mousserende vin.
- (20) Den 11. november 1999 modtog vinproducenterne og vinhandlerne et forskud på 80 % af købesummen. Der blev betalt et forskud på 0,31 EUR/l i gennemsnit.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1), pr. 1. august 2000 Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Se f.eks. Rådets beslutning 2000/808/EF af 19. december 2000 om myndighederne i Forbundsrepublikken Tysklands ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren (EFT L 328 af 23.12.2000, s. 49).

- (21) I 1999 leverede GfW 40 % af sit lager til forebyggende destillation. I lyset af prisfaldet på markedet for råvin i slutningen af 1999 besluttede GfW ikke at sælge råvin i 1999, men at afvente en genopretning af markedet i 2000.
- (22) Som følge af den relativt store høst og det faldende salg af mousserende vin svækkedes markedet for hvidvin yderligere i 2000 (gennemsnitsprisen faldt i nogle tilfælde med hele 0,20 EUR/l). Store mængder af den vin, der stadig var på lager, måtte således leveres til destillation i anden runde.
- (23) Som følge af en ændring af den fælles markedsordning for vin, der blev vedtaget i 1999 og trådte i kraft den 1. august 2000, blev forebyggende destillation i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 822/87 erstattet af destillation med henblik på at forsyne markedet for konsumalkohol i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1493/1999. Vilkårene var betydeligt ringere, og der kunne kun opnås ca. halvdelen af den tidligere pris på 0,50-0,55 EUR/l for forebyggende destillation.
- (24) Som følge af det kraftige prisfald i 2000 viste det sig umuligt for GfW at opnå den forventede indtjening både på vinmarkedet og ved destillation til forsyning af markedet for konsumalkohol. Det var således nødvendigt at reducere den bogførte værdi af GfW's lagre betydeligt, og som følge heraf blev GfW's passiver større end aktiverne.
- (25) På baggrund af ovennævnte forretningsmæssige problemer blev der udarbejdet et midlertidigt regnskab for året frem til den 31. oktober 2000, som blev gennemgået af en revisor. Pr. 31. oktober 2000 oversteg GfW's passiver (15 670 155 EUR) værdien af selskabets aktiver (9 886 856 EUR) med 5 783 299 EUR, jf. nedenstående oversigt over GfW's gældsposter. Ifølge en rapport udarbejdet af Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH stod GfW over for en umiddelbar insolvensbehandling, da passiverne oversteg aktiverne (*Überschuldung*), hvis der ikke blev gjort noget for at forhindre dette.

(26) *Tabel 1*

(EUR)	
Gældsposter	Beløb
WAK	10 150 959
Finansieringsinstitutter	726 892
Leverandører	218 460
Vinproducenter og vinhandlere	4 355 581
Andre	218 263
<i>I alt</i>	15 670 155

- (27) Ifølge § 19 i den tyske lov om insolvens (*Insolvenzordnung* — *InsO*) skal der indledes insolvensbehandling, når passiverne overstiger et selskabs aktiver. I henhold til § 64 i den tyske lov om selskaber med begrænset ansvar GmbHG (tidligere udgave) sammenholdt med § 19 i *InsO* var GfW's direktion således forpligtet til at indgive en begæring om indledning af insolvensbehandling senest tre uger efter konstateringen af, at der forelå ubalance, dvs. at passiverne oversteg aktiverne (*Überschuldung*).
- (28) I lyset af den umiddelbart forestående insolvens anmodede GfW en række kreditorer (WAK, vinproducenterne og omkring 130 vinhandlere involveret i det i betragtning 18 omhandlede køb) om at give afkald på en del af deres fordringer, således at selskabet kunne fortsætte driften. Vinproducenterne og vinhandlerne skulle give afkald på 90 % af deres krav, hvilket indebar, at de kun ville modtage yderligere 2 % af den aftalte købspris. Det resterende underskud skulle inddækkes ved WAK's efterstilling af og afkald på krav.
- (29) Som hovedkreditor (se tabel 1) med en ringere sikkerhed havde WAK en stor interesse i at forhindre den umiddelbart forestående insolvens. Fonden forsøgte derfor at få vinproducenterne og vinhandlerne til at gå med til at give afkald på en del af deres fordringer. WAK undertegnede desuden en skriftlig aftale med GfW dateret den 4. december 2000, hvor WAK indvilligede i at lade en del af fondens krav — svarende til GfW's underskud — efterstille de andre kreditorers krav. Det endelige beløb for efterstillingen af krav skulle først fastlægges, når vinproducenterne og vinhandlerne havde fremsendt deres erklæringer om afkald på krav, for at minimere det efterstillede beløb. Parterne aftalte ligeledes, at WAK ville give afkald på krav svarende til det efterstillede beløb, hvis det skulle vise sig nødvendigt på et senere tidspunkt for at undgå en insolvensbehandling.
- (30) Af de 2 700 vinproducenter og vinhandlere erklærede de 1 700 sig indforstået med at give afkald på 90 % af deres resterende fordringer svarende til ca. 60 % af de udestående fordringer for gruppen som helhed. De resterende vinproducenter og vinhandlere afslog imidlertid udtrykkeligt tilbuddet eller svarede ikke på anmodningen. Det var tydeligt, at nogle af kreditorerne havde besluttet ikke at give afkald på deres krav på grund af deres større sikkerhed — nogle havde forlænget ejendomsforbehold og havde allerede modtaget 80 % af den aftalte pris. Deres udbytte i tilfælde af en insolvensbehandling ville således blive større end de tilbudte 2 % af den aftalte købspris.
- (31) En række vinproducenter og vinhandlere havde desuden indgivet klager over GfW, og disse klager var blevet behandlet af retten, der havde stillet forslag til forligsaftaler. Ifølge forligsaftalerne skulle GfW indfri 70 % af de resterende fordringer, og der skulle gives afkald på 30 %. Retten fastslog endvidere, at GfW skulle erlægge 80 % af retsgebyrerne. Andre retter foreslog lignende

forligsaftaler, og i lyset heraf havde GfW ikke længere noget grundlag for at forvente, at de øvrige vinproducenter og vinhandlere ville gå med til at give afkald på 90 % af deres resterende fordringer. Flere vinproducenter og vinhandlere erklærede desuden nu, at de ville kræve 100 % tilbagebetaling af de resterende 20 %.

- (32) I henhold til § 305a i den tyske lov om insolvens kan der ikke ske en udenretlig tvistbilæggelse (*außergerichtliche Einigung*) for at undgå gældsafvikling, hvis blot én enkelt kreditor beslutter at lade tvangsfuldbyrdelsen udføre efter indledningen af forhandlingerne om den udenretlige tvistbilæggelse.
- (33) GfW kunne således ikke længere som oprindeligt påtænkt anmode vinproducenterne og vinhandlerne om at give afkald på deres krav. GfW undertegnede i stedet en aftale med WAK dateret den 21. februar 2001, hvori WAK indvilliger i at inddække GfW's underskud for 2000 fuldt ud ved at give afkald på en del af sine krav til et beløb af 5 005 441,60 EUR. Der ville desuden ikke blive opkrævet renter af den resterende gæld i perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2001. Det fremgik også af aftalen, at vinproducenternes og vinhandlerens resterende fordringer ville blive indfriet fuldt ud. Sikkerheden af WAK's ikkeefterstillede krav blev således garanteret, underskuddet blev inddækket, insolvensbehandlingen blev midlertidigt afværget, og GfW kunne fortsætte driften.
- (34) I perioden fra den 1. november 2000 til den 31. december 2000 tilbagebetalte WAK 1 440 446,92 EUR på lånet. I perioden fra 2001 til 2005 fortsatte GfW driften og afdrog regelmæssigt på lånet fra WAK, i alt 3 728 969,40 EUR. I 2001 betalte GfW desuden i alt 149 757,16 EUR i renter til WAK.
- (35) Som følge af et fald i omsætningen på GfW's normale forretningsområder samt utilstrækkelig kapitalisering besluttede GfW at indstille alle aktiviteter og likvidere GfW pr. 31. december 2004. Det resterende lager på de øvrige forretningsområder blev solgt. Hele provenuet blev anvendt til at tilbagebetale WAK. Det blev aftalt med køberen (en privatperson), at værdien af hele det resterende lager i henhold til lagerlisten pr. 31. december 2004 ville blive overført til WAK ved udgangen af 2005. Værdien ville være den oprindelige købsværdi på 79 579,79 EUR.
- (36) GfW blev opløst pr. 1. juni 2005 og slettet af handelsregistret i 2006. Der er ingen retssuccessor eller retlig enhed, fra hvem støtten kan tilbagesøges.
- (37) Pr. 31. december 2005 var 9 897 154,65 EUR af lånet blevet tilbagebetalt, og der var blevet indbetalt

793 994,99 EUR i renter. Efter realisering af GfW's resterende aktiver (87 079,79 EUR) blev WAK's resterende udestående fordringer på ca. 313 000 EUR erklæret uerholdelige og afskrevet. Den del af lånet, der aldrig blev tilbagebetalt, beløb sig således til i alt 5 318 441,60 EUR (det oprindelige afkald på fordringer på 5 005 441,60 EUR samt de udestående fordringer efter likvidationen på 313 000 EUR).

II.7. Støttens form og intensitet

- (38) WAK's lån til GfW på 15 302 696,25 EUR blev udbetalt i flere trancher i 1999 med en løbetid på 12 til 18 måneder:

	(EUR)
11.11.1999	5 936 061,62
25.11.1999	6 868 777,04
1.12.1999	585 429,72
13.12.1999	112 110,66
17.12.1999	1 800 317,21
<i>I alt</i>	15 302 696,25

- (39) Anvendte rentesatser:

4. kvartal 1999	3,28 %
1. kvartal 2000	3,51 %
2. kvartal af 2000	4,15 %
3. kvartal 2000	4,80 %
4. kvartal 2000	5,15 %
2001	4,55 %-5,25 %

- (40) Den 11. november 1999 modtog leverandørerne et forskud på 80 % af den aftalte købesum. Som følge af det forlængede ejendomsforbehold, som en række af leverandørerne fik, og som ikke bortfaldt ved forarbejdning, blanding eller blanding, blev en del af lageret desuden anvendt som sikkerhed for disse leverandørers resterende krav på 20 %. Det blev ligeledes aftalt at give WAK sikkerhed i lagrene. Som følge af ejendomsforbeholdet havde WAK imidlertid kun et sekundært krav i en del af lageret, så længe fordringerne med ejendomsforbehold ikke blev indfriet. GfW og selskabets kreditorer, herunder WAK som den største, var derfor mest sårbare over for prisudsving.

- (41) Rentebetalingen på WAK's lån til GfW var begrænset: fra den 11. november 1999 til den 31. december 1999 (3,28 %), fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2000 (3,51 %-5,15 %) og fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2001 (4,55 %-5,25 %). Der blev ikke opkrævet yderligere renter efter den 31. december 2001.
- (42) I lyset af den risiko, som WAK løb ved at låne penge til GfW, skulle fonden have opkrævet en stor risikopræmie ud over den almindelige rentesats. Da en sådan risikopræmie ikke blev lagt oven i renten, forelå der et støtteelement på lånetidspunktet. Dette støtteelement kan beregnes som forskellen mellem den anvendte rentesats og markedsrenten samt den risikopræmie, som skulle have været opkrævet.
- (43) Ifølge Kommissionens meddelelse om metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten⁽⁸⁾ som ændret ved Kommissionens meddelelse om en teknisk tilpasning af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten⁽⁹⁾, der var gældende i den pågældende periode, lå Tysklands basisreferencesats på mellem 5,23 % og 6,33 %. Det anføres i meddelelsen, at den fastsatte referencesats er en minimumssats, der kan forhøjes i tilfælde af særlige risici (f.eks. en virksomhed i vanskeligheder, tilfælde hvor den sikkerhed, bankerne normalt kræver, ikke er stillet osv.). I sådanne tilfælde kan præmien sættes op til 400 basispoint og endda mere, hvis ingen privat bank ville have accepteret at yde det omhandlede lån.
- (44) Ifølge Tyskland lå de tyske bankers rentesatser i samme periode for lignende lån på mellem 5,25 % og 6,50 % (VR-Bank Südliche Winstrasse e.G.) og 5,40 % og 6 % (Die Kreissparkasse Bad Dürkheim).
- (48) Ved en vurdering efter de kriterier, der gælder for private kreditorer, vurderes det, om en privat kreditor på de samme markedsvilkår ville have handlet eller har handlet på samme måde som den offentlige kreditor. I den foreliggende sag beløb de private kreditorers krav på GfW sig til 5,5 mio. EUR i alt pr. 31. oktober 2000, men ingen af de private kreditorer gav afkald på deres fordringer. Det fremgik ganske rigtigt af rapporten fra en uafhængig revisor, at det var økonomisk rentabelt for WAK at efterstille og give afkald på en del af fondens krav, men det forklarede ikke, hvorfor ingen af de andre kreditorer var villige til at give afkald på deres fordringer.
- (49) Ved indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure konkluderede Kommissionen, at det ved indledningen af proceduren ikke kunne udelukkes, at WAK's efterstilling og afkald på krav (lånet til GfW og fremtidige rentebetalinger på dette lån) ikke var i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer, da efterstillingen og afkaldet på krav syntes at gå ud over det absolut nødvendige og at være til alt for stor fordel ikke blot for GfW, men også for andre kreditorer (hovedsagelig vinproducenterne og vinhandlerne), hvis fordringer blev indfriet fuldt ud.
- (50) Indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure blev udvidet til at omfatte ydelsen af lånet. Der blev navnlig udtrykt tvivl om, hvorvidt lånet var blevet ydet på markedsvilkår (ingen risikopræmie) og med tilstrækkelig sikkerhedsstillelse.
- (51) Ved udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure blev der på ny udtrykt tvivl om, hvorvidt der muligvis var blevet ydet statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne. De oplysninger, der forelå på daværende tidspunkt, tydede på, at den pris, der blev betalt for druemosten, lå over den relevante markedspris, at formålet med transaktionen ikke var at maksimere indtjeningen, men at støtte markedet for vin og druemost, og at den sikkerhed, som vinproducenterne og vinhandlerne fik stillet i salgskontrakterne, var usædvanligt fordelagtig.

II.8. Foranstaltningens varighed

- (45) Engangsforanstaltning

II.9. Begrundelse for indledning af den formelle undersøgelsesprocedure

- (46) Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF, da den havde mistanke om, at efterstillingen og afkaldet på krav kunne udgøre statsstøtte i henhold til artikel 107 i TEUF.
- (47) Kommissionen havde navnlig på grundlag af de foreliggende oplysninger ved indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure undersøgt, om efterstillingen og afkaldet på krav skete efter de kriterier, der gælder for private kreditorer.
- (52) Denne tvivl med hensyn til prisen blev bekræftet ved gennemgang af en række dokumenter fremsendt af Tyskland efter indledningen af proceduren, som viste et udsving i prisen pr. l bordvin (eksklusive moms) i 1999 i Pfalz-Rheinhausen-regionen fra en mindstepris på 0,26 EUR (oktober/november) over 0,30 EUR (juni til september) og 0,35 EUR (april) til en maksimumspris på 1,10 EUR (februar, juni, november/december). Den laveste markedspris for bordvin på lånetidspunktet var således 0,26 EUR/l.
- (53) Den fordelagtige købspris på 0,38 EUR/l syntes derfor at ligge over den laveste markedspris på ca. 0,26 EUR/l.

⁽⁸⁾ EFT C 273 af 9.9.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ EFT C 241 af 26.8.1999, s. 9.

III. KLAGER OG OPLYSNINGER FRA TREDJEPARTER

- (54) Kommissionen fik oplyst, at ovennævnte afkald på krav blev finansieret med WAK-midler. Delstaten Rheinland-Pfalz, den offentlige myndighed, der finansierer WAK, havde efter forlydende undersøgt muligheden for kapitaltilførsel på grund af WAK's reducerede kapitalgrundlag, men besluttede i sidste ende ikke at gøre det.
- (55) Kommissionen modtog en klage om påstået statsstøtte i forbindelse med WAK's afkald på krav. Klageren anførte, at GfW konkurrerede på markedet for vindestillater, og at GfW's konkurrenter som følge af afkaldet på fordringer på dette selskab ville få meget svært ved at sælge deres egne produkter. Klageren fremlagde en række avisartikler om WAK's afkald på fordringer på GfW.
- (56) Samme klager fremsendte ligeledes et brev, som klageren havde modtaget fra den offentlige anklagemyndighed i Kaiserslautern (det centrale kontor for økonomisk kriminalitet) som svar på et brev fra klageren. I brevet fra den offentlige anklagemyndighed i Kaiserslautern opsummeres oplysningerne modtaget fra klageren i form af avisartikler og udtalelser, og klageren oplyses om, at der på baggrund af de modtagne oplysninger ikke er grundlag for at indlede en strafferetlig efterforskning (*strafrechtliches Ermittlungsverfahren einzuleiten*).

IV. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (57) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger under den formelle undersøgelsesprocedure.
- (58) De mange breve fra klageren efter indledningen af proceduren indeholdt ikke nye oplysninger eller argumenter.

V. BEMÆRKNINGER FRA TYSKLAND

V.1. Støtteelementet på tidspunktet for lånets tildeling

- (59) Tyskland har fremsendt fyldestgørende oplysninger om vilkårene for det lån, som WAK ydede til GfW, og disse oplysninger fremgår af beskrivelsen af støtteforanstaltningen i afsnit II.
- (60) I sine bemærkninger medgiver Tyskland, at den rentesats, som WAK anvendte for lånet til GfW, lå under markedsrenten. Tyskland erkender, at forskellen mellem markedsrenten og den anvendte rentesats udgør statsstøtte til GfW i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (61) Tyskland dokumenterer ligeledes, at GfW blev likvideret og opløst pr. 1. juni 2005. Det resterende lager på de øvrige forretningsområder blev solgt. Hele provenuet blev

anvendt til at tilbagebetale WAK. Det blev aftalt med køberen (en privatperson), at værdien af hele det resterende lager i henhold til lagerlisten pr. 31. december 2004 ville blive overført til WAK ved udgangen af 2005. Værdien ville være den oprindelige købsværdi på 79 579,79 EUR. GfW blev slettet af handelsregistret i 2006, og der er ingen retssuccessor eller retlig enhed, fra hvem støtten kan tilbagesøges. Tyskland anfører, at det ifølge fast retspraksis⁽¹⁰⁾ således ikke er muligt at tilbagesøge støtten.

- (62) Tyskland forsikrer, at GfW's tildeling af et enkelt, udvidet eller forlænget ejendomsforbehold til vinproducenterne og vinhandlerne ved salget af druemosten var i overensstemmelse med almindelig forretningspraksis. Tyskland forsikrer ligeledes, at det også var i overensstemmelse med almindelig forretningspraksis at acceptere de sikrede aktiver som sikkerhed på trods af ejendomsforbeholdet, som WAK gjorde i forbindelse med lånet til GfW.
- (63) Tyskland anfører desuden, at GfW's køb af druemost i efteråret 1999 skete til markedspris, da 60 % af druemosten var druemost af høj kvalitet (mindst 60 oechslegrader) og ikke druemost til almindelig bordvin som antaget ved indledningen af proceduren. Ifølge Tyskland er kvalitetskravene ved produktion af mousserende vin højere end for bordvin (henholdsvis mindst 60 og 44 oechslegrader). De resterende 40 % af druemosten var druemost til almindelig bordvin og blev købt for at drage fordel af de fordelagtige betingelser for forebyggende destillation.
- (64) I sine bemærkninger understreger Tyskland, at GfW's markedsføringskoncept for 60 % af lagerets vedkommende var baseret på indkøb af druemost af høj kvalitet i store mængder og efterfølgende forarbejdning til homogene partier af råvin til fremstilling af mousserende vin (Sektgrundwein) i overensstemmelse med vinproducenternes krav til homogenitet og kvalitet. Råvin til fremstilling af mousserende vin kræver et lavt SO₂-niveau og et højt frugtsyreniveau. Det kunne kun opnås, hvis druemosten blev købt i efteråret og GfW selv forarbejdede druemosten til råvin.

- (65) Ifølge oplysningerne fra Tyskland var basisprisen på markedet for råvin til fremstilling af mousserende vin pr. liter druemost med 60 oechslegrader 0,312 EUR/l. Der blev betalt 0,005 EUR/l for hver yderligere oechslegrad (op til maksimalt 80 oechslegrader). Vinproducenterne og vinhandlerne blev betalt for deres druemost af høj kvalitet, der udgjorde 60 % af den indkøbte druemost, i overensstemmelse med dette princip.

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom af 21.3.1990, Belgien mod Kommissionen (Tubemeuse), sag C-142/87, Sml. I, s. 959.

(66) Tyskland henviser i denne forbindelse til det relevante marked. Efter Tysklands opfattelse kan markedsprisen for almindelig bordvin ikke anvendes som benchmark for disse 60 % af lageret, da det relevante marked for GfW ikke er markedet for almindelig bordvin, men markedet for råvin af høj kvalitet til fremstilling af mousserende vin. Tyskland henviser ligeledes til teorien om efterspørgsels substitution, ifølge hvilken to produkter ikke handles på det samme marked, hvis det ene produkt ikke kan erstattes af det andet, selv om prisen på det ene produkt ændres. I den foreliggende sag indebærer de specifikke krav til druemost og råvin til fremstilling af mousserende vin, at det ikke er muligt at erstatte disse produkter med druemost til almindelig bordvin eller bordvin, selv om prisen for bordvin faldt betydeligt. Et fald i prisen på bordvin vil således ikke påvirke prisen på druemost til fremstilling af mousserende vin, da produkterne ikke er indbyrdes substituerbare.

(67) Ifølge importstatistikkerne fra den tyske forening af vinproducenter (Deutsche Weinbauverband) for 1998-2001 var markedsprisen for importeret hvidvin, der på grund af sin høje kvalitet er egnet til fremstilling af mousserende vin, 0,38 EUR/l, hvilket er betydeligt højere end den anførte pris for bordvin på 0,26 EUR/l. Tyskland konkluderer i sine bemærkninger, at der er to adskilte markeder, et for almindelig bordvin og druemost til bordvin og et andet for råvin og druemost af høj kvalitet til fremstilling af mousserende vin.

(68) Ifølge Tyskland bør det derfor konkluderes, at det relevante marked for den vin, der ikke blev leveret til destillation, er markedet for råvin af høj kvalitet til fremstilling af mousserende vin, hvor der kunne opnås langt højere priser (0,38 EUR/l) i forhold til markedsprisen for almindelig bordvin (0,26 EUR/l). Tyskland udleder derfor heraf, at den pris, som GfW betalte for druemosten, var i overensstemmelse med markedsprisen på det relevante marked, og at fortjenstmargenen var sædvanlig.

(69) GfW havde desuden til hensigt at deltage i EU's oplagrings- og destillationsordninger (GfW havde allerede tidligere tilbudt vinproducenterne tjenester af denne art). I henhold til oplagringsordningen blev der betalt 0,06 EUR/l for 20 % af lageret, der efterfølgende skulle sælges som råvin til fremstilling af mousserende vin. I henhold til destillationsordningen blev der betalt 0,50-0,55 EUR/l for de 40 % af lageret, der blev leveret til destillation.

(70) Tyskland er af den opfattelse, at det syntes muligt at tjene på disse aktiviteter, da WAK ydede lånet til GfW. På den ene side havde GfW til hensigt at levere 40 % af den indkøbte druemost til forebyggende destillation i december 1999 til en destillationspris, der var betydeligt højere end købsprisen (0,50-0,55 EUR/l), og på den anden side blev det forventet, at producenterne af mousserende vin ville betale forholdsvis høje priser (0,36-0,41 EUR/l) for store homogene partier af råvin af garanteret høj kvalitet. Tyskland anfører, at GfW kunne have opnået en gennemsnitlig salgspris på 0,44-0,46 EUR/l,

hvilket er langt højere end gennemsnitsprisen på 0,38 EUR/l, der blev betalt til vinproducenterne og vinhandlerne.

(71) Planlægningen var baseret på følgende antagelser vedrørende målpriserne:

	Mængde	Pris/l i EUR
Destillation	40 %	0,50-0,55
EU-støtte til oplagring af vin/druemost (1 år): 0,06 EUR/l og efterfølgende salg som råvin til fremstilling af mousserende vin	20 %	0,435
Salg som råvin til fremstilling af mousserende vin	40 %	0,375

(72) Baseret på disse antagelser blev den gennemsnitlige salgspris anslået til 0,44-0,46 EUR/l.

(73) Ovennævnte salgsprognose lå til grund for følgende indtjeningsberegning:

	Pris/l i EUR
Købspris og forarbejdning	0,37-0,38
Indtjening ved salg som råvin til fremstilling af mousserende vin, destillation, støtte til oplagring	0,44-0,46
Forventet indtjening	0,06-0,09

(74) Den samlede indtjening blev anslået til ca. 2,64-3,96 mio. EUR ved en samlet mængde på ca. 44 mio. l.

(75) Tyskland gør ligeledes opmærksom på, at den markedspris for bordvin, som Europa-Kommissionen anfører i åbningsskrivelserne (0,26 EUR/l), er mindsteprisen for bordvin i november 1999. Markedsprisen for bordvin i november 1999 lå reelt på mellem 0,26 EUR og 0,56 EUR/l. Det var desuden den samlede prisspredning for hele 1999. I 2000 svingede priserne mellem 0,20 EUR og 0,41 EUR/l. Tyskland understreger ligeledes, at 60 % af den druemost, som GfW købte, málte 81 oechslegrader i gennemsnit, hvilket lå langt over kravet til bordvin på 44 oechslegrader, og det blev naturligvis afspejlet i den pris, som GfW betalte for druemosten.

V.2. Støtteelementet på tidspunktet for efterstilling af krav og afkald på krav

(76) Ifølge Tyskland blev det på baggrund af et midlertidigt regnskab udarbejdet i november 2000 fastslået, at GfW

var truet af insolvens. GfW havde på daværende tidspunkt et underskud i regnskabet på ca. 6 mio. EUR, hvilket blev bekræftet ved udarbejdelsen af årsregnskabet for 2000. Dette underskud skyldtes, at værdien af GfW's resterende lager var faldet som følge af et kraftigt fald i markedspriserne, hvilket betød, at GfW kun kunne sælge selskabets lager til en lavere pris end oprindelig anslået.

(77) Ifølge oplysningerne fra Tyskland havde WAK pr. 31. oktober 2000 stadig krav på ca. 10 mio. EUR på GfW. WAK havde sikkerhed i GfW's sikrede aktiver, der var vurderet til 5,7 mio. EUR på daværende tidspunkt. Vinproducenterne og vinhandlerne havde ejendomsforbehold (enkelt, udvidet eller forlænget) i disse aktiver, hvilket ifølge de tyske myndigheder ville give dem en fortrinsstilling i tilfælde af insolvens. Ifølge Tyskland ville GfW i tilfælde af en insolvensbehandling være nødsaget til at afvikle betalingen til vinproducenterne og vinhandlerne på ca. 3,5 mio. EUR inden betaling af de øvrige kreditorer.

(78) For at rette op på dette underskud i tide og forhindre indledning af insolvensbehandlingen, jf. § 64 i den tyske lov om selskaber med begrænset ansvar GmbHG (tidligere udgave) sammenholdt med § 19 i InsO, var det tvingende nødvendigt at gribe ind.

(79) Tyskland understreger, at WAK som hovedkreditor med en ringere sikkerhed havde stor interesse i at forhindre den umiddelbart forestående insolvens. Fonden forsøgte derfor at få vinproducenterne og vinhandlerne til at gå med til at give afkald på en del af deres fordringer og aftalte derudover følgende med GfW den 4. december 2000:

— at efterstille krav svarende til underskuddet, når vinproducenterne og vinhandlerne havde indvilliget i at give afkald på 90 % af deres resterende fordringer

— at give afkald på krav svarende til det efterstillede beløb, men kun hvis det skulle vise sig nødvendigt.

(80) På trods af en vellykket indledning af forhandlingerne med flertallet af vinproducenterne og vinhandlerne, der indvilligede i at give afkald på deres fordringer, lykkedes det i sidste ende ikke for GfW at få aftalen i hus, da en række vinproducenter og vinhandlere og deres advokater slog sig sammen mod GfW. De var ikke villige til at give afkald på deres fordringer, da deres fordringer var privilegerede som følge af deres udvidede eller forlængede ejendomsforbehold, og de indgav klager. Disse klager blev behandlet af retten, der stillede forslag til forligsaftaler. Ifølge forligsaftalerne skulle GfW indfri 70 % af de resterende fordringer, og der skulle gives afkald på 30 %

Retten fastslog endvidere, at GfW skulle erlægge 80 % af retsgebyrerne. Andre retter foreslog lignende forligsaftaler. I lyset heraf havde GfW ikke længere noget grundlag for at forvente, at vinproducenterne og vinhandlerne ville gå med til at give afkald på 90 % af deres resterende fordringer. Flere vinproducenter og vinhandlere erklærede desuden nu, at de ville kræve 100 % tilbagebetaling af de resterende 20 %. Det forhold, at 1 700 af de 2 700 vinproducenter og vinhandlere allerede havde erklæret sig indforstået med at give afkald på en del af deres fordringer, var ikke længere relevant, idet der i henhold til § 305a i den tyske lov om insolvens ikke kan ske en udenretlig tvistbilæggelse (*außergerichtliche Einigung*) for at undgå en insolvensbehandling, hvis blot én enkelt kreditor beslutter at lade tvangsfuldbyrdselsen udføre efter indledningen af forhandlingerne om den udenrettlige tvistbilæggelse.

(81) Den 21. februar 2001 aftalte WAK derfor med GfW, at WAK ville inddække underskuddet for 2000 ved at give afkald på en del af sine krav til et beløb af 5 005 441,60 EUR, at der ikke ville blive opkrævet renter af den resterende gæld i perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2001, og at vinproducenterne og vinhandlerne ville blive indfriet fuldt ud. Sikkerheden af de ikkeefterstillede krav blev garanteret. GfW's underskud blev inddækket, insolvensbehandlingen blev afværget, og GfW kunne fortsætte driften.

(82) Tyskland hævder, at efterstillingen og afkaldet på krav var i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer, og henviser i denne forbindelse til relevant retspraksis.

(83) Det kan være nødvendigt at give delvis afkald på tilbagebetalingen for at forøge det beløb, der inddrives⁽¹¹⁾. En privat kreditor vil forsøge at mindske sine tab. Hvis en fordring ikke var tilstrækkelig sikret, ville en aftale om at udsætte tilbagebetalingen øge mulighederne for tilbagebetaling uden tab, da skyldneren ville få mulighed for at overvinde krisen og rette op på sin økonomiske situation⁽¹²⁾. I Rettens HAMSADOM undsiger Retten Kommissionens tidligere praksis med at kræve, at private og offentlige kreditorer giver afkald på en ligelig del af fordringerne i forhold til deres andel af gælden. Retten fastslog derimod, at de kriterier, der gælder for private kreditorer, også finder anvendelse i forbindelse med gældsrehabilitering, når forholdet mellem de forskellige kreditorer er asymmetrisk. Retten understreger, at det er afgørende, om kravet er pantesikret, privilegeret eller simpelt, dvs. hvilken rangorden de forskellige kreditorers fordringer har. Retten fastslog, at en offentlig kreditor handler som en privat kreditor, når den offentlige kreditor beslutter at give delvis afkald på tilbagebetalingen på baggrund af en grundig og rimelig vurdering

⁽¹¹⁾ Domstolens dom af 29.4.1999, Spanien mod Kommissionen, sag C-342/96, Sml. 1999 I, s. 2459.

⁽¹²⁾ Domstolens dom af 22.11.2007, Spanien mod Lenzing, sag C-525/04, Sml. 2007 I, s. 9947.

af, hvor stort et beløb, der vil kunne tilbagesøges, risikoen for afvikling og mulighederne for genopretning af virksomheden ⁽¹³⁾. Endelig henviser Tyskland til Kommissionens beslutning i Huta Cynku-sagen, hvor Kommissionen besluttede, at der ikke kan være tale om nogen fordel og derfor ikke om statsstøtte, hvis omstrukturen giver et mere indbringende resultat end likvidationen ⁽¹⁴⁾.

- (84) På denne baggrund gør Tyskland gældende, at både efterstillingen og afkaldet på krav — henset til WAK's position som hovedkreditor og fondens ringere sikkerhed i forhold til vinproducenterne og vinhandlerne — var i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer, og dermed ikke udgør statsstøtte. WAK ville have tabt mindst det samme og sandsynligvis et betydeligt større beløb af fondens resterende fordringer i tilfælde af en insolvensbehandling.
- (85) WAK ville kun få fuld sikkerhed i det resterende lager og kunne sikre en større tilbagebetaling af fondens resterende fordringer end ved en insolvensbehandling ved at forhindre GfW's insolvens og indfri vinproducenternes og vinhandlernes resterende fordringer.
- (86) Ud fra en forhåndsbetragtning var WAK's adfærd ifølge Tyskland korrekt, navnlig da det lykkedes fonden at sikre en større tilbagebetaling ved at konvertere fondens begrænsede sikkerhed til en primær sikkerhedsret og forhindre GfW's umiddelbart forestående insolvens. Ifølge Tyskland ville enhver privat bank have handlet på samme måde i den samme situation.
- (87) Ifølge de tyske myndigheder ville en forhåndsevaluering af GfW's regnskaber have vist, at WAK ved en videreførelse af GfW ville kunne få tilbagebetalt 5 112 918,81 EUR. Hvis der derimod var blevet indledt en insolvensbehandling mod GfW, ville WAK kun kunne få tilbagebetalt højst 2,4 mio. EUR. Forskellen er således mindst 2,7 mio. EUR.
- (88) Dette bekræftes i en rapport af 3. februar 2003, som er udarbejdet af en uafhængig revisor ⁽¹⁵⁾ på foranledning af WAK og forelagt af de tyske myndigheder. Det konkluderes i rapporten, at det var økonomisk rentabelt for

WAK at efterstille fondens krav, at give afkald på en del af fondens krav svarende til ovennævnte beløb og at give afkald på fremtidige rentebetalinger. Tyskland anførte følgende grunde til denne konklusion:

- Hvis WAK ikke havde efterstillet og givet afkald på fondens krav og rentebetalingerne, ville GfW være nødsaget til at indgive en insolvensbegæring, og GfW var blevet opløst. WAK's fordringer skulle i så fald indfries ved salg af GfW's lagre.
- Hvis selskabet var blevet opløst, ville værdien af GfW's lagre være faldet. Provenuet af salget af lagrene ville kun have udgjort ca. 50-70 % af den bogførte værdi. Under hensyntagen til sikkerhedsret-tighederne ville provenuet således have udgjort mellem 1,84 mio. EUR og 2,4 mio. EUR.
- Insolvensbehandlinger er dyre.
- I henhold til den tyske lov om insolvens (InsO) er produkter behæftet med ejendomsforbehold omfattet af udtagelsesretten, men kurator kan vælge mellem opfyldelse af kontrakten og udtagelse af aktiver (§ 103 i InsO). Udtagelse af aktiver er kun muligt, hvis kurator nægter at opfylde kontrakten. I så fald kan kreditor hæve kontrakten og kræve udtagelse af aktiverne og er berettiget til erstatning for manglende opfyldelse af kontrakten. Forskud kan modregnes. GfW har til gengæld krav på tilbagebetaling af allerede gennemførte betalinger, som kan modregnes i erstatningen for manglende opfyldelse af kontrakten.
- Efter WAK's efterstilling af en del af fondens krav var det derimod juridisk muligt for GfW at undgå en insolvensbehandling, og efter WAK's afkald på en del af fondens krav og rentebetalingerne beløb WAK's udestående fordringer sig til 5,15 mio. EUR, som fonden kunne forvente at få tilbagebetalt, da GfW kunne fortsætte driften.
- Det understreges ligeledes, at hvis der var blevet indledt en insolvensbehandling, kunne GfW have gjort indsigelse mod tilbagebetalingerne på WAK's lån til GfW på 1 440 476,92 EUR i perioden fra den 1. november til den 31. december 2000 i henhold til insolvensreglerne. WAK ville således have været nødsaget til at tilbagebetale disse midler.

⁽¹³⁾ Retten i Første Instans' dom af 11.7.2002, HAMSA mod Kommissionen, sag T-152/99, Sml. 2002 II, s. 3049.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens beslutning 2008/142/EF af 25. september 2007 om statsstøtte C 32/06 (tidligere N 179/06) gennemført af Polen til fordel for Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 36).

⁽¹⁵⁾ Wirtschaftsprüfungsgesellschaft Falk & Co. GmbH.

- (89) Tyskland understreger, at en efterfølgende vurdering viser, at efterstillingen og afkaldet på krav var en mere økonomisk rentabel løsning, da fonden således fik tilbagebetalt 4 670 517,65 EUR ved at forhindre GfW's insolvens, hvilket var mere end de højst 2,4 mio. EUR, der var sikkerhed for ved en insolvensbehandling.
- (90) Tyskland konkluderer, at efterstillingen og afkaldet på krav var i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer, og at der ikke blev ydet statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne i forbindelse med WAK's efterstilling og afkald på krav.

VI. VURDERING AF STØTTEN

VI.1. Fælles markedsordning

- (91) Indtil Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁶⁾ trådte i kraft, var vinavl og -fremstilling omfattet af forordning (EF) nr. 1493/1999. I henhold til artikel 71 i forordning (EF) nr. 1493/1999 anvendes EF-traktatens artikel 87, 88 og 89 (nu artikel 107, 108 og 109 i TEUF) på produktion af og handel med de af forordningen omfattede produkter. Før den 31. juli 2000 var vinavl og -fremstilling omfattet af forordning (EØF) nr. 822/87. I henhold til artikel 76 i forordning (EØF) nr. 822/87 anvendes EF-traktatens artikel 92, 93 og 94 (nu artikel 107, 108 og 109 i TEUF) på produktion af og handel med de produkter, der er omfattet af forordningens artikel 1. De her omhandlede foranstaltninger skal derfor undersøges på grundlag af statsstøttereglerne.

VI.2. Statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF

- (92) Artikel 107, stk. 1, i TEUF forbyder statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker handelen mellem medlemsstaterne.
- (93) WAK er en offentligretlig juridisk person og finansieres til dels af midler fra delstaten Rheinland-Pfalz og til dels gennem skattelignende indtægter. Foranstaltningen finansieres således ved hjælp af statsmidler.
- (94) Støtte til en virksomhed anses for at påvirke handelen mellem medlemsstaterne, når den pågældende virksomhed er aktiv på et marked, der er åbent for

samhandel inden for EU⁽¹⁷⁾. Der foregår en omfattende samhandel med landbrugsprodukter i Unionen. Foranstaltningen kan derfor påvirke handelen mellem medlemsstaterne⁽¹⁸⁾.

- (95) Domstolen har udtalt, at det med henblik på at vurdere, hvorvidt en statslig foranstaltning skal anses for at være støtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, også må fastlægges, hvorvidt den virksomhed, foranstaltningen er rettet til, opnår en økonomisk fordel, som den ikke ville have opnået på sædvanlige markedsbetingelser⁽¹⁹⁾, og/eller om foranstaltningen gjorde det muligt for virksomheden at undgå omkostninger, der normalt skulle have været afholdt af virksomhedens egen kapital⁽²⁰⁾. Dette ville rent faktisk være tilstrækkeligt til at afgøre, om der er risiko for konkurrenceforvridning⁽²¹⁾.

VI.2.1. Støtte til Gesellschaft für Weinabsatz (GfW)

VI.2.1.a. Lånet fra WAK

- (96) Lånet fra WAK på 15 302 696,25 EUR blev ydet i efteråret 1999. GfW blev opkrævet en rente på mellem 3,28 % og 5,25 % i lånets løbetid. Der blev ikke opkrævet nogen risikopræmie. I den pågældende periode lå Tysklands basisreferencesats på mellem 5,23 % og 6,33 %.
- (97) Tyskland er enig med Kommissionen i, at lånet ikke blev ydet på markedsvilkår. Var lånet blevet ydet på markedsvilkår, ville basisrenten have været højere, og der ville være blevet opkrævet en risikopræmie henset til den begrænsede sikkerhedsstillelse for lånet.
- (98) Det kan konkluderes, at lånet til GfW indeholdt et statsstøtteelement i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, da GfW opnåede en økonomisk fordel, som selskabet ikke ville have opnået på sædvanlige markedsbetingelser. Dette støtteelement beregnes som forskellen mellem den anvendte rentesats og referencesatsen samt en passende risikopræmie.

(99) Eventuel overførsel af støtte til retssuccessorer

- (17) Se navnlig Domstolens dom af 13.7.1988, Frankrig mod Kommissionen, sag C-102/87, Sml. 1988 I, s. 4067.
- (18) Tysklands samlede vinhandel på det indre marked i 1999 bestod af en import på 10 364 600 l og en eksport på 1 881 900 l. Der foreligger ingen data for Rheinland-Pfalz. (Kilde: Federal Statistical Office).
- (19) Domstolens dom af 11.7.1996, SFEI m.fl., sag C-39/94, Sml. 1996 I, s. 3547, præmis 60.
- (20) Domstolens dom af 14.2.1990, Frankrig mod Kommissionen, sag C-301/87, Sml. 1990 I, s. 307, præmis 41.
- (21) Domstolens dom af 17.9.1980, Philip Morris mod Kommissionen, sag C-730/79, Sml. 1980, s. 2671.

⁽¹⁶⁾ EUT L 148 af 6.6.2008, s. 1.

(100) Ifølge Tyskland blev GfW likvideret og opløst pr. 1. juni 2005. Det resterende lager på de øvrige forretningsområder blev solgt. Hele provenuet blev anvendt til at tilbagebetale WAK. Det blev aftalt med køberen (en privatperson), at værdien af hele det resterende lager i henhold til lagerlisten pr. 31. december 2004 ville blive overført til WAK ved udgangen af 2005. Værdien ville være den oprindelige købsværdi på 79 579,79 EUR. GfW blev slettet af handelsregistret i 2006, og der er ingen retssuccessor eller retlig enhed, fra hvem støtten kan tilbagesøges. Tyskland anfører, at det ifølge fast retspraksis⁽²²⁾ således ikke er muligt at tilbagesøge støtten.

(101) Da de resterende aktiver i GfW blev solgt, kan køberen muligvis have draget fordel af støtten til GfW. Den pågældende køber betalte imidlertid den oprindelige købspris, og markedet faldt kraftigt de efterfølgende år, og køberen betalte således tydeligvis som minimum markedsprisen. Kommissionen konkluderer derfor, at der ikke blev overført støtte til køberen af GfW's resterende lager. GfW blev samtidig opløst, og støtten kan derfor ikke tilbagesøges.

VI.2.1.b. WAK's efterstilling af og afkald på krav

(102) Efterstillingen af krav og afkaldet på krav og rentebetalinger blev finansieret med WAK's egne midler og et tilsvarende lån optaget af WAK og kan derfor betragtes som statsfinansieret.

(103) For at vurdere, hvorvidt efterstillingen af krav og afkaldet på krav og rentebetalinger udgør statsstøtte til GfW i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, må det også fastlægges, hvorvidt GfW opnåede en økonomisk fordel, som virksomheden ikke ville have opnået på sædvanlige markedsbetingelser, og/eller om foranstaltningen gjorde det muligt for GfW at undgå omkostninger, der normalt skulle have været afholdt af virksomhedens egen kapital. Denne vurdering skal foretages efter de kriterier, der gælder for private kreditorer. Ved en vurdering efter de kriterier, der gælder for private kreditorer, vurderes det, om en privat kreditor ville have handlet eller har handlet på samme måde som den offentlige kreditor.

(104) Ifølge fast retspraksis kan det være nødvendigt at give delvis afkald på tilbagesøgningen for at forøge det beløb, der inddrives. En privat kreditor vil forsøge at mindske sine tab⁽²³⁾. Hvis en fordring ikke var tilstrækkelig sikret, ville en aftale om at udsætte tilbagebetalingen øge mulighederne for tilbagebetaling uden tab, da skyldneren ville få mulighed for at overvinde krisen og rette op på sin økonomiske situation⁽²⁴⁾.

(105) I HANSA⁽²⁵⁾-dommen undsiger Retten Kommissionens tidligere praksis med at kræve, at private og offentlige kreditorer giver afkald på en ligelig del af fordringerne i forhold til deres andel af gælden. Retten fastslog derimod, at de kriterier, der gælder for private kreditorer, også finder anvendelse i forbindelse med gældsrestrukturering, når forholdet mellem de forskellige kreditorer er asymmetrisk. Det hedder i præmis 168 og 169:

»(168) Når en virksomhed, som står over for en væsentlig forringelse af sin økonomiske situation, foreslår en aftale eller en række aftaler om omstrukturering af dens gæld til sine kreditorer med henblik på at genoprette sin økonomiske situation og undgå afvikling, må hver enkelt kreditor træffe et valg dels med hensyn til det beløb, der bliver tilbudt ham i den foreslåede aftale, dels med hensyn til det beløb, som han forventer at kunne opnå i forbindelse med virksomhedens eventuelle afvikling. Dette valg er påvirket af en række faktorer, såsom om kravet er pantesikret, privilegeret eller simpelt, arten og omfanget af eventuel anden sikkerhed, en vurdering af mulighederne for genopretning af virksomheden og det udbytte, han vil kunne opnå ved en afvikling. Hvis det eksempelvis viser sig, at værdien af virksomhedens realiserede aktiver i forbindelse med likvidation af virksomheden alene dækker de pantesikrede og privilegerede fordringer, vil de simple fordringer ikke have nogen værdi. I en sådan situation er det ikke noget reelt offer for en simpel kreditor at give afkald på en væsentlig del af sin fordring.

(169) Heraf følger navnlig, at når de faktorer, som er afgørende for at bestemme værdien af de muligheder, som tilbydes kreditorerne, ikke er kendte, er den blotte omstændighed, at der er en åbenbar ulighed mellem de beløb, som de forskellige grupper af kreditorer har eftergivet, ikke i sig selv tilstrækkelig til at nå til en konklusion hvad angår de grunde, som ledte kreditorerne til at acceptere den foreslåede gældsrestrukturering.»

(106) I HANSA⁽²⁶⁾-sagen fastslog Retten endvidere, at en offentlig kreditor handler som en privat kreditor, når den offentlige kreditor beslutter at give delvis afkald på tilbagesøgningen på baggrund af en grundig og rimelig vurdering af, hvor stort et beløb der vil kunne tilbagesøges, risikoen for afvikling og mulighederne for genopretning af virksomheden. Endelig besluttede Kommissionen i Huta Cynku-sagen⁽²⁷⁾, at der ikke kan være tale om nogen fordel, og derfor ikke om statsstøtte, hvis omstruktureringen giver et mere indbringende resultat end likvidationen.

⁽²²⁾ Jf. fodnote 10.

⁽²³⁾ Jf. fodnote 11.

⁽²⁴⁾ Jf. fodnote 12.

⁽²⁵⁾ Jf. fodnote 13.

⁽²⁶⁾ Jf. fodnote 13.

⁽²⁷⁾ Jf. fodnote 14.

- (107) Ved vurderingen af, om en privat kreditor ville have eller har handlet på samme måde som WAK er det ifølge ovennævnte retspraksis nødvendigt at undersøge de handlemuligheder, som WAK havde, da det blev fastslået, at GfW var truet af insolvens, og hvilke økonomiske følger disse handlemuligheder ville få. Det er derefter ligeledes nødvendigt at foretage den samme undersøgelse for vinproducenterne og vinhandlerne og herefter vurdere, om WAK's situation kan sammenlignes med og vurderes på grundlag af vinproducenternes og vinhandlernes tiltag.
- (108) Da WAK blev underrettet om, at GfW var truet af insolvens, havde fonden to valgmuligheder. Den kunne enten acceptere, at der blev indledt insolvensbehandling, eller forsøge at forhindre dette ved at indgå en aftale med GfW, som ville give GfW mulighed for at fortsætte driften. Ifølge oplysningerne fra Tyskland, der understøttes af en rapport af 3. februar 2003 udarbejdet af en uafhængig revisor (se betragtning 88), er de økonomiske følger af disse to afgørelser ifølge Tyskland følgende: Ved en insolvensbehandling kunne WAK ex-ante forvente at få inddrevet højst ca. 2,4 mio. EUR af fondens krav. Hvis WAK undertegnede en aftale med GfW, hvor fonden gav afkald på en del af sine fordringer og således gav GfW mulighed for at fortsætte driften, kunne WAK ex-ante forvente at få inddrevet ca. 5,1 mio. EUR af fondens krav, dvs. 2,7 mio. EUR mere, hvis GfW fik mulighed for at undgå insolvensbehandling. Hvorvidt vinproducenterne og vinhandlerne var villige til at gøre det samme havde kun en begrænset indvirkning på beregningen af størrelsen af det inddrevne beløb, men ændrede ikke ved resultatet af sammenligningen af de to alternativer.
- (109) Den skønnede tilbagebetalingsgrad på 2,4 mio. EUR i rapporten er baseret på Tysklands antagelse af, at vinproducenterne og vinhandlerne fordringer på 4,4 mio. EUR skulle indfries før WAK's fordringer. Ifølge Europa-Kommissionen er det i henhold til den tyske lov om insolvens kun fordringer fra vinproducenter og vinhandlere med forlænget ejendomsforbehold, der skal indfries før WAK's fordringer. De øvrige fordringer har samme rangorden som WAK's fordringer. Europa-Kommissionens egne beregninger viser imidlertid, at selv hvis WAK's og vinproducenterne og vinhandlerne fordringer alle havde samme rangorden, kunne WAK forvente at få inddrevet højst 4,7 mio. EUR i tilfælde af insolvens (ved en maksimal samlet tilbagebetaling af 6,8 mio. EUR i tilfælde af insolvens, og hvis WAK og vinproducenterne modtog tilbagebetaling i forhold til deres andel af gælden — henholdsvis 10 mio. EUR og 4,4 mio. EUR for WAK og vinproducenterne og vinhandlerne). Det kan derfor konkluderes, at det ex-ante ville være mest fordelagtigt for WAK at give GfW mulighed for at undgå insolvens.
- (110) Regnestykket så derimod helt anderledes ud for vinproducenterne og vinhandlerne. For det første havde de allerede modtaget 80 % af betalingen for de leverede varer. For det andet ville de i henhold til GfW's tilbud kun modtage 10 % af de 20 %, som de stadig havde til gode. Dette betød rent faktisk, at de kun ville modtage yderligere 2 % af den aftalte købspris, hvis de undertegnede aftalen. Det er bestemt mindre, end de kunne forvente ved en insolvensbehandling uanset deres sikkerhedsmæssige stilling (enkelt, udvidet eller forlænget ejendomsforbehold), idet de kunne forvente at modtage 48 % af deres resterende fordringer i gennemsnit (2,1 mio. EUR af de 4,4 mio. EUR, som de stadig havde til gode). Det er således ikke overraskende, at en række af vinproducenterne og vinhandlerne afslog GfW's tilbud. For det tredje må det have været tydeligt, at det ville være i WAK's interesse at give afkald på en del af fondens krav og forhindre insolvens, selv om vinproducenterne og vinhandlerne ikke gjorde det samme, hvilket desuden ville give vinproducenterne og vinhandlerne mulighed for at få inddrevet en større andel af deres resterende fordringer end de tilbødte 10 %. For det fjerde havde flere vinproducenter og vinhandlere allerede anlagt sag mod GfW, og retten havde afsagt dom til deres fordel og pålagt GfW at indfri 80 % af de resterende fordringer.
- (111) Det kan konkluderes, at selv om vinproducenterne og vinhandlerne og WAK alle var GfW's kreditorer, var disse valgmuligheder og resultatet af disse valgmuligheder for WAK og vinproducenterne og vinhandlerne så forskellige, at de ikke kan sammenlignes. Det forhold, at vinproducenterne og vinhandlerne valgte ikke at give afkald på deres fordringer, burde ikke have en negativ indflydelse på vurderingen af, om WAK handlede i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer.
- (112) Efter en afvejning af WAK's forskellige valgmuligheder konkluderer Kommissionen, at den delvise efterstilling af og afkald på krav den 4. december 2000 og den 21. februar 2001 på i alt 5 005 441,60 EUR og afkaldet på rentebetalinger pr. 31. december 2000 var den mest fordelagtige valgmulighed for WAK og således i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer. Efterstillingen og afkaldet på krav er som betalingshenstand mere fordelagtigt for kreditoren end likvidation. Det følger af retspraksis⁽²⁸⁾, at en offentligretlig kreditor kan afveje fordelene ved at modtage den sum, der tilbydes i henhold til en omstrukturingsaftale, eller den sum, kreditor modtager ved likvidation af virksomheden. GfW opnåede således ikke nogen fordel, som

⁽²⁸⁾ Domstolens dom af 29.4.1999, Spanien mod Kommissionen, sag C-342/96, Sml. 1999 I, s. 2459, præmis 46, Domstolens dom af 29.6.1999, DMT, sag C-256/97, Sml. 1999 I, s. 3913, præmis 24, og Rettens dom af 11.7.2002, HANSA mod Kommissionen, sag T-152/99, Sml. 2002 II, s. 3049, præmis 168.

selskabet ikke ville have opnået på sædvanlige markedsbetingelser, og der blev derfor ikke ydet statsstøtte til GfW som følge af WAK's beslutning om at efterstille og give afkald på en del af fondens krav.

- (113) Ved indledningen af proceduren blev der udtrykt tvivl om, hvorvidt WAK's efterstilling af og afkald på krav var begrænset til et strengt minimum. Ifølge bemærkningerne fra Tyskland gav WAK imidlertid kun afkald på den andel af fondens krav, der var nødvendig for at inddække GfW's underskud for 2000, hvilket var påkrævet i henhold til den tyske lov om insolvens (se betragtning 25) for at undgå en insolvensbehandling og give GfW mulighed for at fortsætte driften. I den første aftale (undertegnet den 4.12.2000) mellem GfW og WAK for at forhindre GfW's insolvens aftalte WAK med GfW, at fonden ville efterstille krav svarende til underskuddet, når vinproducenterne og vinhandlerne havde indvilliget i at give afkald på 90 % af deres resterende fordringer, og give afkald på krav svarende til det efterstillede beløb, hvis det skulle vise sig nødvendigt (se betragtning 79 og 80). Årsagen til, at afkaldet var større end først forventet, var vinproducenternes og vinhandlernes beslutning om ikke at give afkald på nogen af deres fordringer af de grunde, der er anført i ovennævnte betragtning 110, på trods af WAK's og GfW's bestræbelser på at overtale vinproducenterne og vinhandlerne til at yde deres bidrag og hjælpe GfW med at undgå insolvens (se betragtning 79 og 80 vedrørende de tyske bemærkninger). Som nævnt i betragtning 108 havde vinproducenternes og vinhandlernes beslutning om ikke at give afkald på en del af deres resterende fordringer kun en begrænset indvirkning på WAK's økonomiske vurdering og ændrede ikke ved resultatet af denne vurdering, nemlig at det økonomisk set var mest fordelagtigt for WAK at give GfW mulighed for at undgå insolvensbehandling.

- (114) Kommissionen konkluderer derfor, at WAK's delvise efterstilling af og afkald på krav var den mest fordelagtige valgmulighed for WAK og således i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer, og at der således ikke blev ydet statsstøtte til GfW i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

VI.2.2. Støtte til vinproducenter og vinhandlere

- (115) Ved indledningen og den efterfølgende udvidelse af den formelle undersøgelsesprocedure blev der rejst en række spørgsmål vedrørende eventuel statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne. For det første forekom den sikkerhed, som vinproducenterne og vinhandlerne havde fået stillet af GfW på købstidspunktet, at være forholdsvis høj, og der blev udtrykt tvivl om, hvorvidt

denne sikkerhedsstilling egentlig var i overensstemmelse med normal forretningspraksis. For det andet blev det vurderet, at prisen for den indkøbte druemost lå over markedsprisen. For det tredje blev der sat spørgsmålstegn ved vinproducenternes og vinhandlernes beslutning om ikke at give afkald på nogen af deres fordringer, da GfW var truet af insolvens, samt ved WAK's beslutning om at give afkald på en del af fondens fordringer, selv om vinproducenterne og vinhandlerne besluttede ikke at give afkald på 90 % af deres resterende fordringer (20 % af lagerværdien).

VI.2.2.a. På tidspunktet for indkøb af druemost — sikkerhedsstilling

- (116) I bemærkningerne har Tyskland forsikret, at tildelingen af enkle, udvidede eller forlængede ejendomsforbehold til de forskellige vinproducenter og vinhandlere ved købet af druemost var helt i overensstemmelse med almindelig forretningspraksis. Selv om det gav vinproducenterne og vinhandlerne en forholdsvis høj sikkerhed, navnlig vinproducenter og vinhandlere med forlænget ejendomsforbehold, var det i overensstemmelse med almindelig forretningspraksis, og de stod ikke stærkere, end hvis de havde indgået aftaler med en privat køber.
- (117) Kommissionen henviser til de anbefalinger⁽²⁹⁾, som foreningen af tyske vinproducenter og detailhandlere i Trier, foreningen af tyske vinhandlere i Mainz og foreningen af tyske vinproducenter i Bonn (*Der Bundesverband der Deutschen Weinkellereien und des Weinfachhandels e.V., Trier, der Bundesverband der Deutschen Weinkommissionäre e.V., Mainz und der Deutsche Weinbauverband e.V., Bonn*) har registreret hos den tyske konkurrencemyndighed (*Bundeszkartellamt*) i overensstemmelse med § 22, stk. 3, nr. 2, i den tyske lov om forbud mod konkurrencebegrænsninger (*des Gesetzes gegen Wettbewerbsbeschränkungen*)⁽³⁰⁾. Den første version af anbefalingerne blev registreret i 1990 og den nuværende version i 2005. I disse anbefalinger fastslås det klart, at hvis de fulde beløb ikke er betalt ved levering af varen, bør sælger have ejendomsforbehold, indtil det fulde beløb er blevet betalt. I den foreliggende sag varierede den sikkerhed, som vinproducenterne og vinhandlerne fik stillet. Kun vinproducenter og vinhandlere med forlænget ejendomsforbehold havde fuld sikkerhed for betaling. Vinproducenternes og vinhandlernes sikkerhed var således ikke i almindelighed så høj som tilrådet i ovennævnte anbefalinger. Kommissionen accepterer derfor under henvisning

⁽²⁹⁾ http://www.doerr-weinkommission.de/fileadmin/user_upload/agg_doerr.pdf

⁽³⁰⁾ http://www.bundeskartellamt.de/wDeutsch/download/pdf/Merkblaetter/Merkblaetter_deutsch/Konditionenempfehlungen0509.pdf

til anbefalingerne og den faktiske sikkerhedsstilling Tysklands forsikringer om, at den sikkerhed, som vinproducenterne og vinhandlerne fik stillet i denne sag, er almindelig forretningspraksis, og at denne sikkerhed ikke er større end i en almindelig aftale mellem to private aktører og derfor ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

VI.2.2.b. På tidspunktet for indkøb af druemost — prisen for den indkøbte druemost

- (118) Ved indledningen af proceduren blev det anført, at den pris, som GfW betalte, lå over markedsprisen. Prisen for bordvin blev anvendt som markedspris, og referenceprisen var 0,26 EUR/l. Tyskland har i sine bemærkninger forelagt fyldestgørende oplysninger om GfW's forretningspraksis, der viser, at markedet for almindelig bordvin ikke er det relevante marked, og at GfW havde en trestrengt strategi om for det første at købe druemost til bordvin med henblik på deltagelse i EU's destillationsordning (40 % af lageret), for det andet at købe druemost af høj kvalitet med henblik på videresalg på markedet for råvin af høj kvalitet til fremstilling af mousserende vin (60 % af lageret) og for det tredje at deltage i EU's oplagringsordning med 20 % af lageret, inden det blev solgt til fremstilling af mousserende vin. Når Kommissionen skal analysere, om to produkter tilhører det samme marked, tager den udgangspunkt i Kommissionens meddelelse om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med Fællesskabets konkurrenceret⁽³¹⁾. Punkt 7 i meddelelsen har følgende ordlyd: »Ved det relevante produktmarked forstås således markedet for alle de produkter og/eller tjenesteydelser, som forbrugeren anser for indbyrdes substituerbare på grund af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål«.
- (119) Markedet for den druemost, der blev købt for at drage fordel af EU's destillationsordning, er naturligvis markedet for almindelig bordvin. Den relevante pris må imidlertid være den pris, der blev betalt for vin leveret til destillation.
- (120) I lighed med alle traditionelle interventionsforanstaltninger til regulering af landbrugsmarkederne er formålet med forebyggende destillation i henhold til artikel 38 i forordning (EØF) nr. 822/87 at forhindre overforsyning af vinmarkedet, og prisen for denne frivillige destillation var således nødt til at være høj nok til at give producenterne incitament til at levere vin til destillation. Den faktiske årlige destillationspris blev fastsat af Rådet til 65 % af den såkaldte orienteringspris.
- (121) Orienteringsprisen blev fastsat af Rådet en gang om året, og prisen blev fastsat med det specifikke formål at understøtte markedet. Det var således nødvendigt at fastsætte

prisen på et tilstrækkelig højt niveau. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1676/1999 af 19. juli 1999 om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af orienteringspriserne for vin⁽³²⁾ fastsattes orienteringspriserne for de forskellige vinkategorier. Prisen for vintype A II (»hvid bordvin fra vinstoksorter af arterne Sylvaner eller Mueller-Thurgau«) blev fastsat til 82,81 EUR/hl og for vintype A III (»hvid bordvin fra vinstoksorter af arten Riesling«) til 94,57 EUR/hl. I henhold til bilag III i Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/1999 af 26. juli 1999 om fastsættelse af opkøbspriser og støtte samt visse andre beløb, der for produktionsåret 1999/2000 anvendes i forbindelse med interventionsforanstaltningerne i vinsektoren⁽³³⁾ afhang den nøjagtige beløb, der blev betalt for destillationen, af alkoholgraden af den leverede vin, da Kommissionen beregnede prisen for forebyggende destillation (65 % af orienteringsprisen) pr. alkoholgrad/hl og ikke pr. hl for det pågældende år.

- (122) Kommissionens primære rolle i forbindelse med destillation af vin var at vurdere den aktuelle markedssituation og fastsætte de mængder, som kunne leveres til forebyggende destillation hvert år i de enkelte medlemsstater. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2367/1999 af 5. november 1999 om åbning af forebyggende destillation som omhandlet i artikel 38 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 for produktionsåret 1999/2000⁽³⁴⁾ fik Tyskland tildelt 148 000 hl for produktionsåret 1999/2000. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 546/2000 af 14. marts 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2367/1999 om åbning af forebyggende destillation som omhandlet i artikel 38 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 for produktionsåret 1999/2000⁽³⁵⁾ blev denne mængde forøget til 468 000 hl. Ved forordning (EF) nr. 2367/1999 blev mængden af vin, der kunne leveres til destillation, begrænset til 40 % af produktionen. Ifølge Kommissionens optegnelser destillerede de tyske producenter ca. 400 000 hl under denne ordning.
- (123) Ifølge Tyskland blev der betalt 0,50-0,55 EUR/l for den vin, der blev leveret til destillation. Under hensyntagen til ovennævnte beregningsmetode finder Kommissionen, at den pris, der anføres af Tyskland, er realistisk.
- (124) Kommissionen konkluderer, at der som følge af EU's omfattende intervention på vinmarkedet blev skabt to adskilte markeder, nemlig et marked, hvor der blev betalt en referencepris for vin leveret til destillation, i dette tilfælde 0,50-0,55 EUR/l, og et andet marked, hvor referenceprisen var markedsprisen. Den pris på 0,26 EUR/l, der blev anført i åbningskrivelsen, kan derfor ikke betragtes som den relevante referencepris for den druemost, der blev indkøbt med henblik på destillation.

⁽³²⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 7.

⁽³³⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 15.

⁽³⁴⁾ EFT L 283 af 6.11.1999, s. 10.

⁽³⁵⁾ EFT L 67 af 15.3.2000, s. 7.

⁽³¹⁾ EFT C 372 af 9.12.1997, s. 5.

- (125) For at bestemme det relevante marked for den druemost, der blev indkøbt med det formål at forarbejde mosten til råvin til fremstilling af mousserende vin, skal det først vurderes, om der er to adskilte markeder for vinen, og om den druemost, som GfW købte, tilhører det samme marked som bordvin. Det er ligeledes nødvendigt at afgøre, om vin af højere kvalitet kunne sælges til højere priser. I sine statistikker henviser Kommissionen altid til forskellige priser afhængigt af vinens kvalitet. Ifølge Kommissionens egne vinekspertes er vinprisen ikke den samme for hvert parti, og de tilgængelige vinstatistikker viser kun gennemsnitspriserne for forskellige vinkvaliteter. Den faktiske pris afhænger af flere forskellige faktorer. De vigtigste faktorer er kvalitet, lagringsperiode, omdømme, efterspørgsel og alkoholgrad/oechslegrader. Oechslegraden angiver modenheden og sukkerindholdet i druerne. Det er vigtigt, da den afgør en vins endelige naturlige alkoholindhold. Ifølge Deutsches Weininstitute kræver fremstillingen af sekt/mousserende vin et højt alkoholindhold i råvinen ⁽³⁶⁾.
- (126) Dette understøtter Tysklands påstande om, at antallet af oechslegrader i druemosten skal være højere, hvis det færdige produkt skal være mousserende vin og ikke bordvin, og at der skulle betales en præmie for druemosten med et højere antal oechslegrader. Kommissionen tilslutter sig derfor Tysklands argument om, at der er tale om adskilte markeder, og at prisen ganske rigtigt må have været højere for druemost til fremstilling af mousserende vin end for druemost til fremstilling af bordvin. Kommissionen accepterer derfor også, at den pris, som GfW betalte på købstidspunktet, ikke kan sammenlignes med prisen for bordvin, 0,26 EUR/l, hvilket skete ved indledningen af proceduren.
- (127) Tyskland har også fremlagt oplysninger om den opnåelige pris på det relevante marked, dvs. markedet for druemost af høj kvalitet til fremstilling af mousserende vin. Ifølge disse oplysninger var basisprisen på markedet for råvin til fremstilling af mousserende vin pr. liter druemost med 60 oechslegrader 0,312 EUR/l. Der blev betalt 0,005 EUR/l for hver yderligere oechslegrad (op til maksimalt 80 oechslegrader). Vinproducenterne og vinhandlerne blev betalt for deres druemost af høj kvalitet, der udgjorde 60 % af den indkøbte druemost, i overensstemmelse med dette princip. Ifølge importstatistikkerne fra den tyske forening af vinproducenter (Deutsche Weinbauverband) for 1998-2001 fremlagt af Tyskland var markedsprisen for importeret uaftappet hvidvin, der på grund af sin høje kvalitet er egnet til fremstilling af mousserende vin, 0,38 EUR/l.
- (128) Kommissionen er villig til at acceptere Tysklands argumenter for en relevant markedspris på ca. 0,38 EUR/l på
- baggrund af oplysningerne fra Kommissionens egne eksperter vedrørende prisfastsættelsen for vin, ovennævnte oplysninger fra Deutsches Weininstitute og indtjeningsberegningen i GfW's forretningsplan.
- (129) Det fremgår af GfW's forretningsplan indsendt af Tyskland, at GfW på tidspunktet for indkøbet af druemosten forventede at kunne levere 40 % af lageret til forebyggende destillation til en pris af 0,50-0,55 EUR/l, at kunne sælge 60 % af lageret til en pris af 0,375 EUR/l og at få EU-støtte på 0,06 EUR/l til oplagring af 20 % af lageret, inden det skulle videresælges til en pris af 0,375 EUR/l året efter. Samlet set forventede selskabet at sælge lageret til en gennemsnitspris på 0,44-0,46 EUR/l og at opnå en fortjeneste på 0,06-0,09 EUR/l. Den samlede indtjening ville således ligge på ca. 2,64-3,96 mio. EUR.
- (130) I 1999 sendte GfW 40 % af selskabets lager til forebyggende destillation og modtog 0,50-0,55 EUR/l. På baggrund af et prisfald på vinmarkedet i slutningen af 1999 — som GfW ikke havde forventet i lyset af de højere priser året før — besluttede GfW at undlade at sælge det resterende lager i 1999 og i stedet lagre vinen og sælge den i 2000, eller hvis markedsprisen fortsat var lav, levere vinen til destillation i anden runde. Denne beslutning var baseret på den antagelse, at der fortsat ville være mulighed for forebyggende destillation. Den nye forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin ophævede imidlertid ordningen for forebyggende destillation og introducerede i stedet muligheden for frivillig destillation med henblik på at forsyne markedet for konsumalkohol. Den nyligt indførte kriedestillation kan kun foretages i ekstraordinære tilfælde af markedsforstyrrelser. I betragtning 35 i forordning (EF) nr. 1493/1999 henvises der udtrykkeligt til nødvendigheden af at fjerne destillationsordningen som kunstig afsætningsmulighed for overskudsproduktion. Den nye forordning trådte i kraft den 31. juli 2000.
- (131) For GfW indebar dette, at destillationsordningerne for produktionsåret 2000/01 var betydeligt mindre fordelagtige end de tidligere år. I forbindelse med destillation til forsyning af markedet for konsumalkohol kunne der kun opnås ca. halvdelen af den tidligere opnåede gennemsnitspris på 0,50-0,55 EUR/l.
- (132) Efter Tysklands opfattelse kunne denne udvikling ikke forudses, da GfW besluttede at oplagre vinen. Kommissionen mener derimod, at denne udvikling kunne forudses. I den nye fælles markedsordning for vin blev det udtrykkeligt anført, at destillationsordningerne skulle afskaffes. GfW burde således have vidst, at destillationsordningerne fra anden halvdel af 2000 og fremover ikke ville kompensere for de faldende priser på vinmarkedet, da det blev besluttet at levere vinen til destillation i anden runde.

⁽³⁶⁾ http://www.deutscheweine.de/jcc/Internet-EN/nav/0f2/0f207d71-9ffe-401e-76cd-461d7937aee2&sel_uCon=02a235d6-994d-7017-288b-5952196117f5&uTem=0e3307d7-19ff-e401-e76c-d461d7937aee.

(133) Hvorvidt GfW burde have haft kendskab til ændringen af forordningen, er imidlertid irrelevant. På købstidspunktet omfattede forretningsplanen, som GfW's adfærd som privat investor skal bedømmes på, kun én destillationsrunde, der også fandt sted, og hvor GfW modtog 0,50-0,55 EUR/l. Den omfattede ikke en anden runde af forebyggende destillation, og den forventede indtjening ved denne destillation var således ikke medtaget i den samlede indtjeningsberegning på købstidspunktet. Den indgik ikke i forretningsplanen, og selv om der ikke er nogen tvivl om, at GfW's beslutning om at levere vinen til destillation i anden runde, da markedspriserne faldt, var forkert, kan det ikke betragtes som statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne på købstidspunktet.

(134) På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen, at GfW betalte markedsprisen for den indkøbte druemost i efteråret 1999, og at der således ikke blev ydet statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

VI.2.2.c. På tidspunktet for WAK's efterstilling af og afkald på krav

(135) I betragtning 114 blev det konkluderet, at WAK's efterstilling af og afkald på krav udelukkende skete i egen interesse og i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for private kreditorer, og at der således ikke blev ydet statsstøtte til GfW. Det forhold, at WAK's beslutning begunstigede vinproducenterne og vinhandlerne, er ikke relevant, da det ikke var hensigten, men blot en konsekvens af WAK's forsøg på at opnå størst mulig dækning af sine tilgodehavender.

(136) Kommissionen konkluderer, at WAK ved efterstillingen og afkald på krav ikke ydede statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

VI.3. Betegnelse af støtten som ulovlig støtte

(137) Da støtteelementet i WAK's lån til GfW blev ydet og udbetalt uden forudgående anmeldelse, udgør det en ulovlig støtte i henhold til artikel 1, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽³⁷⁾.

VI.4. Undtagelser i traktatens artikel 107 vedrørende lånet til GfW

(138) Det skal således undersøges, om en af undtagelserne fra forbuddet mod statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i TEUF finder anvendelse.

(139) I den aktuelle sag finder undtagelserne i artikel 107, stk. 2, og stk. 3, litra a), b) og d), ikke anvendelse, da den pågældende støtte hverken er:

— støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse

— støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi

— støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Unionen i et omfang, der strider mod de fælles interesser.

(140) Den eneste mulige undtagelse, som eventuelt kan finde anvendelse, er således artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

(141) På støttetidspunktet blev støtte til primærproducenter vurderet direkte på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF. I henhold til almindelig praksis på daværende tidspunkt kunne støtte til investeringer, lån, husdyrsektoren, producentorganisationer, salgsfremme, erstatning for tab som følge af sygdomme, forsikringspræmier og teknisk bistand betragtes som forenelig med det indre marked, hvis visse kriterier var opfyldt. Ingen af de nævnte former for forenelig støtte kan imidlertid anvendes til at undtage den foreliggende støtteforanstaltning.

(142) For fuldstændighedens skyld har Kommissionen desuden undersøgt, om rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder kunne finde anvendelse i den foreliggende sag. Den første betingelse for at være berettiget til støtte til redning eller omstrukturering er, at den pågældende virksomhed kan betragtes som kriseram i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽³⁸⁾. Det fremgår ikke af de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, at virksomheden var kriseram i henhold til ovennævnte rammebestemmelser på det tidspunkt, hvor støtteforanstaltningen blev anmeldt. GfW kommer først i vanskeligheder et år senere på grund af afmatningen på markedet.

⁽³⁷⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁸⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

(143) Under alle omstændigheder vil Kommissionen gerne understrege, at det påhviler den pågældende medlemsstat at samarbejde med Kommissionen og forelægge alle oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at kontrollere, om betingelserne for at fravige reglerne er opfyldt⁽³⁹⁾. I den foreliggende sag har Tyskland ikke fremsendt tilstrækkelig dokumentation til at sætte Kommissionen i stand til at undersøge sagen i lyset af disse rammebestemmelser, og de tyske myndigheder har heller ikke fremsendt tilstrækkelig dokumentation til at sætte Kommissionen i stand til at vurdere støtten i lyset af de andre former for forenelig støtte, der henvises til i betragtning 126, på trods af Kommissionens henvisning hertil i punkt 44 i åbningsskrivelsen.

(144) Støtteforanstaltninger, hvis forenelighed skal vurderes direkte på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, skal vurderes restriktivt. Det skal klart påvises, at de positive virkninger af støtteforanstaltningen opvejer den skadelige indvirkning, som støtten kan have på konkurrencevilkårene og det indre markeds funktion. Ensidige statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenternes økonomiske situation uden på nogen måde at bidrage til sektorens udvikling, anses ikke for at opfylde disse kriterier, og er således driftsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

(145) Af ovennævnte grunde er støtten til GfW som et element i lånet ikke omfattet af en af de mulige undtagelser i artikel 107, stk. 3. Støtten er således uforenelig med det indre marked.

(146) Ingen andre undtagelser i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF finder anvendelse.

VII. KONKLUSIONER

(147) Kommissionen konstaterer af de ovenfor anførte grunde, at lånet til GfW ikke kan betragtes som foreneligt med det indre marked. Kommissionen konstaterer desuden, at Tyskland uretmæssigt har gennemført den pågældende foranstaltning.

(148) Kommissionen konstaterer af de ovenfor anførte grunde, at den efterfølgende efterstilling af krav og afkald på krav og fremtidige rentebetalinger ikke udgør statsstøtte til fordel for GfW eller til fordel for vinproducenterne og vinhandlerne.

(149) Kommissionen konstaterer af de ovenfor anførte grunde, at druemosten blev indkøbt til markedspris og i overensstemmelse med almindelig forretningspraksis og således ikke udgør statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne.

(150) Når en uretmæssigt ydet statsstøtte anses for uforenelig med det indre marked, er den naturlige konsekvens af denne konstatering et krav om tilbagesøgning med henblik på i videst muligt omfang at genetablere den konkurrencesituation, der bestod, inden støtten blev ydet.

(151) Da der ikke er nogen retssuccessor til GfW er det ifølge fast retspraksis ikke muligt at tilbagesøge støtten⁽⁴⁰⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte — svarende til forskellen mellem den anvendte rentesats og markedsrenten samt den risikopræmie, der skulle have været opkrævet — som Tyskland ulovligt har ydet til *Gesellschaft für Weinabsatz Pfalz GmbH* i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 2

WAK's efterstilling af og afkald på krav udgør ikke statsstøtte til GfW eller vinproducenterne og vinhandlerne i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 3

GfW's indkøb af druemost i 1999 udgør ikke statsstøtte til vinproducenterne og vinhandlerne i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 4

Tyskland skal ikke tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte fra støttemodtageren, da støttemodtageren er insolvent og er blevet opløst og slettet af handelsregistret, og da der ikke er nogen retssuccessor.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2011.

På Kommissionens vegne
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽³⁹⁾ Rettens dom af 15.6.2005, Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen, sag T-171/02, Sml. 2005 II, s. 2123, præmis 129.

⁽⁴⁰⁾ Domstolens dom af 2.7.2002, Kommissionen mod Spanien (Magesa), sag C-499/99, Sml. 2002 I, s. 6031.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 29. juni 2011

om Irlands statsstøtte SA.32504 (2011/N) og C 11/10 (ex N 667/09) til Anglo Irish Bank og Irish Nationwide Building Society

(meddelt under nummer K(2011) 4432)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2012/269/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovennævnte bestemmelser ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Anglo Irish Bank

- (1) Ved beslutning af 14. januar 2009 godkendte Kommissionen foreløbigt en rekapitalisering af Anglo Irish Bank (i det følgende benævnt »Anglo«) ⁽²⁾. Denne rekapitalisering blev ikke gennemført, da Irland i stedet besluttede at nationalisere Anglo. Kommissionen konkluderede ved beslutning af 16. februar 2009, at nationaliseringen ikke indebar statsstøtte ⁽³⁾.
- (2) Ved beslutning af 26. juni 2009 godkendte Kommissionen en hasteforanstaltning til fordel for Anglo i form af en kapitaltilførsel på 4 mia. EUR (4 000 mio. EUR) med hjemmel i artikel 87, stk. 3, litra b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab for en periode på seks måneder, og Kommissionen noterede sig Irlands tilsagn om at anmelde omstruktureringen til Kommissionen senest ved udgangen af november 2009 ⁽⁴⁾.

(3) Den 30. november 2009 anmeldte Irland en omstrukturingsplan til Kommissionen ⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »den første omstrukturingsplan for Anglo«), som var udarbejdet af Anglo. Den 24. november og 18. december 2009 sendte Kommissionen Irland en anmodning om oplysninger vedrørende den første omstrukturingsplan for Anglo.

(4) Den 17. februar 2010 underrettede Irland Kommissionen om, at det agtede at tilføre Anglo en yderligere kapital på op til 10,44 mia. EUR (i det følgende benævnt »den anden rekapitalisering«).

(5) Ved beslutning af 31. marts 2010 ⁽⁶⁾ godkendte Kommissionen den anden rekapitalisering foreløbigt, indtil den kunne træffe endelig beslutning om omstrukturingsplanen for Anglo. I denne forbindelse besluttede Kommissionen også at indlede proceduren i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »traktaten«) med hensyn til den første omstrukturingsplan for Anglo og Irlands hertil knyttede støtteforanstaltninger (i det følgende benævnt »beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren«). Beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 7. august 2010. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til støtten. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra tredjeparter.

(6) Den 31. maj 2010 fremlagde Irland en revideret omstrukturingsplan for Anglo Irish Bank (i det følgende benævnt »den anden omstrukturingsplan for Anglo«).

⁽¹⁾ EUT C 214 af 7.8.2010, s. 3.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning i sag N 9/06 — Den irske stats rekapitalisering af Anglo Irish Bank (EUT C 177 af 30.7.2009, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslutning i sag N 61/09 — Ændring af Anglo Irish Banks ejerforhold (EUT C 177 af 30.7.2009, s. 2).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning i sag N 356/09 — Den irske stats rekapitalisering af Anglo Irish Bank (EUT C 235 af 30.9.2009, s. 3).

⁽⁵⁾ Ifølge betragtning 40 i Kommissionens beslutning i sag N 356/09 (jf. fodnote 4 i denne afgørelse) er vedtagelsen af en omstrukturingsplan forenelig med punkt 28 i »Credit Institutions Financial Support (CIFS) Scheme« (den irske garantiordning for kreditinstitutter) og punkt 30 i Kommissionens godkendelse af CIFS-ordningen (jf. også Kommissionens beslutning i sag NN 48/08, Irland — Garantiordningen for banker i Irland (EUT C 312 af 6.12.2008, s. 2). I forbindelse med CIFS-ordningen har finansministeren krævet, at der fremlægges en omstrukturingsplan, hvis et deltagende kreditinstituts solvensnøgletal ligger under de lovmæssige minimumsstandarder, der finder materiel anvendelse på det.

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning i sag NN 12/10 og C11/10 (ex 667/09) — Anden redningsforanstaltning til fordel for Anglo Irish Bank (EUT C 214 af 7.8.2010, s. 3).

- (7) Den 2. juni 2010 sendte Kommissionen Irland en anmodning om oplysninger vedrørende den anden omstrukturingsplan for Anglo. Disse spørgsmål blev drøftet på et møde den 24. juni 2010 mellem tjenestemænd fra Kommissionen, de irske myndigheder og repræsentanter for Anglo. De irske myndigheder besvarede endvidere disse spørgsmål skriftligt den 9. og den 12. juli 2010.
- (8) Den 28. juni 2010 anmeldte Irland en ny kapitaltilførsel på op til 10 054 mio. EUR til fordel for Anglo (i det følgende benævnt »den tredje rekapitalisering«) til Kommissionen ⁽⁷⁾.
- (9) Ved beslutning af 10. august 2010 ⁽⁸⁾ godkendte Kommissionen den tredje rekapitalisering foreløbigt, indtil den kunne træffe endelig beslutning om den endelige omstrukturingsplan for Anglo.
- (10) Den 31. august 2010 fremlagde Irland et nyt forslag for Kommissionen om omstrukturering af Anglo, der gik ud på en opsplitning og afvikling af banken over ti år.
- (11) På baggrund af en detaljeret vurdering af udsigterne for Anglo meddelte det irske finansministerium den 30. september 2010, at afviklingen af Anglo ville kræve en samlet kapitaltilførsel på 29,3 mia. EUR i basis-scenarier og yderligere 5 mia. EUR i et stressscenarie.
- (12) Den 26. oktober 2010 fremsendte Irland en afviklingsplan for Anglo (i det følgende benævnt »den tredje omstrukturingsplan for Anglo«), hvori der i detaljer blev redegjort for, hvordan Irland ville gennemføre den afvikling af enheden, der for første gang var blevet fremlagt i dets indlæg af 31. august 2010.
- (13) I de følgende uger anmodede Kommissionens tjenestegrene om visse præciseringer og indhentede yderligere oplysninger den 29. oktober 2010. De irske myndigheder svarede gennem en række mail-udvekslinger og telekonferencer.
- (14) Den 8. december 2010 anmeldte Irland en yderligere rekapitalisering på 4 946 mio. EUR (i det følgende benævnt »den fjerde rekapitalisering«) og statsgarantier for visse forpligtelser til fordel for Anglo til Kommissionen.
- (15) Ved beslutning af 21. december 2010 ⁽⁹⁾ godkendte Kommissionen foreløbigt den fjerde rekapitalisering og garantiene for visse forpligtelser til fordel for Anglo i afventning af godkendelsen af den endelige omstrukturingsplan for Anglo.

1.2. Irish Nationwide Building Society

- (16) Ved beslutning af 30. marts 2010 godkendte Kommissionen foreløbigt en rekapitalisering af Irish Nationwide Building Society (i det følgende benævnt »INBS«) på 2,7 mia. EUR for seks måneder fra den dato, hvor rekapitaliseringen fik virkning (22.12.2009), eller, hvis Irland fremlagde en omstrukturingsplan inden denne dato, indtil Kommissionen havde vedtaget en endelig beslutning om INBS' omstrukturingsplan (i det følgende benævnt »den første INBS-rekapitalisering«) ⁽¹⁰⁾.
- (17) Endvidere meddelte den irske finansminister den 30. marts 2010, at i lyset af reduktionen af INBS' balance som følge af overførsler til National Asset Management Agency (det nationale kapitalforvaltningsagentur) (i det følgende benævnt »NAMA«), havde denne institution ingen fremtid som en selvstændig enhed.
- (18) Den 22. juni 2010 anmeldte Irland en omstrukturingsplan for INBS til Kommissionen (i det følgende benævnt »INBS-omstrukturingsplanen«). I denne plan overvejes det at fortsætte forvaltningen af selskabet som en igangværende virksomhed (»going concern«) i forventning om et salg til en industriel køber.
- (19) I de følgende uger underrettede Irland uformelt Kommissionen om, at det overvejede andre muligheder for INBS' fremtid. Irland planlagde navnlig at undersøge interessen på markedet for at erhverve dele af INBS.
- (20) Den 30. september 2010 fremsatte den irske finansminister en offentlig erklæring om situationen i den irske banksektor og oplyste, at INBS havde behov for en yderligere rekapitalisering på 2,7 mia. EUR (som ville føre til en samlet rekapitalisering på 5,4 mia. EUR). Denne kapitaltilførsel (i det følgende benævnt »den anden INBS-rekapitalisering«) blev anmeldt til Kommissionen den 12. oktober 2010.

⁽⁷⁾ Oprindeligt omfattede anmeldelsen også en individuel statsgaranti for Anglos kortfristede forpligtelser (efter udløbet af den irske garantiordning for støtteberettigede forpligtelser 29.9.2010). Den 4. august 2010 trak Irland imidlertid anmeldelsen af den individuelle statsgaranti tilbage og opretholdt kun anmeldelsen af den tredje rekapitalisering.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslutning i sag NN 35/10 (ex N 279/10) — Irland — Foreløbig godkendelse af den tredje rekapitalisering til fordel for Anglo Irish Bank (EUT C 290 af 27.10.2010, s. 4).

⁽⁹⁾ Kommissionens beslutning i sag SA 32057 (2010/NN) — Irland — Foreløbig godkendelse af den fjerde rekapitalisering til fordel for Anglo Irish Bank (EUT C 76 af 10.3.2011, s. 4).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens beslutning i sag NN 11/10 — Irland — Redningsforanstaltninger til fordel for INBS (EUT C 143 af 2.6.2010, s. 23).

- (21) Ved beslutning af 21. december 2010 godkendte Kommissionen foreløbigt den anden INBS-rekapitalisering for en periode på seks måneder, eller, hvis Irland fremlagde en omstruktureringsplan inden den 31. januar 2011, indtil Kommissionen havde vedtaget en endelig beslutning om omstruktureringsplanen for denne bank ⁽¹¹⁾.

1.3. Fælles procedure

- (22) Den 28. november 2010 nåede Irland og Den Europæiske Union, Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »ECB«) og Den Internationale Valutafond til enighed om et støtteprogram for Irland (i det følgende benævnt »støtteprogrammet«). Som led i støtteprogrammet indvilligede Irland i at træffe visse rekapitaliserings- og reorganiseringsforanstaltninger for banker inden for rammerne af programmet for genopretning af bank-systemet (i det følgende benævnt »programmet vedrørende banksystemet«). Inden for rammerne af programmet vedrørende banksystemet fastlægger memorandummet vedrørende økonomisk og finansiel politik (i det følgende benævnt »MEFP«) de foranstaltninger, der er nødvendige for at genoprette den finansielle sektors rentabilitet i Irland ⁽¹²⁾. Det hedder i punkt 10 i MEFP, at: »der skal gøres en hurtig og beslutsom indsats for at løse situationen for Anglo Irish Bank (Anglo) og Irish Nationwide Building Society (INBS) på en måde, der beskytter indskyderne og styrker banksystemet. Med henblik herpå vil vi inden udgangen af januar 2011 forelægge Europa-Kommissionen et revideret forslag, som er udarbejdet i samarbejde med IMF, med henblik på at afvikle Anglo og INBS« ⁽¹³⁾.
- (23) Den 12. januar 2011 orienterede Irland Kommissionen om Anglos og INBS' planlagte salg af indlån. Yderligere oplysninger om salgsprocessen blev fremsendt den 2. og den 21. februar 2011.
- (24) Den 16. januar 2011 sendte Irland Kommissionen oplysninger om den planlagte afvikling af Anglos og INBS' forretninger. Den 31. januar 2011 underrettede Irland Kommissionen om en fælles omstrukturerings- og afviklingsplan for Anglo og INBS (i det følgende benævnt »den fælles omstruktureringsplan«).
- (25) Den 5. april 2011 ajourførte Irland den fælles omstruktureringsplan ved at medtage virkningen af indlånene og de overførsler af NAMA-obligationer, der havde fundet sted i mellemtiden, og ved at erstatte de forventede resultater og balancer for Anglo og INBS med de reelle

resultater og balancer, der var blevet kendt i mellemtiden. En yderligere ajourføring blev modtaget den 21. april 2010.

2. BESKRIVELSE AF STØTTEN

2.1. Støttemodtagerne og deres vanskeligheder

2.1.1. Anglo Irish Bank

- (26) Målt efter balancens størrelse er Anglo en af de største banker, der opererer i Irland. Pr. 31. december 2010 havde den en balance på 72,2 mia. EUR ⁽¹⁴⁾ og en låneportefølje på [...] (*) mia. EUR. Med hensyn til dens forretningsmodel var Anglo en »monolinebank«, der var specialiseret i lån i erhvervsjendomme på tre hovedmarkeder: Irland, Det Forenede Kongerige og USA. Siden finanskrisens begyndelse led Anglo store tab, som primært skyldtes værdiforringelser af dens erhvervslåneportefølje. Anglo blev nationaliseret af Irland den [...] 2009.
- (27) Afsnit 2.2 og 2.3 i beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren af 31. marts 2010 indeholdt en detaljeret beskrivelse af Anglo og dens vanskeligheder.
- (28) Anglos forretningsmodel viste sig at være uholdbar og førte til hidtil usete finansielle vanskeligheder og tab i forbindelse med den globale finanskrise. Anglos forretningsmodel var alt for koncentreret om lån i erhvervsjendomme og førte til for store eksponeringer over for denne sektor i økonomien, der var særlig hårdt ramt under finanskrisen: Priserne på erhvervsjendomme faldt drastisk med mere end 62 % i Irland, 37 % i Det Forenede Kongerige og 45 % i USA ⁽¹⁵⁾. Derudover var Anglos udlån delvist finansieret ved engrosfinansiering, en finansieringskilde, der tørrede ud som følge af finanskrisen.
- (29) Risikostyringen i Anglo var ikke tilstrækkeligt udviklet og muliggjorde ukontrolleret vækst i balancen kombineret med risikofyldt udlånspraksis (såsom høj belåningsgrad og afdragsfrie lån), navnlig i de år, hvor det irske ejendomsmarked boomed. Mellem 1984 og 2008 voksede bankens balance med en sammensat årlig vækstrate på ca. 30 % og nåede op på [...] mia. i 2008. Forholdet mellem udlån og indlån (i det følgende benævnt »udlåns-/indlånskvoten«) steg fra 100 % før 1990 til i gennemsnit 217 % i perioden 2008-2009.
- (30) Anglo nød godt af fire rekapitaliseringer, en hjælpeforanstaltning, der gjorde det muligt at overføre værdiforringede lån på ca. 35 mia. EUR til NAMA, og statsgarantier for de fleste af dens forpligtelser (jf. betragtning 66).

⁽¹¹⁾ Kommissionens beslutning i sag NN 50/10 (ex N 441/01) — Irland — Anden hasterekapitalisering til fordel for Irish Nationwide Building Society (EUT C 60 af 25.2.2011, s. 6).

⁽¹²⁾ De dokumenter, der udgør støtteprogrammet for Irland, findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/economy_finance/articles/eu_economic_situation/2010-12-01-financial-assistance-ireland_en.htm

⁽¹³⁾ Punkt 10 i MEFP af 28.11.2010.

⁽¹⁴⁾ Sammenlignet med 101 mia. EUR i slutningen af 2008.

(*) Fortrolig information.

⁽¹⁵⁾ Tal nævnt i omstruktureringsplanerne.

2.1.2. INBS

- (31) Afsnit 2.1 i Kommissionens beslutning af 30. marts 2010 vedrørende den første rekapitalisering af INBS indeholder en detaljeret beskrivelse af INBS. Der gives derfor et kort resumé i dette afsnit.
- (32) INBS er en byggesparekasse (»building society«) og havde en balance på i alt 12,1 mia. EUR pr. 31. december 2010. Før finanskrisen var INBS den sjette største finansielle institution målt efter balancens størrelse. Den tilbød traditionelle privatkundeprodukter til sine medlemmer (dvs. opsparing og realkreditlån). I årene før finanskrisen øgede INBS aggressivt sine aktiviteter inden for risikobetonede lån i erhvervsjendomme, der blev dens hovedaktivitet. INBS var fortrinsvist aktiv i Irland, hvor det havde et filialnet bestående af 50 filialkontorer og 40 agenturer, og i Det Forenede Kongerige, hvor den ikke havde nogen filialer.
- (33) INBS' låneportefølje pr. 31. december 2010 havde en værdi af 1,9 mia. EUR efter overførslen af lån for 8,5 mia. EUR til NAMA⁽¹⁶⁾. Privatkundeindlån udgjorde 3,9 mia. EUR pr. 31. december 2010. INBS registrerede et tab på 3,3 mia. EUR i 2009.
- (34) INBS' vanskeligheder skyldtes dens overeksponering over for utilstrækkeligt garanterede lån i irske erhvervsjendomme (ca. 80 % af INBS' samlede låneportefølje). Da finanskrisen ramte, og ejendomspriserne, især priserne på erhvervsjendomme, faldt drastisk i både Irland og Det Forenede Kongerige, var INBS kraftigt eksponeret over for tab på sin låneportefølje. Disse tab har tvunget den til at foretage betydelige nedskrivninger i 2009 og 2010.
- (35) INBS nød godt af to rekapitaliseringer, en hjælpeforanstaltning, der gjorde det muligt at overføre værdiforringede lån for ca. 8,9 mia. EUR til NAMA, og statsgarantier for de fleste af dens forpligtelser (jf. betragtning 67).
- (36) Inden Irland gennemførte den første rekapitalisering, var INBS ejet af medlemmerne. Som følge af den første rekapitalisering af INBS har staten overtaget den fulde kontrol med banken. Medlemmerne har derfor mistet kontrollen med INBS og mister alle de økonomiske rettigheder, der var knyttet til ejerskabet.

2.2. De individuelle omstrukturingsplaner

2.2.1. Den oprindelige omstrukturingsplan for Anglo

- (37) Den oprindelige omstrukturingsplan for Anglo blev meddelt Kommissionen den 30. november 2009. En

samlet beskrivelse af den oprindelige omstrukturingsplan for Anglo findes i afsnit 2.4 i beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren, i hvilken Kommissionen gav udtryk for tvivl om, hvorvidt denne plan opfyldte betingelserne i omstrukturingsmeddelelsen⁽¹⁷⁾. Kommissionen var navnlig i tvivl om, hvorvidt planen ville føre til en forringelse af Anglos langsigtede rentabilitet, begrænse omstrukturingsomkostningerne til et minimum og begrænse konkurrencefordrejningerne. Kommissionen indledte derfor proceduren i traktatens artikel 108, stk. 2, for så vidt angår denne plan. Samtidig anmodede Kommissionen om, at der senest den 31. maj 2010 blev fremlagt en revideret omstrukturingsplan.

2.2.2. Den anden omstrukturingsplan for Anglo

- (38) Den 31. maj 2010 fremlagde Irland en revideret omstrukturingsplan, der indeholdt en væsentligt ændret tilgang til omstruktureringen af Anglo.
- (39) Som der blev anmodet om i beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren, indeholdt den anden omstrukturingsplan for Anglo en række mulige omstruktureringsscenarier: i) 100 % afvikling af Anglo over 12 måneder, ii) 100 % afvikling af Anglo over 10 år, iii) 100 % afvikling af Anglo over 20 år, iv) stabilisering af hele Anglo og bevarelse af den som »going concern«, og v) en opsplittning, der gik ud på at afvikle 80 % af Anglo gennem oprettelse af et kapitalforvaltningsselskab, mens resten skulle fortsætte med at drive forretning (en sund bank).
- (40) Opsplittningsscenariet som omhandlet i nr. v) i betragtning 39 blev fremlagt som de irske myndigheders foretrukne løsning. Ifølge dette scenarie ville kapitalforvaltningsselskabet besidde »aktiver af ringere kvalitet«, som ikke ville blive overført til NAMA eller den sunde bank (portefølje på 13,6 mia. EUR ved opsplittningen), og som ville blive forvaltet med henblik på at maksimere inddrivelsesværdierne, samtidig med at den statslige finansiering ville blive minimeret. Kapitalforvaltningsselskabet ville ikke gennemføre nye forretninger og ville blive likvideret i 2020.
- (41) Den gode bank ville blive en betydeligt mindre, statsejet kommerciel bank, der kunne opnå langsigtet rentabilitet med en stærkt reduceret balance med en lavere risikoprofil. Det blev overvejet at privatisere den sunde bank inden for fem år, idet staten skulle have en del af sin investering i Anglo tilbage.

⁽¹⁶⁾ INBS vil i alt overføre lån for 8,9 mia. EUR til NAMA. Til dato er der blevet overført 8,5 mia. EUR, mens 400 mio. EUR afventer overførsel.

⁽¹⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne (EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9).

2.2.3. Den tredje omstrukturingsplan for Anglo

- (42) Den 26. oktober 2010 fremlagde Irland i fortsættelse af sit anbringende af 31. august 2010 et væsentligt revideret forslag til omstruktureringen af Anglo. Den tredje omstrukturingsplan for Anglo skitserede hovedlinjerne i en opsplitning af Anglo i to juridisk uafhængige stats-ejede enheder, nemlig en finansieringsbank og en inddrivelsesbank, som ville føre til en afvikling af Anglo i løbet af en periode på ca. ti år. Der ville blive behov for yderligere statsstøtte i form af kapitaltilførsler, løbende finansiering og en samlet statsgarantistruktur i hele de to bankers levetid. I planen forventes et kapitalbehov på 29,3 mia. EUR efter basisscenariet og på 34 mia. EUR efter stressscenariet.
- (43) Irland oplyste, at den nye tilgang til omstruktureringen af Anglo, hvorefter Anglo ville ophøre med at fungere som långiver, blev udløst af forværrede markedsvilkår. Irland anførte, at finansieringsvilkårene for Anglo og holdningen til den irske stat (Sovereign) var blevet forværret siden fremlæggelsen af den anden omstrukturingsplan for Anglo, mens nedslagene på de lån, der blev overført til NAMA, og tabene på den låneportefølje, der ikke blev overført til NAMA, var højere end ventet.

2.2.4. Omstrukturingsplanen for INBS

- (44) Omstrukturingsplanen for INBS blev forelagt for Kommissionen den 22. juni 2010. I overensstemmelse med det, der blev anmodet om i den første beslutning om rekapitalisering af INBS, blev der i omstrukturingsplanen for INBS undersøgt flere muligheder for banken: i) omstrukturering og fortsættelse af forretningen med henblik på at sælge den omkring 2013, ii) øjeblikkelig afvikling, eller iii) gradvis afvikling, som skulle være fuldført senest i 2020. Salget krævede det laveste statsstøttebeløb ud over de 2,7 mia. EUR, som staten allerede havde ydet, da planen blev fremlagt.
- (45) Under forberedelsen af salget var det planen, at INBS skulle blive et lille spare- og låneinstitut. Den skulle overføre en betydelig del af sin eksisterende låneportefølje til NAMA og ophøre med at yde lån til erhvervs-mæssige formål og kun yde realkreditlån til boligformål og tilbyde opsparingskonti til sine kunder.
- (46) I omstrukturingsplanen for INBS blev der ikke overvejet særlige foranstaltninger med henblik på at begrænse den konkurrencefordrejning, som støtten skabte.

2.3. Den fælles omstrukturingsplan for Anglo og INBS

2.3.1. Beskrivelse af den fælles omstrukturingsplan

- (47) Den 31. januar 2011 sendte Irland Kommissionen den fælles omstrukturings- og afviklingsplan for Anglo og

INBS. Ifølge den fælles omstrukturingsplan skal Anglo og INBS efter salget af deres respektive indlånsporteføljer fusioneres til én enhed (i det følgende benævnt »den fusionerede enhed«), der vil opnå tilladelse, blive fuldt reguleret og 100 % statsejet. Den fælles åbningsbalance efter fusionen vil beløbe sig til [60-70] mia. EUR.

- (48) Den fusionerede enhed vil: i) afvikle den portefølje af lån i erhvervsjendomme, som den har overtaget efter Anglo, over en periode på ti år gennem indfrielse og salg, ii) afvikle INBS' portefølje af realkreditlån til privatkunder over en periode på [...] og iii) støtte sig til [...]. Den fusionerede bank vil kun beholde en lille mængde indlån og vil ikke deltage i nye udlån eller andre aktiviteter.
- (49) Den fusionerede enhed vil besidde de forskellige solaveksler, der er blevet anvendt til at rekapitalisere såvel Anglo som INBS. Alle solavekslerne vil blive indfriet i overensstemmelse med deres forfaldsplan⁽¹⁸⁾. [...]. Den fusionerede enhed besidder også en lille portion efterstillet gæld, der vil svare til det beløb, som det ikke lykkes den at tilbagekøbe i forbindelse med successive »liability management exercises«.
- (50) Formålet med den foreslåede fælles omstrukturingsplan er at undgå risikoen for yderligere tab som følge af ny långivning, forvalte afviklingen af låneporteføljen effektivt og holde behovet for statsstøtte på et minimum. Omlægning af de to låneporteføljer til én fusioneret enhed muliggør synergier med hensyn til kapacitet, infrastruktur og processer.
- 2.3.1.1. Indlån
- (51) I overensstemmelse med støtteprogrammet forpligtede Irland sig til inden fusionen at overføre Anglos og INBS' indlån (der er opført på passivside i balancen) og NAMA-obligationerne (der er opført på aktivside i balancen) til rentable institutioner i en åben proces. Der blev opfordret til at afgive bud på pakken af NAMA-obligationer og indlån. Salget af indlån for ca. 12,2 mia. EUR og NAMA-obligationer for ca. 15,9 mia. EUR fra begge enheder blev afsluttet⁽¹⁹⁾ den 24. februar 2011.
- (52) I modsætning til tidligere udgaver af omstrukturingsplanen for Anglo vil den fusionerede enhed i princippet ikke besidde indlån til finansiering af sine aktiver, men vil i stedet trække sig ud af indlånsmarkedet.

⁽¹⁸⁾ Jf. punkt 35 i Kommissionens beslutning i sag NN 12/10 og C 11/10 (ex N 667/09) (fodnote 6 i denne afgørelse).

⁽¹⁹⁾ <http://www.ntma.ie/Publications/2011/NTMACompletesTransferAngloAndINBSDeposits.pdf>

(53) I overensstemmelse med tilsagnene (jf. afsnit 2.2.5.1) vil den fusionerede enhed dog få lov til beholde en lille mængde virksomhedsindlån som sikkerhed for lån, der er ydet til flere institutioner med status som virksomhed (sikret arv eller indlån, som er knyttet til udlånskonti). Det antages i den fælles omstrukturingsplan, at der vil være indlån på højst 1 mia. EUR på fusionstidspunktet.

2.3.1.2. Finansiering

(54) Den fælles omstrukturingsplan bygger på følgende antagelser:

i) [...]

ii) Den eksisterende engrosfinansiering på [...] mia. EUR forfalder efter de eksisterende forfaldsplaner (de fleste inden fire år), [...].

2.3.1.3. Garantier

(55) Den fusionerede enhed kræver et samlet sæt statsgarantier (jf. også betragtning 69) til dækning af følgende eksponeringer:

i) en statsgaranti for indlån og obligationer, som fortsat er ikke er indfriet. Denne garanti vil være nødvendig i hele den fælles omstrukturingsplans levetid og ydes på nuværende tidspunkt gennem garantiordningen for støtteberettigede forpligtelser (i det følgende benævnt »ELG-ordningen«). Når ELG-ordningen udløber, skal garantien ydes på ad hoc-basis

ii) en statsgaranti over for den irske centralbank (CBI) for den ikke-sikrede del af den likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA), der blev ydet Anglo/INBS, og som ville gøre det muligt for den fusionerede enhed at opnå den nødvendige finansiering fra CBI/ELA [...]

iii) en statsgaranti for visse forpligtelser i relation til dens transaktioner uden for balancen samt ydelser og transaktionskapacitet [...] ⁽²⁰⁾.

(56) Ifølge den fælles omstrukturingsplan skal den fusionerede enhed ikke betale for statsgarantierne, undtagen garantierne for indlån (50 basispoint), så længe ELG-ordningen varer, og for allerede garanterede uindfrie obligationer (for hvilke der vil blive betalt en provision på 95-125 basispoint, så længe ELG-ordningen varer, indtil de forfalder).

⁽²⁰⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag SA 32057 (jf. fodnote 9 i denne afgørelse).

2.3.1.4. Kapital

(57) I basisscenariet bygger den fælles omstrukturingsplan på den antagelse, at der ikke vil være behov for yderligere kapital ud over den kapital, der reelt allerede er blevet tilført, nemlig 34,7 mia. EUR (29,3 mia. EUR for Anglo og 5,4 mia. EUR for INBS) ⁽²¹⁾. Disse beløb svarer til de beløb, der allerede er givet tilladelse til i de fire beslutninger om redning af Anglo og i de to beslutninger om redning af INBS ⁽²²⁾. Det fremgår af den fælles omstrukturingsplan, at kapitalbehovene i et stressscenarie (der navnlig indebærer større værdiforringelser og tab på afhændelser af lån) ville stige op til 38 mia. EUR, hvilket betyder, at [...] en yderligere kapital på 3,3 mia. EUR skal indskydes i den periode, som planen dækker (dvs. ti år). Ud over risikoen for større værdiforringelser og tab på afhændelser af lån identificerer den fælles omstrukturingsplan også flere supplerende risici, som kunne føre til, at den fusionerede enhed gør brug af [...] kapitalen på 3,3 mia. EUR i et stressscenarie.

2.3.1.5. Vigtigste yderligere risici i tilknytning til den fælles omstrukturingsplan

(58) For det første identificerer den fælles omstrukturingsplan en risiko for en stigning i finansieringsomkostningerne og en kursrisiko. [...] ⁽²³⁾. Den fusionerede enhed vil få behov for ca. [...] i form af finansiering fra centralbanken på fusionstidspunktet. Denne finansiering vil gradvist falde til [...]. Hvis det ikke er muligt at gøre brug af centralbankfinansiering i den planlagte udstrækning og periode ⁽²⁴⁾, må den fusionerede enhed benytte andre finansieringskilder, som, hvis de findes, kunne være dyrere.

(59) Endvidere er nogle af den fusionerede enheds aktiver fastforrentede langfristede aktiver (typisk solaveksler), der finansieres ved meget kortfristet finansiering [...].

(60) [...].

(61) I den fælles omstrukturingsplan fremhæves endvidere de risici, der er forbundet med den fusionerede enheds vanskeligheder med at drive sin forretning som »going concern«, samtidig med at den er under afvikling. [...]. Endelig kan fusionsprocessen føre til øgede driftsrisici, der igen kan kræve yderligere kapital.

(62) Det er vanskeligt at vurdere sandsynligheden for, at sådanne risici bliver til virkelighed. Disse risici og usikkerhedsmomenter var ikke indregnet i de forventede kapitalbehov i stressscenariet.

⁽²¹⁾ Kommissionen godkendte rekapitaliseringerne for Anglo, der i alt beløber sig til 29,44 mia. EUR. Irland har reelt ydet 29,3 mia. EUR (nemlig 0,14 mia. EUR mindre).

⁽²²⁾ Kommissionens beslutning i sag N 356/09, C 11/10, NN 35/10 og SA.32057 vedrørende Anglo og Kommissionens beslutning i sag NN 11/10 og SA.31714 vedrørende INBS, (jf. fodnote 4 og 6 og fodnote 8-11 i denne afgørelse).

⁽²³⁾ [...]

⁽²⁴⁾ [...] ECB har modtaget en kopi af den fælles omstrukturingsplan.

2.3.2. Tilsagnene

(63) Irland har givet en række tilsagn i relation til den fusionerede enhed med henblik på specifikt at begrænse konkurrencefordrejningen som følge af den statsstøtte, som Anglo og INBS har modtaget. Alle disse tilsagn er indeholdt i bilag I til denne afgørelse. Kommissionen har i denne afgørelse givet et ikke-udtømmende resumé i betragtning 63-66.

i) Tilsagnet om varighed. Medmindre andet er fastsat, vil alle de tilsagn, som Irland har givet, være gældende, indtil den fusionerede enheds aktiver er fuldt afviklet, herunder solavekslerne.

ii) Forbud mod at udvikle nye aktiviteter og gå ind på nye markeder: Den fusionerede enhed vil ikke udvikle nye aktiviteter og vil ikke gå ind på nye markeder, dvs. at den fusionerede enhed kun vil udføre nye aktiviteter, som er forenelige med forvaltningen af afviklingen af den låneportefølje, som er overtaget fra Anglo og INBS (inkl. salg af lån, i givet fald for at maksimere inddrivelsesværdierne). Den fusionerede enhed vil navnlig kun opretholde og anvende sin banktilladelse, så længe det er nødvendigt for at afvikle låneporteføljerne, og vil ikke anvende den til at udvikle nye aktiviteter. [...].

iii) Forvaltning af eksisterende aktiver: Den fusionerede enhed vil forvalte de eksisterende erhvervs-mæssige aktiver på en måde, der maksimerer nettonutidsværdien (i det følgende benævnt »NNV«) af dens aktiver i overensstemmelse med sædvanlig handelspraksis. Hvis en kunde ikke kan overholde de vilkår, der gælder for vedkommendes lån, vil den fusionerede enhed navnlig kun omlægge lånevilkårene, hvis en sådan omlægning ville føre til en styrkelse af lånets NNV (dvs. hvis NNV af de cash flows, der kan forventes af omlægningen, er højere end nutidsværdien af de cash flows, som kan forventes af en likvidation). Kort sagt vil den fusionerede enhed forvalte sin erhvervs-mæssige aktivportefølje på samme måde, som en privat formueforvalter ville forvalte afviklingen af en tilsvarende portefølje.

De forpligtelser, der gælder for erhvervs-mæssige aktiver, finder tilsvarende anvendelse på den fusionerede enheds realkreditaktiver.

iv) Forbud mod erhvervelser: Den fusionerede enhed vil ikke erhverve andre firmaer eller kapitalinteresser heri uden Kommissionens forhåndsgodkendelse.

v) Forbud mod kuponer og udøvelse af call-optioner vedrørende efterstillede gælds-instrumenter og hybride kapitalinstrumenter: Den fusionerede enhed vil ikke betale kuponer eller udøve call-optioner

vedrørende efterstillede gælds-instrumenter og hybride kapitalinstrumenter, medmindre den er juridisk forpligtet til det.

vi) Loft over ny långivning: Den fusionerede enheds nettoerhvervslåneportefølje vil ikke overstige prognoserne i den fælles omstrukturingsplan med mere end [...] i et enkelt år i den periode, som planen dækker. Med hensyn til realkreditporteføljen vil den fusionerede enhed begrænse yderligere lån til kontraktligt forpligtede beløb og til beløb, som skyldes omlægningen af eksisterende realkreditfaciliteter. De samlede yderligere realkreditlån er begrænset til højst [...] for perioden 1. januar 2011-31. december 2012 og [...] for hvert efterfølgende år.

vii) Derudover vil følgende udlånsforpligtelser også gælde for erhvervslåneporteføljen:

a) Kontraktligt forpligtede, men endnu ikke udbetalte beløb: Den fusionerede enhed får tilladelse til at stille finansiering til rådighed i forbindelse med kontraktligt forpligtede, men endnu ikke udbetalte lånefaciliteter. Sådanne betalinger vil dog ikke overstige et samlet beløb på [...] i hele den periode, som den fælles omstrukturingsplan dækker, for så vidt angår den fusionerede enheds låneportefølje.

b) Supplerende finansiering til eksisterende låntagere: Den fusionerede enhed kan ikke yde supplerende finansiering, for hvilken der ikke er indgået kontraktlige forpligtelser på tidspunktet for godkendelsen af den fælles omstrukturingsplan (i overensstemmelse med det i nr. ii) omhandlede tilsagn).

Som en undtagelse fra dette forbud kan den fusionerede enhed finansiere små supplerende beløb til eksisterende grupper af låntagere, hvis den overholder tilsagnet i nr. iii).

— Det er strengt nødvendigt at bevare værdien af sikkerheden for lånet (f.eks. til dækning af vedligeholdelsen af sikkerheden, forsikring, afgifter, sikkerhedsstillelse, insolvens eller retsomkostninger); eller

— Det vedrører på anden vis forbedringen af den forventede inddrivelsesværdi af et lån eller et andet aktiv på NNV-basis (f.eks. opfyldelse af den underliggende forretnings-væsentlige behov for arbejdskapital til investeringsformål eller likviditetsbehov)

- Den fusionerede enhed kan kun stille sådan supplerende finansiering til rådighed på følgende betingelser:
 - Hvis den pågældende nominelle eksponering er mindre end [...], vil den supplerende finansiering ikke overstige [...] af den nominelle eksponering
 - Hvis den pågældende nominelle eksponering er mellem [...] og [...], vil den supplerende finansiering ikke overstige [...]
 - Hvis den pågældende nominelle eksponering overstiger [...], vil den supplerende finansiering ikke overstige [...] af den nominelle eksponering.
- c) Nye låntagere: Den fusionerede enhed kan kun yde lån til nye låntagere (eller en gruppe af låntagere), såfremt følgende betingelser er opfyldt:
 - Provenuet anvendes til at reducere en eksisterende låntagers eller en ny gruppe af låntagers eksponering
 - Den samlede transaktion øger ikke den samlede nettoeksponering over for den fusionerede enhed
 - Den nye långivning øger de forventede inddrivelsesværdier (målt i NNV) sammenlignet med andre omstrukturings- eller afskærpningsstrategier, og
 - Der finder ingen kapitalisering af renter sted («oprullende rente»).
- viii) Specifikke udlånsforpligtelser i relation til realkreditporteføljen. Den fusionerede enhed vil ikke få tilladelse til at stille finansiering til rådighed, som den ikke er kontraktligt forpligtet til at yde på tidspunktet for godkendelsen af den fælles omstrukturingsplan. Som en undtagelse fra denne regel kan den fusionerede enhed, når lånets saldo overstiger værdien af den belånte ejendom, lade sin indfrielse gennem salg af ejendommen ved at stille supplerende finansiering til rådighed for en sælger og muliggøre tilbagebetalingen af den udestående saldo, såfremt ydelsen af finansieringen er i overensstemmelse med tilsagnet i nr. iii).
 - ix) Yderligere undtagelser af nationale hensyn. Irland kan undtagelsesvist og af hensyn til sine nationale interesser beslutte, at der kan være behov for yderligere undtagelser fra udlånsrestriktionerne i nr. vii) og viii) for at forbedre de forventede inddrivelsesværdier på NNV-basis. Sådanne beslutninger skal godkendes af Kommissionen på forhånd.
 - x) Indlån — overførsel af Anglo- og INBS-indlån. Efter overførslen af de indlån, der er overtaget fra Anglo og INBS, vil den fusionerede enhed stå tilbage med visse kategorier af indlån og konti, der ikke kan komme i betragtning til overførsel. De samlede indlån fra eksisterende kunder på fusionstidspunktet vil på intet tidspunkt overstige [...] mia. EUR. Den fusionerede enhed vil reducere sine indlån i stort set samme takt som afviklingen af den samlede nettolåneportefølje. Endvidere vil den fusionerede enheds indlånsportefølje ikke på noget tidspunkt overstige prognoserne i den fælles omstrukturingsplan med mere end 200 mio. EUR. De indlåns-kategorier, som den fusionerede enhed beholder, er anført i litra a)-h) i det følgende:
 - a) Indlån, som på tidspunktet for overførslen af de indlån, der er overtaget fra Anglo og INBS, til rentable institutioner, besiddes af eller på vegne af et datterselskab af Anglo eller INBS, undtagen Anglos datterselskab på Isle of Man
 - b) Sikrede konti (til fordel for Anglo eller INBS eller enhver anden person) og indlån, der står i forbindelse med eller er knyttet til en gruppe af nye låntagere fra Anglo eller INBS eller »tracker bond«-konti på tidspunktet for overførslen af Anglos og INBS' indlån til to andre irske banker ⁽²⁵⁾
 - c) Indlån i andre valutaer end euro, US dollar (USD) eller pund sterling (GBP) på tidspunktet for overførslen af indlånene. De vil ikke blive erstattet, når de udløber
 - d) Indlån, der besiddes af eller er bogført i filialer på Jersey, i Düsseldorf, Tyskland, eller i Wien, Østrig. De vil ikke blive erstattet, når de udløber
 - e) Alle konti med en negativ saldo
 - f) Interne kontrollkonti

⁽²⁵⁾ Den 24. februar 2011 erhvervede Allied Irish Banks indlån for 8,6 mia. EUR fra Anglo, og Irish Life & Permanent plc erhvervede indlån fra INBS for 3,6 mia. EUR.

- g) Konti, med hensyn til hvilke det er blevet oplyst, at kontoen eller den kunde, som kontoen vedrører, er genstand for en undersøgelse ved en politimyndighed eller bedrageribekæmpelses- eller efterforskningsmyndighed, og
- h) Alle INBS-konti, der er afdækket i overdragerens regnskab efter filial »[...]«.
- xi) Tilsynsførende: Den fusionerede enhed vil med Kommissionens godkendelse udpege en tilsynsførende, der skal kontrollere, at den fusionerede enhed overholder tilsagnene i bilag I. Den tilsynsførende vil blive udpeget for en periode på tre år.
- (64) Irland vil sikre, at den fusionerede enhed overholder tilsagnene i bilag I. Irland vil fremlægge regelmæssige rapporter om de foranstaltninger, der er truffet for at overholde disse tilsagn. Den første rapport vil blive forelagt for Kommissionen senest seks måneder fra datoen for denne afgørelses meddelelse og derefter med seks måneders mellemrum.
- 2.4. De statsstøtteforanstaltninger, der vurderes i denne afgørelse**
- (65) Både Anglo og INBS har modtaget et betydeligt beløb i statsstøtte. Efter fusionen vil den fusionerede enhed også blive omfattet af adskillige statsstøtteforanstaltninger. Der redegøres for disse foranstaltninger i dette afsnit (jf. også tabel 1).
- (66) I løbet af redningsperioden var Anglo omfattet af flere statsstøtteforanstaltninger, som var blevet godkendt af Kommissionen i de forskellige beslutninger vedrørende denne sag⁽²⁶⁾, og som er omhandlet i litra a)-v) i denne betragtning og betragtning 67-69:

a) En statsgaranti under CIFS-ordningen, der dækkede Anglos indlån (privatkundeindlån, erhvervskundeindlån, institutionelle indlån og interbankindlån), dækkede obligationer, privilegeret gæld og dateret efterstillet gæld for perioden 1. oktober 2008-30. september 2010⁽²⁷⁾

b) En første rekapitalisering af Anglo for et beløb på 4 mia. EUR⁽²⁸⁾

⁽²⁶⁾ Kommissionen vil, for overskuelighedens skyld, når den beskriver og vurderer foranstaltningerne, anvende den skrifttype, der er anvendt i beskrivelsen af foranstaltningerne i betragtning 66-69, i resten af denne afgørelse.

⁽²⁷⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag NN 48/08 (jf. fodnote 5 i denne afgørelse).

⁽²⁸⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag N 356/09 (jf. fodnote 4 i denne afgørelse).

c) Statsgarantier under ELG-ordningen, der dækkede indlån, privilegerede usikrede indlånsbeviser, privilegerede usikrede gældsbreve, privilegerede usikrede obligationer og gældspapirer⁽²⁹⁾

d) En hjælpeforanstaltning i form af overførsel af værdiforringede lån i erhvervsjendomme på 35 mia. EUR⁽³⁰⁾ til NAMA med et gennemsnitligt nedslag på [50-70] %⁽³¹⁾

e) En anden rekapitalisering for et beløb på 10,44 mia. EUR, hvoraf 10,3 mia. EUR reelt blev ydet af Irland⁽³²⁾

f) En tredje rekapitalisering for et beløb på 10 054 mio. EUR (hvoraf 8 580 mio. EUR blev ydet ved godkendelsen, mens restbeløbet (1 474 mio. EUR) blev tilført sammen med den fjerde kapitaltilførsel, jf. foranstaltning h))⁽³³⁾

g) En garanti for Anglos kortfristede forpligtelser som følge af den fornyede anvendelse af ELG-ordningen til dækning af sådanne værdipapirer, især gældsbreve, indlånsbeviser, interbankindlån og erhvervskundeindlån med en løbetid på mindre end tre måneder (det dækkede beløb er på ca. [...] mia. EUR pr. 31. december 2010)⁽³⁴⁾

h) Der blev indrømmet endnu en rekapitalisering på 4 946 mio. EUR til dækning af yderligere tab som følge af den fremskyndede overførsel af værdiforringede lån til byggeprojekter til NAMA og tab på den låneportefølje, der ikke var overført til NAMA, indtil [...]. Saldoen efter den tredje rekapitalisering (foranstaltning f)) på 1 474 mio. EUR er allerede blevet tilført sammen med 4 946 mia. EUR⁽³⁵⁾

⁽²⁹⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag N 349/09 — Irland — Garantiordningen for kreditinstitutter (EUT C 72 af 20.3.2010, s. 6), der efterfølgende blev forlænget indtil den 30. juni 2010 ved Kommissionens beslutning i sag N 198/10 — Irland — Forlængelse af garantiordningen for kreditinstitutter (EUT C 191 af 15.7.2010, s. 1), forlænget indtil den 31. december 2010 ved Kommissionens beslutning i sag N 254/10 — Irland — Forlængelse af garantiordningen for kreditinstitutter indtil den 31. december 2010 (EUT C 238 af 3.9.2010, s. 2) og på ny forlænget indtil den 30. juni 2011 ved Kommissionens beslutning i sag N 487/10 — Forlængelse af garantiordningen for kreditinstitutter indtil den juni 2011, endnu ikke offentliggjort, og ved Kommissionens beslutning i sag SA.33006 — Forlængelse af garantiordningen for kreditinstitutter indtil december 2011, endnu ikke offentliggjort.

⁽³⁰⁾ Af de lån på 35 mia. EUR, der skal overføres til NAMA, er 34 mia. EUR indtil videre blevet overført, mens 1 mia. EUR afventer overførsel.

⁽³¹⁾ Kommissionens beslutning i sag N 725/09 — Irland — Oprettelse af en national kapitalforvaltningshjælpeordning for banker i Irland — NAMA (EUT C 94 af 14.4.2010, s. 10).

⁽³²⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag C 11/10 (jf. fodnote 6 i denne afgørelse).

⁽³³⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag NN 35/10 (jf. fodnote 8 i denne afgørelse).

⁽³⁴⁾ Kommissionens beslutning i sag N 347/10 — Forlængelse af garantien for visse kortfristede forpligtelser og interbankindlån (EUT C 37 af 5.2.2011, s. 4).

⁽³⁵⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag SA.32057 (jf. fodnote 9 i denne afgørelse).

- i) En garanti for visse transaktioner uden for balancen, der dækker et beløb, som anslås til ca. [...] mia. EUR ⁽³⁶⁾.
- (67) INBS har i løbet af redningsperioden været omfattet af følgende foranstaltning j)-o), som blev godkendt af Kommissionen:
- j) En garanti under CIFS-ordningen, der omfattede INBS' indlån (privatkundeindlån, erhvervskundeindlån, institutionelle indlån og interbankindlån), dækkede obligationer, privilegeret gæld og dateret efterstillet gæld for perioden 1. oktober 2008-30. september 2010 ⁽³⁷⁾
- k) En første rekapitalisering for et beløb på 2,7 mia. EUR ⁽³⁸⁾
- l) Statsgarantier under ELG-ordningen, der dækker indlån, privilegerede usikrede indlånsbeviser, privilegerede usikrede gældsbreve, privilegerede usikrede obligationer og gældspapirer ⁽³⁹⁾
- m) En hjælpeforanstaltning i form af overførsel af værdiforringerede lån i erhvervsjendomme på 8,9 mia. EUR ⁽⁴⁰⁾ til NAMA med et gennemsnitligt nedslag på 64 % ⁽⁴¹⁾
- n) En statsgaranti for INBS' kortfristede forpligtelser som følge af den fornyede anvendelse af ELG-ordningen til dækning af sådanne værdipapirer, især gældsbeviser, indlånsbeviser, interbankindlån og erhvervskundeindlån med en løbetid på mindre end tre måneder (det dækkede beløb pr. 31.12.2010 er på ca. [...] mio. EUR ⁽⁴²⁾)
- o) En anden rekapitalisering for et beløb på 2,7 mia. EUR ⁽⁴³⁾.
- (68) Ud over statsstøtteforanstaltningerne i litra a)-o) i betragtning 66 og 67 har Anglo og INBS inden fusionen været omfattet af yderligere redningsforanstaltninger (foranstaltning p) og q)):
- p) Anglo har modtaget en statsgaranti for en del af den likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA), som CBI ydede Anglo fra marts 2009 indtil fusionen med INBS. Denne garanti dækker likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA) op til [...] mia. EUR ⁽⁴⁴⁾
- q) INBS har modtaget en statsgaranti for en del af den likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA), som CBI ydede INBS fra den 24. februar 2011 indtil fusionen med Anglo. Denne garanti dækker op til [...] mia. EUR.
- (69) Efter fusionen vil den fusionerede enhed være omfattet af følgende foranstaltninger (foranstaltning r)-v)):
- r) En statsgaranti for de resterende kundeindlån på højest [...] mia. EUR
- s) En videreførelse af statsgarantien for transaktioner uden for balancen, der dækker et beløb, som anslås til ca. [...] mia. EUR
- t) En statsgaranti for en del af den likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA), som CBI yder den fusionerede enhed, og som i alt væsentligt kombinerer begge garantier for den likviditetsstøtte i en krisesituation, der blev ydet Anglo og INBS særskilt. Denne garanti anslås til at være på op til [...] mia. EUR ved fusionens begyndelse, hvorefter den vil falde til [...]
- u) Endnu en rekapitalisering [...] til dækning af yderligere tab i tilfælde af et yderligere pres, på 3,3 mia. EUR
- v) En statsgaranti på [...] mia. EUR ⁽⁴⁵⁾ for den af ELG-ordningen omfattede udestående engrosfinansiering, der er overført fra Anglo til den fusionerede enhed.
- 2.4.1. *Redningsforanstaltninger, som er godkendt af Kommissionen*
- (70) Foranstaltning a)-o) i betragtning 66 og 67 er allerede blevet vurderet af Kommissionen i forbindelse med de tidligere beslutninger vedrørende Anglo og INBS, og er blevet betragtet som redningsstøtte. I fortsættelse af redningsforanstaltningerne anmeldte Irland nogle yderligere foranstaltninger, der skal muliggøre afviklingen af Anglo og INBS (foranstaltning p)-v) i betragtning 68 og 69), til Kommissionen.

⁽³⁶⁾ Jf. fodnote 33.

⁽³⁷⁾ Jf. fodnote 26.

⁽³⁸⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag NN 11/10 (jf. fodnote 10 i denne afgørelse).

⁽³⁹⁾ Jf. fodnote 28.

⁽⁴⁰⁾ Af de 8,9 mia. EUR, der skal overføres til NAMA, er 8,5 mia. EUR indtil videre blevet overført, mens 400 mio. EUR afventer overførsel.

⁽⁴¹⁾ Jf. fodnote 29.

⁽⁴²⁾ Jf. fodnote 32.

⁽⁴³⁾ Jf. Kommissionens beslutning i sag NN 50/10 (jf. fodnote 11 i denne afgørelse).

⁽⁴⁴⁾ Det er vigtigt at notere sig, at det beløb, der blev ydet Anglo i form af likviditetsstøtte i en krisesituation, og som var omfattet af en statsgaranti, har svinget i tidens løb. Den statsgaranti, der blev gennemført i september 2010, og som oprindeligt dækkede et beløb på [...] mia. EUR, blev forhøjet til [...] mia. EUR inden udgangen af december 2010. Statsgarantien blev endvidere forhøjet op til [...] mia. EUR for at dække Anglos finansieringsbehov som følge af overførslen af indlån til Allied Irish Banks i februar 2011, og den ventes herefter at falde til ca. [...] mia. EUR inden fusionen med INBS.

⁽⁴⁵⁾ Da indlånene nu er blevet overført fra Anglo og INBS (bortset fra beløbet på op til 1 mia. EUR), drejer det sig om ELG-gældsfinansieringen, som vedrørte Anglo.

- (71) Med hensyn til de foranstaltninger, der allerede er blevet godkendt af Kommissionen (dvs. foranstaltning a)-o) i betragtning 66 og 67), skal det pointeres, at CIFS-garantiordningen siden den 30. september 2010 ikke længere er i kraft (foranstaltning a) og j) i betragtning 66 og 67) og er blevet erstattet af ELG-ordningen og den fornyede anvendelse af ELG-ordningen på kortfristede forpligtelser (foranstaltning c), g), l) og n) i betragtning 66 og 67). Efter fusionen vil disse ordninger blive erstattet af individuelle statsgarantier (foranstaltning r) og v) i betragtning 69), når ELG-ordningen ikke længere er i kraft, jf. betragtning 77 og 81.
- (72) Med hensyn til foranstaltning d) og m) i betragtning 66 og 67 blev overførslen af lån til NAM på [...] afsluttet i november 2010 med en gennemsnitlig haircut på 62 % for Anglo og 64 % for INBS.
- (73) Sammen med den fjerde rekapitalisering har Anglo modtaget en statsgaranti for sine transaktioner uden for balancen (foranstaltning i) i betragtning 66). Denne garanti, for hvilken Anglo ikke betaler nogen provision, skaber i alt væsentligt sikkerhed for modparterne i transaktioner med derivater (for det meste hedgingkontrakter) og clearingordninger.

2.4.2. Yderligere redningsforanstaltninger

- (74) Anglo og INBS har begge inden fusionen været omfattet af yderligere redningsforanstaltninger og dermed faktisk omstrukturering (foranstaltning p) og q) i betragtning 68). Fra marts 2009 og indtil fusionen har Anglo allerede modtaget likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA) fra CBI, der delvist var statsgaranteret (foranstaltning p)). Den statsgaranterede del af likviditetsstøtten i en krisesituation har svinget fra [...] mia. EUR i september 2010 til [...] mia. EUR i marts 2011. Anglo betaler CBI en rente bestående af ECB's basisrentesats (for øjeblikket 125 basispoint) plus [...] basispoint for likviditetsstøtten i en krisesituation, men betaler ikke nogen provision for garantien.
- (75) INBS har også modtaget en statsgaranti for en del af den likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA), som er ydet af CBI (foranstaltning q) i betragtning 68). INBS har i alt modtaget en statsgaranti for sin likviditetsstøtte i en krisesituation på [...] mia. EUR fra den 24. februar 2011 og frem indtil fusionen med Anglo. INBS betaler også CBI en rente bestående af ECB's basisrentesats (for øjeblikket 125 basispoint) plus [...] basispoint for likviditetsstøtten i en krisesituation, men betaler ikke nogen provision for statsgarantien.

2.4.3. Foranstaltninger for den fusionerede enhed

- (76) Den fusionerede enhed [...] af flere statsgarantier og en kapitaltilførsel på 3,3 mia. EUR i et stressscenarie (foranstaltning r)-v) i betragtning 69).
- (77) Den fusionerede enhed vil være omfattet af en statsgaranti for de indlån, der vil blive overført til den fra både Anglo og INBS (foranstaltning r) i betragtning 69). Maksimumsbeløbet for disse indlån vil være på 1,05 mia. EUR. De består især af indlån, der enten er sikrede eller knyttet til en udlånskonto, som er overført til den fusionerede enhed, og de er derfor ikke blevet overført fra Anglo og INBS. Den fusionerede enhed vil betale en fast provision på 50 basispoint, så længe ELG-ordningen varer, og intet derefter.
- (78) Den fusionerede enhed vil også være omfattet af en foranstaltning, der blev indrømmet Anglo før fusionen, nemlig videreførelsen af statsgarantien for transaktioner uden for balancen for et beløb, som anslås til [...] mia. EUR ⁽⁴⁶⁾ (foranstaltning s) i betragtning 69). Den fusionerede enhed vil ikke betale nogen provision for denne garanti.
- (79) Med henblik på at finansiere afviklingen af Anglo og INBS forudses det i den fælles omstrukturingsplan, at den fusionerede enhed vil blive omfattet af en statsgaranti for den del af likviditetsstøtten i en krisesituation (ELA), som den vil modtage (foranstaltning t) i betragtning 69). I alt vil den fusionerede enhed få adgang til en likviditetsstøtte i en krisesituation på op til [...] mia. EUR ved fusionens begyndelse, som derefter vil falde til [...]. Den fusionerede enhed vil betale CBI en rente på [...] basispoint for finansiering i euro og på [...] basispoint for finansiering i udenlandsk valuta, men vil ikke betale nogen provision for statsgarantien.
- (80) Ifølge den fælles omstrukturingsplan [...] i tilfælde af en yderligere forværring af dens finansielle situation (stressscenarie — foranstaltning u) i betragtning 69). I så fald [...] en kapital på op til 3,3 mia. EUR [...]. Denne tilgang vil sikre, at den fusionerede enhed opfylder de relevante lovbestemte minimumskapitalkrav, som er fastsat af det irske finansilsyn (»Financial Regulator«) (for øjeblikket en samlet kapitalprocent på 8 %).
- (81) Endelig vil den fusionerede enhed være omfattet af en statsgaranti for den eksisterende engrosfinansiering på ca. 3 mia. EUR, som vil blive overført fra Anglo til den fusionerede enhed (foranstaltning v) i betragtning 69). Den fusionerede enhed vil betale en provision på mellem 95 og 125 basispoint, så længe ELG-ordningen varer, og vil ikke betale nogen provision herefter.

⁽⁴⁶⁾ Dette er et anslået bruttomaksimumsbeløb, der vil skulle dækkes af statsgarantien; nettoeksponeringen pr. december 2010 var på [...] mio. EUR.

Tabel 1

Oversigt over de foranstaltninger, der er indrømmet Anglo, INBS og den fusionerede enhed (jf. betragtning 66-69)

Foranstaltninger, der er indrømmet Anglo, inddrivelsesbanken og finansieringsbanken			
Nr.	Foranstaltningens art	Beløb	Vederlag
Godkendte redningsforanstaltninger			
Anglo Irish Bank			
a	Garanti under CIFS-ordningen	Højeste niveau: [...] mia. EUR pr. september 2008 ⁽¹⁾	Fast provision på 18,5 basispoint stigende til 32 basispoint
b	Første rekapitalisering	4 mia. EUR	Intet vederlag
c	Garanti under ELG-ordningen	[...] mia. EUR ⁽²⁾	ECB-anbefaling + 40 basispoint ⁽³⁾
d	Hjælpeforanstaltning – overførsel af støtteberettigede lån til NAMA	Der er overført 35 mia. EUR	Ikke oplyst
e	Anden rekapitalisering	10,44 mia. EUR ⁽⁴⁾ (10,3 mia. EUR)	Intet vederlag
f	Tredje rekapitalisering	10 054 mio. EUR	Intet vederlag
g	Garanti for kortfristede forpligtelser	c. [...] mia. EUR pr. december 2010	160 basispoint pr. december 2010 ⁽³⁾
h	Fjerde rekapitalisering	4 946 mio. EUR	Intet vederlag
i	Garanti for visse forpligtelser uden for balancen	Anslået bruttomaksimumsbeløb: [...] mia. EUR ⁽⁵⁾	Intet gebyr
Irish Nationwide Building Society			
j	Garanti under CIFS-ordningen	Højeste niveau: [...] mia. EUR pr. oktober 2008 ⁽¹⁾	Fast provision på 18,5 basispoint stigende til 25,6 basispoint
k	Første rekapitalisering	2,7 mia. EUR	Sikrede rettighederne til selskabets overskydende nettoaktiver
l	Garanti under ELG-ordningen	[...] mia. EUR ⁽²⁾	ECB-anbefaling + 40 basispoint ⁽³⁾
m	Hjælpeforanstaltning – overførsel af støtteberettigede lån til NAMA	Der er overført 8,9 mia. EUR	Ikke oplyst
n	Garanti for kortfristede forpligtelser	c. [...] mio. EUR pr. december 2010	160 basispoint pr. december 2010 ⁽³⁾
o	Anden rekapitalisering	2,7 mia. EUR	Intet vederlag
Yderligere redningsforanstaltninger			
Anglo Irish Bank			
p	Garanti for likviditetsstøtte i en krisesituation	Højeste garanterede beløb: [...] mia. EUR frem til marts 2011 ⁽⁶⁾	[...] intet gebyr for garantien
Irish Nationwide Building Society			
q	Garanti for likviditetsstøtte i en krisesituation	Garanteret beløb: [...] mia. EUR	[...] intet gebyr for garantien
Omstruktureringsforanstaltninger			
Den fusionerede enhed			
r	Videreførelse af garantien for resterende indlån	Højest [...] mia. EUR	Garanteret for hele afviklingsperiodens varighed, først under ELG-ordningen og efter dens udløb på ad hoc-basis til 50 basispoint
s	Videreførelse af garantien for transaktioner uden for balancen	Anslået til ca. [...] mia. EUR ⁽⁵⁾	Intet gebyr
t	Videreførelse af garantien for likviditetsstøtte i en krisesituation eller anden tilsvarende facilitet	Anslået til op til [...] mia. EUR	3
u	Rekapitalisering i et stressscenarie	3,2 mia. EUR	Intet vederlag
v	Garanti for engrosfinansiering af udestående ELG-garantier	Ca. [...] mia. EUR	Gebyr i overensstemmelse med ELG i hele ordningens varighed, derefter intet gebyr

⁽¹⁾ CIFS-ordningen udløb den 30. september 2010.

⁽²⁾ De anførte tal er pr. 31. december 2010. (Det højeste ELG-garantiniveau var dog på [...] mia. EUR pr. april 2010 for Anglo og på [...] mia. EUR for INBS pr. september 2010).

⁽³⁾ Ifølge Kommissionen seneste beslutning om ordningen kan vederlaget tilpasses i tilfælde af, at ordningen forlænges efter den 30. juni 2011.

⁽⁴⁾ Det beløb, som de irske myndigheder reelt har ydet (i parentes)

⁽⁵⁾ Dette anslåede tal på [...] mia. EUR er et anslået bruttomaksimumsbeløb, der vil skulle dækkes af statsgarantien; nettoeksponeringen pr. december 2010 var på [...] mia. EUR.

⁽⁶⁾ Tallet på [...] mia. EUR var nødvendigt på grund af overførsel af Anglo-/INBS-indlån; dette var faldet til [...] mia. EUR den 16. marts 2011.

3. BEGRUNDELSE FOR AT INDLEDE PROCEDUREN

- (82) Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende den oprindelige omstrukturingsplan for Anglo den 31. marts 2010 med vedtagelsen af beslutningen om at indlede proceduren. Siden da har Irland flere gange ændret omstrukturingsplanen for Anglo fundamentalt, inden det fremlagde den fælles omstrukturingsplan for Anglo og INBS den 31. januar 2011. Størstedelen af den tvivl, der blev rejst i beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren (jf. afsnit 4.3.1 i nærværende afgørelse ⁽⁴⁷⁾), vedrørte specifikt den oprindelige omstrukturingsplan for Anglo, der byggede på den antagelse, at Anglo ville blive splittet op i en sund bank og en usund bank. Denne tvivl er derfor ikke længere relevant, da Anglo vil ophøre med at udføre nye aktiviteter og i stedet vil blive fusioneret med INBS og fokusere på at afvikle sin låneportefølje over tid.
- (83) Af hensyn til klarheden gives der i afsnit 3.1 et sammendrag af den tvivl, som Kommissionen rejste i sin beslutning om at indlede undersøgelsesproceduren.

3.1. Beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren

- (84) Med hensyn til genopretningen af den sunde banks rentabilitet (også benævnt »NewCo« i beslutningen om at indlede proceduren) og den velordnede afvikling af den sunde bank (også benævnt »Old Anglo« i beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren) gav Kommissionen udtryk for tvivl, da der på tidspunktet for denne beslutning ikke forelå tilstrækkelige oplysninger om de to enheders forretningsplaner. Kommissionen var også i tvivl om, hvorvidt vurderingen af værdiforringelserne af såvel de lån, der var overført til NAMA, som de lån, der ikke var overført til NAMA, var tilstrækkelig. Derudover syntes de makroøkonomiske antagelser i den oprindelige omstrukturingsplan for Anglo at være ufuldstændige, hvilket således gav anledning til tvivl om, hvorvidt de var rimelige. Kommissionen var også i tvivl om visse nye aktiviteter, som den sunde bank ville udføre på områder, hvor den ikke havde tidligere erfaring. Kommissionen var også i tvivl om, hvorvidt den sunde banks finansierings- og likviditetsbehov kunne opfyldes på grundlag af planen.
- (85) Med hensyn til byrdefordeling og Anglos eget bidrag var Kommissionen i tvivl om, hvorvidt Anglos eget bidrag til omstruktureringen var tilstrækkeligt i betragtning af, at den sunde bank skulle udbygges med nye aktiviteter, noget, der ville kræve betydelige investeringer. Endvidere pointerede Kommissionen, at de irske myndigheder i den oprindelige omstrukturingsplan for Anglo ikke havde undersøgt, om Anglo kunne bidrage til sin omstrukturingsplan ved at sælge aktiver eller på anden vis.
- (86) Med hensyn til foranstaltningerne til begrænsning af konkurrencefordrejningen som følge af den massive

statsstøtte til Anglo tilkendegav Kommissionen, at den tvivlede på, at foranstaltningerne i planen var tilstrækkelige til at opveje de fordrejende virkninger af støtten til Anglo.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (87) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra tredjeparter efter offentliggørelse af beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. BEMÆRKNINGER FRA IRLAND

- (88) Irland fremsatte ikke bemærkninger til beslutningen om at indlede undersøgelsesproceduren, men fremsendte i stedet den anden omstrukturingsplan for Anglo og derefter den tredje omstrukturingsplan den 26. oktober 2010.
- (89) Den tredje omstrukturingsplan er nu erstattet af den fælles omstrukturingsplan, som Irland fremsendte den 31. januar 2011.

6. VURDERING

6.1. Eksistensen af statsstøtte

- (90) Det skal vurderes, om foranstaltningerne i den fælles omstrukturingsplan udgør statsstøtte. I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- 6.1.1. *Foranstaltninger, der allerede er foreløbigt godkendt*
- (91) Med hensyn til de foranstaltninger, som Kommissionen allerede foreløbigt har godkendt som redningsstøtte i sine tidligere beslutninger vedrørende Anglo og INBS (dvs. foranstaltning a)-o) i betragtning 66 og 67), har Kommissionen allerede konkluderet, at disse foranstaltninger udgør statsstøtte til fordel for Anglo og INBS. Det er derfor ikke nødvendigt at foretage en ny vurdering af, om de udgør statsstøtte, i denne afgørelse.
- (92) De foranstaltninger, der skal vurderes i denne afgørelse for at afgøre, om de udgør statsstøtte, er allerede blevet beskrevet i betragtning 68 og 69. De relevante foranstaltninger er: for Anglo: foranstaltning p), for INBS: foranstaltning q), og for den fusionerede enhed: foranstaltning r)-v). Det skal i den forbindelse bemærkes, at Irland accepterer, at foranstaltningerne udgør statsstøtte.

⁽⁴⁷⁾ Jf. fodnote 4.

6.1.2. Statsmidler

- (93) Foranstaltning p)-v) i betragtning 68 og 69 finansieres ved hjælp af statsmidler, da foranstaltningerne udgøres af statsgarantier og direkte tilskud, som finansieres af staten, og derfor skal betragtes som statsstøtte.

6.1.3. Selektivitet

- (94) Det er også nødvendigt at vurdere, om de foranstaltninger, der er omhandlet i betragtning 66-69, giver modtageren eller modtagerne af statsstøtten en selektiv fordel. De pågældende foranstaltninger er selektive, da de kun kommer Anglo, INBS og den fusionerede enhed til gode.

6.1.4. Fordel

- (95) De foranstaltninger, der er omhandlet i betragtning 66-69, giver den økonomiske aktivitet, som Anglo og INBS udførte indtil fusionen, samt deres efterfølger, den fusionerede enhed, en fordel.

- (96) Anglo er omfattet af en statsgaranti, der dækker [...] mia. EUR af den likviditetsstøtte i en krisesituation (ELA), som den modtager fra CBI (foranstaltning p) i betragtning 68), og som gør det muligt for Anglo at finansiere sine aktiver. Denne garanti udgør en fordel for Anglo, da en sådan garanti ikke ville være til rådighed på markedet og [...]. Endvidere ydes statsgarantien for likviditetsstøtten i en krisesituation, uden at Anglo behøver at betale vederlag for den. Denne mangel på vederlag udgør en yderligere fordel for Anglo, da den undgår de omkostninger, der er forbundet med garantien.

- (97) Af samme grunde udgør statsgarantien for den likviditetsstøtte i en krisesituation, som INBS har modtaget fra den 24. februar 2011 og frem til et beløb af [...] mia. EUR, en fordel for INBS (foranstaltning q) i betragtning 68).

- (98) Med hensyn til foranstaltningerne til fordel for den fusionerede enhed, vil denne enhed nyde godt af en videreførelse af flere statsgarantier, nemlig for de resterende indlån (foranstaltning r) i betragtning 68), for transaktioner uden for balancen (foranstaltning s) i betragtning 69), for likviditetsstøtten i en krisesituation (ELA) (foranstaltning t) i betragtning 69), og for den eksisterende engrosfinansiering (foranstaltning v) i betragtning 69). Den fusionerede enhed betaler kun en provision for garantien [...], indlånene og engrosfinansieringen, så længe ELG-ordningen varer (der vil ikke blive betalt nogen provision herefter), men betaler ikke nogen provision for de andre garantier. Disse garantier giver den fusionerede enhed en fordel, idet de medvirker til at sikre, at den fusionerede enhed ikke misligholder sine forpligtelser. Uden den nødvendige finansiering

gennem den garanterede likviditetsstøtte i en krisesituation, de resterende indlån og den resterende engrosfinansiering og uden garantien for dens forpligtelser uden for balancen, er en velordnet afvikling ikke mulig. Endvidere giver den omstændighed, at den fusionerede enhed ikke behøver at betale provision for flere af disse garantier, den en yderligere fordel, da den undgår højere finansieringsomkostninger og dermed flere tab.

- (99) Endelig [...] 3,3 mia. EUR i stressscenariet til dækning af yderligere tab som følge af afviklingen af dens låneportefølje. [...] Rekapitaliseringen [...] en fordel for den fusionerede enhed, da den sikrer, at den opfylder de relevante lovbestemte kapitalkrav i afviklingsperioden. [...].

6.1.5. Konkurrencefordrejning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

- (100) Det bør konkluderes, at foranstaltning p)-v) i betragtning 66 og 67 kan fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

- (101) Som det fremgår af afsnit 6.1.4, ville både Anglo og INBS uden statsstøtteforanstaltningerne have misligholdt deres forpligtelser og have trukket sig helt ud af de markeder, hvor de var aktive. Som følge af det meget store statsstøttebeløb forblev de aktive på indlånsmarkedet (indtil overførslen af deres indlån til Allied Irish Bank og Irish Life & Permanent i februar 2011) og i meget begrænset omfang på markedet for lån i erhvervs-ejendomme og markedet for realkreditlån til boligformål (betaling af renter og afdrag på eksisterende lån). Derfor fordrejede statsstøtten konkurrencen. På disse markeder konkurrerede Anglo og INBS ikke kun med irske banker, men også med udenlandske aktører, som opererede i Irland. Anglo var også aktiv (både med hensyn til indlån og udlån til erhvervmæssige formål) i Det Forenede Kongerige og har således konkurreret med indenlandske britiske aktører og aktører fra andre medlemsstater, som var aktive på dette marked. Det skal dog bemærkes, at disse to enheders aktivitet har været mere og mere begrænset i de sidste par år, hvilket således har mindsket den negative indvirkning på konkurrencen og samhandelen.

- (102) Den fusionerede enhed vil udføre nogle begrænsede økonomiske aktiviteter i et marked, hvor både irske og udenlandske banker fortsat er aktive. Den vil navnlig få lov til at beholde en lille mængde indlån og yde visse lån til sine eksisterende kunder med henblik på at øge NNV af de pågældende lån i overensstemmelse med de tilsagn, som Irland har givet (jf. afsnit 2.3.2). Uden statsstøtteforanstaltningerne ville den ikke kunne udføre disse aktiviteter. Det skal bemærkes, at eftersom den fusionerede enheds balance vil blive reduceret som følge af enhedens afvikling, vil konkurrencefordrejningen og påvirkningen af samhandelen blive reduceret betydeligt på grund af de meget begrænsede transaktioner, som den fusionerede enhed fortsat vil udføre på konkurrenceprægede markeder.

6.1.6. Anvendelse af markedsinvestorprincippet

- (103) Endelig finder markedsinvestorprincippet ikke anvendelse på foranstaltningerne i betragtning 66-69, da de indgår i en omfattende pakke af redningsforanstaltninger til fordel for Anglo og INBS. Endvidere er disse foranstaltninger ikke i overensstemmelse med normal markedsadfærd, selv hvis dette princip fandt anvendelse. Ingen markedsøkonomisk investor ville gennemføre alle disse foranstaltninger for at redde Anglo og INBS og derefter fusionere dem for at afvikle låneporteføljen, da chancerne for, at den pågældende ville tjene sine investeringer ind igen (de samlede rekapitaliseringer, der er ydet Anglo og INBS, beløber sig til i alt 34,7 mia. EUR i et basisscenarie) er forsvindende ringe. Ingen markedsøkonomisk aktør i en tilsvarende situation som staten ville have været i stand til at skaffe den mængde kapital og finansiering, der er nødvendig for at lette afviklingen af både Anglo og INBS. I betragtning af situationen på markederne og interessen for irske aktiver og passiver ville det ikke være muligt for en markedsaktør at opnå en sådan finansiering.

6.1.7. Identifikation af støttemodtageren

- (104) Irland agter at indføre nye støtteforanstaltninger (foranstaltning r)-v) i betragtning 69) for at lette afviklingen af Anglo og INBS. Disse foranstaltninger vil gøre det muligt at fusionere Anglo og INBS til én juridisk enhed. Hovedformålet med den fusionerede enhed er at afvikle Anglos og INBS' låneporteføljer med henblik på at maksimere afkastet og reducere omkostningerne for de irske skatteydere.
- (105) Ifølge den fælles omstrukturingsplan vil den fusionerede enhed kun yde begrænsede lån, der følger af eksisterende kontraktlige forpligtelser, og i så fald kun for at sikre, at låneporteføljens NNV bevares, idet de situationer, hvor den konkurrerer med andre banker, begrænses til et minimum. Ifølge Irland vil den fusionerede enhed kun realisere sine aktiver, efterhånden som de forfalder, eller ved at sælge dem på markedet. Den fusionerede enhed vil anvende provenuet af dette salg til at tilbagebetale sin gæld, efterhånden som den forfalder, og finansiere sine løbende driftsomkostninger samt eventuelle opretholdte forpligtelser fra tidligere. Det bør derfor konkluderes, at den fusionerede enhed fortsat vil gennemføre en række begrænsede økonomiske aktiviteter efter fusionen og derfor bør betragtes som modtager af støtteforanstaltningerne.
- (106) Både Anglo og INBS har inden for den tilsigtede fusion været i stand til at fortsætte driften ved hjælp af statsgarantier for deres forpligtelser, rekapitaliseringer og en hjælpeforanstaltning (foranstaltning a)-o) i betragtning 67 og 68). Anglo og INBS er derfor modtagere af disse foranstaltninger.

6.1.8. Konklusion

- (107) På baggrund af ovenstående bør det konkluderes, at foranstaltning a)-v) i betragtning 68 og 69 udgør statsstøtte.

6.2. Støttebeløb

6.2.1. Rekapitaliseringer af Anglo og INBS

- (108) Både Anglo og INBS har modtaget individuel statsstøtte i form af flere rekapitaliseringer. Anglo modtog i alt 29,3 mia. EUR gennem fire kapitaltilførsler⁽⁴⁸⁾. INBS modtog i alt 5,4 mia. EUR gennem to kapitaltilførsler.

6.2.2. Foranstaltning vedrørende værdiforringede aktiver til fordel for Anglo og INBS

- (109) Både Anglo og INBS har deltaget i NAMA (foranstaltning d) og m) i betragtning 66 og 67). Med hensyn til det støttebeløb, der indgår i foranstaltningen vedrørende værdiforringede aktiver, nemlig overførslen af aktiver til NAMA, skal det bemærkes, at fodnote 2 til punkt 20, litra a), i meddelelsen om værdiforringede aktiver⁽⁴⁹⁾ definerer støttebeløbet i en hjælpeforanstaltning som forskellen mellem aktivernes overførselsværdi og markedsprisen. Det er dog meget vanskeligt at vurdere markedsværdien af de dækkede aktiver, da de fleste af dem er lån, som ikke længere handles. Endvidere kan det reelle støttebeløb først fastslås, når Irlands værdiansættelse af de aktiver, som er blevet overført til det, er blevet afsluttet i overensstemmelse med Kommissionen beslutning i sag N 725/09⁽⁵⁰⁾, hvilket vil føre til endelige konklusioner om det involverede støttebeløb. I den forbindelse har Kommissionen modtaget oplysninger om støttebeløbene i forbindelse med den første og den anden lånetranche, der blev overført til NAMA, mens oplysningerne om de endelige trancher fortsat mangler.
- (110) På grundlag af oplysningerne om den første og den anden lånetranche, der er overført til NAMA, kan der drages en række konklusioner. For det første havde den første tranche af lån i erhvervsejendomme, som Anglo

⁽⁴⁸⁾ Kommissionen bemærker, at den faktisk godkendte rekapitaliseringer for Anglo for et beløb på 29 440 mio. EUR. 140 mio. EUR af den anden rekapitalisering, der blev godkendt den 31. marts 2010 ved beslutningen om at indlede proceduren, blev dog aldrig ydet og vil nu på grund af strukturen af denne specifikke rekapitalisering muligvis aldrig blive ydet. Det er derfor mere hensigtsmæssigt at anvende tallet på 29,3 mia. EUR for den samlede rekapitalisering, der afspejler det beløb, som Anglo reelt har modtaget inden fusionen med INBS.

⁽⁴⁹⁾ Kommissionens meddelelse om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor (EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁰⁾ Jf. fodnote 29.

overførte til NAMA, en nominal værdi af 9 251 mio. EUR. Denne overførsel indeholdt et støttebeløb på 870 mio. EUR, der udgør 9,4 % af de overførte nominelle lånebeløb. For det andet overførte Anglo i forbindelse med den anden tranche lån til en nominal værdi af 6 747 mio. EUR til NAMA. Denne overførsel indeholdt et støttebeløb på 427 mio. EUR og udgør 6,3 % af de overførte nominelle lånebeløb. Følgelig udgør den gennemsnitlige støtteprocent for de nominelle lånebeløb for de to trancher 7,9 %. Når denne gennemsnitsprocent anvendes på de fortsat udestående trancher (19 mia. EUR), ville støttebeløbet for disse trancher være på ca. 1,5 mia. EUR. Den statsstøtte, der er knyttet til overførslen af Anglos lån i erhvervsjendomme og lån til byggeprojekter samt beslægtede lån til NAMA, kan derfor i alt anslås til ca. 2 797 mio. EUR ⁽⁵¹⁾.

- (111) INBS overførte lånebeløb med en nominal værdi af 669 mio. EUR i forbindelse med den første tranche. Denne overførsel indeholdt et støttebeløb på 70 mio. EUR, der udgør 10,5 % af det overførte nominelle lånebeløb. Som led i den anden tranche overførte INBS lånebeløb med en nominal værdi af 591 mio. EUR. Denne overførsel resulterede i et støttebeløb på 43,7 mio. EUR, der udgør 7,4 % af de overførte nominelle lånebeløb. Følgelig udgør den gennemsnitlige støtteprocent for de nominelle lånebeløb for de to trancher 9 %. Når denne gennemsnitsprocent anvendes på de fortsat udestående trancher (7,7 mia. EUR), kan det hertil knyttede støttebeløb derfor anslås til ca. 693 mio. EUR. Den statsstøtte, der er knyttet til overførslen af INBS' lån i erhvervsjendomme og lån til byggeprojekter samt beslægtede lån til NAMA, kan derfor i alt anslås til ca. 806 mio. EUR ⁽⁵²⁾.
- (112) Selv om det nøjagtige statsstøttebeløb for de fortsat udestående trancher vil blive kontrolleret på et senere tidspunkt, er det ikke nødvendigt at kende det nøjagtige støttebeløb, der er indeholdt i disse sidste trancher, for at vurdere den fælles omstrukturingsplans forenelighed med traktaten, i) da Kommissionen i sin beslutning vedrørende NAMA ⁽⁵³⁾ allerede har godkendt den måde, hvorpå overførselsprisen vil blive bestemt, ii) da eventuelle ændringer i støttebeløbet ikke vil påvirke Kommissionens vurdering af støtten i denne afgørelse på grund af de store beløb, der allerede er involveret, og den omstændighed, at Anglo og INBS helt vil trække sig ud af markedet, og iii) da en øget støtte navnlig ikke ville øge den konkurrencefordrejning, der opstår som følge af afviklingen af den fusionerede enhed, eftersom det ikke ville betyde, at den fusionerede enhed ville udføre mere konkurrenceprægede aktiviteter.

6.2.3. Garantier for Anglo og INBS

- (113) Anglo og INBS har også deltaget i CIFS- og ELG-ordningerne (foranstaltning a), c), g), j), l) og n) i betragtning 66 og 67). Størrelsen af de forpligtelser, der er blevet dækket for hver institution under begge ordninger, har svinget i tidens løb. I Anglos tilfælde toppede de forpligtelser, der var dækket under CIFS-ordningen, f.eks. med [...] mia. EUR i september 2008 og faldt til [...] mia. EUR pr. 30. juni 2010, til dels som følge af indførelsen af ELG-ordningen. Endvidere faldt Anglos forpligtelser, som var dækket af ELG-ordningen, til [...] mia. EUR pr. 31. marts 2011 fra et toppunkt på [...] mia. EUR pr. 30. juni 2010 som følge af overførslen af Anglos indlån til Allied Irish Banks. Samme tendens kan iagttages for INBS' vedkommende.
- (114) Derudover har både Anglo og INBS modtaget statsgarantier for kortfristede forpligtelser og likviditetsstøtte i en krisituation (ELA), mens Anglo også har modtaget en statsgaranti [...] for sine forpligtelser uden for balancen.
- (115) Det skal bemærkes, at hvis en bank, for så vidt angår selskaber i finansielle vanskeligheder, ikke er i stand til at rejse tilstrækkelige ikke-sikrede lån til dækning af alle sine finansieringsbehov, kan støtteelementet i sådanne garantier nå helt op på deres nominelle værdi. Dette var tydeligvis tilfældet, da Anglo og INBS begyndte at anvende CIFS-ordningen i 2008 og ELG-ordningen, garantien for kortfristede forpligtelser i 2010 og garantien for likviditetsstøtte i en krisituation, mens Anglo også modtog en statsgaranti for sine forpligtelser uden for balancen. I den forbindelse var der en betydelig overlapning mellem de forskellige garantier, navnlig CIFS- og ELG-ordningen, hvilket kunne føre til dobbelttælling. Samtidig svingede de beløb, der var omfattet af de forskellige garantier, i tidens løb (CIFS- og ELG-ordningen og likviditetsstøtte i en krisituation (ELA)). Der skal også erindres om, at der ikke er taget hensyn til disse to bankers deltagelse i statsgarantiordningerne ved beregningen af støttebeløbet vedrørende deres risikovægtede aktiver (i det følgende benævnt »RVA«) med henblik på at fastslå, om der er behov for en gennemgribende omstrukturering. På den anden side vil der blive taget hensyn til støtteelementet i garantierne i forbindelse med omstruktureringen. Af disse grunde har Kommissionen ikke beregnet det støttebeløb, der er forbundet med disse statsgarantier.

6.2.4. Støtteforanstaltninger for den fusionerede enhed

- (116) Den fusionerede enhed [...] en yderligere kapital på 3,3 mia. EUR, såfremt stressscenariet bliver til virkelighed.

⁽⁵¹⁾ 870 mio. EUR + 427 mio. EUR + 1,5 mia. EUR = 2 797 mio. EUR.

⁽⁵²⁾ 70 mio. EUR + 43,7 mio. EUR + 693 mio. EUR = 806,7 mio. EUR.

⁽⁵³⁾ Kommissionens beslutning i sag N 725/09, jf. fodnote 30.

(117) Den fusionerede enhed er også omfattet af statsgarantier for de resterende indlån, der højst udgør 1 mia. EUR, transaktionerne uden for balancen, der anslås til et bruttoløb på højst [...], og en videreførelse af statsgarantien og likviditetsstøtten i en krisesituation (ELA) eller en anden tilsvarende facilitet, som den modtager, og som vurderes til op til [...] ved fusionens begyndelse. Med henblik på beregningen af statsstøttebeløbet finder Kommissionen, at argumentationen i betragtning 115 finder anvendelse, for så vidt angår de garantier, der ydes den fusionerede enhed.

6.2.5. Konklusion med hensyn til støttebeløbet

(118) På baggrund af ovenstående bør det konkluderes, at Anglo har modtaget statsstøtte i form af rekapitaliseringer og en hjælpeforanstaltning, der beløber sig til mindst 32 mia. EUR (43,9 % af RVA). INBS har modtaget statsstøtte i form af rekapitaliseringer og en hjælpeforanstaltning, der beløber sig til mindst 6,2 mia. EUR (59 % af RVA). Disse niveauer ligger væsentligt under den tærskel på 2 %, der er anført i rekapitaliseringsmeddelelsen⁽⁵⁴⁾ og meddelelsen om værdiforringede aktiver.

(119) Endelig bør det konkluderes, at det samlede statsstøttebeløb, der er involveret, når man lægger tallene for rekapitaliseringerne og hjælpeforanstaltningen til fordel for Anglo og INBS samt rekapitaliseringen af den fusionerede enhed i et stressscenarie sammen, kan vurderes til mindst 41,5 mia. EUR⁽⁵⁵⁾.

6.3. Støttens forenelighed

(120) Ved vurderingen af foreneligheden af den fælles omstrukturingsplan for Anglo og INBS skal det først vurderes, om traktatens artikel 107, stk. 3, litra b), finder anvendelse, inden det vurderes, om den fælles omstrukturingsplan opfylder kravene i rekapitaliseringsmeddelelsen og omstrukturingsmeddelelsen.

6.3.1. Retsgrundlag for vurderingen af støttens forenelighed

(121) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra b), må Kommissionen erklære støtte forenelig med det indre marked, hvis den kan »afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«. I den henseende har markedsvilkårene været vanskelige verden over siden sidste kvartal 2008. Navnlige Irland er blevet alvorligt ramt af finanskrisen. Den økonomiske krise kombineret med de faldende ejendomspriser og de irske bankers eksponering over for lån til bygge- og anlægsprojekter har ført til betydelige værdiforringelser for de irske

banker. De irske banker har også haft vedvarende vanskeligheder med at opnå finansiering og kapital fra markederne på grund af den usikkerhed, der er forbundet med ejendomsmarkedet i Irland. Som følge heraf er den irske stat (Sovereign) også kommet under pres, hvilket i sidste ende førte til støtteprogrammet.

(122) Kommissionen har anerkendt, at den globale finanskriser kan skabe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi, og at støtteforanstaltninger til fordel for bankerne kan afhjælpe sådanne forstyrrelser; dette synspunkt er blevet bekræftet i bankmeddelelsen⁽⁵⁶⁾, rekapitaliseringsmeddelelsen, meddelelsen om værdiforringede aktiver og omstrukturingsmeddelelsen. Med hensyn til den irske økonomi er dette blevet bekræftet i Kommissionens forskellige beslutninger om godkendelse af Irlands foranstaltninger med henblik på at bekæmpe finanskrisen⁽⁵⁷⁾.

(123) På grund af de særlige omstændigheder i Irland kombineret med den forbedrede, men endnu ikke stabiliserede situation på de finansielle markeder, finder Kommissionen, at foranstaltningerne kan undersøges med hjemmel i traktatens artikel 107, stk. 3, litra b).

6.3.2. Vurdering af foreneligheden

(124) Anglo, INBS og den fusionerede enhed har været og vil fortsat være omfattet af flere statsstøtteforanstaltninger, hvis forenelighed ikke tidligere er blevet vurderet af Kommissionen. De omfatter statsgaranti for likviditetsstøtte i en krisesituation for både Anglo og INBS (foranstaltning p) og q) i betragtning 68) og statsgarantier og rekapitalisering i stressscenariet [...] (foranstaltning r-v) i betragtning 69). Endvidere har Anglo og INBS været omfattet af foranstaltninger, som Kommissionen har fundet forenelige med det indre marked som redningsstøtte (foranstaltning a.o) i betragtning 66 og 67), men som nu skal vurderes for at fastslå, om de er forenelige med det indre marked som omstrukturingsstøtte. Det er nødvendigt at vurdere disse foranstaltningers og den fælles omstrukturingsplans forenelighed med det indre marked i relation til bankmeddelelsen, rekapitaliseringsmeddelelsen og omstrukturingsmeddelelsen.

(125) Selv om Anglo og INBS har været omfattet af hjælpeforanstaltninger, samtidig med at de overførte aktiver til NAMA, giver Anglos og INBS' afvikling ikke i sig selv anledning til en statsstøtte i form af en hjælpeforanstaltning. Alle Anglos og INBS' aktiver og passiver vil blive fusioneret til én enhed udelukkende med det formål at afvikle dem fuldt ud. Det er derfor ikke nødvendigt at vurdere fusionen og afviklingen af aktiverne i henhold til meddelelsen om værdiforringede aktiver.

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens meddelelse — Rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskriser: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger (EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2).

⁽⁵⁵⁾ 32 mia. (Anglo) + 6,2 (INBS) + 3,3 (sammenfatning af stressscenariet for den fusionerede enhed) = 41,5 mia.

⁽⁵⁶⁾ Jf. Meddelelse fra Kommissionen — Statsstøttereglerens anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser (EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8).

⁽⁵⁷⁾ Jf. bl.a. Kommissionens beslutninger, hvortil der er henvist i fodnote 26-33.

6.3.3. *Anvendelse af bankmeddelelsen og rekapitaliseringsmeddelelsen på foranstaltning p)-v) i betragtning 68 og 69*

(126) I overensstemmelse med punkt 15 i bankmeddelelsen skal en støtte eller støtteordning for at være forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra b), opfylde de generelle kriterier for forenelighed med det indre marked i traktatens artikel 107, stk. 3, hvilket indebærer, at følgende betingelser skal være opfyldt:

i) Relevans: Støtten skal være klart målrettet for effektivt at kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i økonomien. Dette ville ikke være tilfældet, hvis foranstaltningen ikke var egnet til at afhjælpe forstyrrelsen.

ii) Nødvendighed: Støtten skal både med hensyn til beløb og form være nødvendig for at nå det fastsatte mål. Dette krav indebærer, at den ikke må overstige det minimum, der er nødvendigt for at nå målet, og at den skal ydes i den form, der er bedst egnet til at afhjælpe forstyrrelsen.

iii) Proportionalitet: De positive virkninger af foranstaltningen skal fuldt ud afvejes mod konkurrencefordrejningerne, for at fordrejningerne kan begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at nå formålene med foranstaltningerne.

(127) Disse generelle kriterier finder både anvendelse på rekapitaliseringer og garantier. I rekapitaliseringsmeddelelsen uddybes de tre principper i bankmeddelelsen, og det fastslås, at rekapitaliseringer kan bidrage til at genoprette den finansielle stabilitet. Det fremgår navnlig af punkt 6 i rekapitaliseringsmeddelelsen, at rekapitaliseringer kan løse problemerne for pengeinstitutter, der risikerer at gå konkurs.

i) *Foranstaltningernes relevans*

(128) Rekapitaliseringen af den fusionerede enhed i stressscenariet (foranstaltning u) i betragtning 69) har til formål at sikre, at den har tilstrækkelig kapital til at opfylde de lovbestemte kapitalkrav, mens den afvikler Anglos og INBS' låneporteføljer. En kapitaltilførsel er den mest effektive og enkle foranstaltning til at modvirke den potentielle mangel på kapital, der kunne opstå i stressscenariet, da den direkte forbedrer den fusionerede enheds samlede kapitalprocent.

(129) [...]

(130) Statsgarantierne til Anglo og INBS for den likviditetsstøtte i en krisituation (ELA), som de modtager (foranstaltning p) og q) i betragtning 68), og til den fusionerede enhed for dens resterende indlån (foranstaltning r)

i betragtning 69), dens engrosfinansiering (foranstaltning v) i betragtning 69), den statsgaranti for en del af den likviditetsstøtte i en krisituation (ELA), den modtager (foranstaltning t) i betragtning 69) og transaktionerne uden for balancen (foranstaltning s) i betragtning 69) har til formål at sikre, at den finansiering, som den fusionerede enhed modtager, er sikker, og at den fusionerede enhed ikke misligholder sine forpligtelser. Denne finansiering er nødvendig for at sikre, at Anglo og INBS har tilstrækkelig finansiering til at dække deres aktiver, mens den finansiering, som den fusionerede enhed modtager, vil gøre det muligt for den at afvikle Anglos og INBS' låneporteføljer over tid. [...].

Konklusion

(131) Rekapitaliseringen af den fusionerede enhed i et stressscenarie er relevant, fordi den effektivt opfylder målet om at sikre, at den fusionerede enhed overholder de lovbestemte kapitalkrav. Foranstaltningen opfylder derfor effektivt målet om at forhindre, at den fusionerede enhed misligholder sine forpligtelser.

(132) Garantiforanstaltningerne er relevante, fordi de sikrer, at Anglo og INBS før fusionen og den fusionerede enhed efter fusionen har tilstrækkelig finansiering til at udføre deres opgaver, og forhindrer samtidig, at den fusionerede enhed kommer til at misligholde sine forpligtelser.

(133) Endvidere sikrer de forskellige statsstøtteforanstaltninger, at den finansielle stabilitet i Irland opretholdes.

ii) *Nødvendighed — begrænsning af støtten til et minimum*

(134) Ifølge bankmeddelelsen skal støtteforanstaltningen både med hensyn til beløb og form være nødvendig for at nå det fastsatte mål. Dette krav indebærer, at kapitaltilførslen og garantierne ikke må overstige det minimum, der er nødvendigt for at nå målet. I den forbindelse kan det bemærkes, at kapitaltilførslen kun vil finde sted i stressscenariet og er begrænset til et beløb på 3,3 mia. EUR. Rekapitaliseringen vil sikre, at den fusionerede enhed vil opfylde de relevante lovbestemte kapitalkrav. Statsgarantierne vil sikre, at der er finansiering til rådighed for den fusionerede enhed, sådan at den kan opfylde sine forpligtelser som »going concern«.

(135) Med hensyn til det vederlag, som den fusionerede enhed skal betale for rekapitaliseringen, vil staten ikke modtage et fast vederlag for rekapitaliseringen. Anglo, INBS og den fusionerede enhed betaler heller ikke nogen provision for garantien for likviditetsstøtten i en krisituation, og den fusionerede enhed betaler ingen provision for garantien for forpligtelserne uden for balancen. Den fusionerede enhed vil også ophøre med at betale provision for garantien for engrosfinansiering og indlån, når ELG-ordningen er udløbet.

- (136) Med hensyn til rekapitalisering fremgår det af punkt 15 og 44 i rekapitaliseringsmeddelelsen, at der i særligt begrundede tilfælde kan accepteres et lavere vederlag på kort sigt for nødlidende banker, forudsat at det manglende vederlag afspejles i omstrukturingsplanen. Den fusionerede enhed er i alt væsentligt et afviklingsredskab, som vil lette den velordnede afvikling af Anglo og INBS. Den vil ikke udføre nogen økonomiske aktiviteter ud over dem, der er nødvendige for at afvikle låneporteføljen. Irland har givet de nødvendige tilsagn herom (jf. afsnit 2.3.2). Anglo og INBS vil begge forsvinde fra det irske udlåns- og indlånsmarked. Det kan konkluderes, at omstrukturering i denne form kompenserer for det manglende vederlag. Endelig er Anglo og INBS blevet nationaliseret fuldt ud, og deres respektive aktionærer har mistet deres rettigheder og interesser i begge institutioner. Som følge heraf vil et eventuelt udbytte, der opnås ved afslutningen af afviklingen af den fusionerede enhed, tilfalde staten fuldt ud.
- (137) Udgangspunktet i punkt 26 i bankmeddelelsen er, at der bør betales en passende provision for garantiordningerne. Provisionen bør ligge så tæt som muligt på, hvad der kunne anses for markedsprisen, dog under hensyntagen til de eventuelle, vanskeligheder, som modtagerne måtte have med at afholde de beløb, der retmæssigt kunne blive opkrævet. Som der er redegjort for i betragtning 135, skal det bemærkes, at den fusionerede enhed vil få til opgave at afvikle Anglo og INBS. I betragtning af omstændighederne bør det konkluderes, at det er berettiget, at den fusionerede enhed ikke betaler nogen provision for garantien.

Konklusion

- (138) Det bør konkluderes, at rekapitaliseringen af den fusionerede enhed i et stressscenarie og statsgarantierne til Anglo, INBS og den fusionerede enhed er nødvendige for at sikre, at sidstnævnte opfylder kapitalkravene, og at der er tilstrækkelig finansiering til rådighed, samtidig med at den potentielle risiko for, at den fusionerede enhed misligheder sine forpligtelser, mindskes. For så vidt angår vederlaget for støtteforanstaltningerne er det for at holde støtten på et minimum berettiget, at der ikke betales noget vederlag, da den fusionerede enhed skal afvikle Anglo og INBS.

iii) Proportionalitet — foranstaltninger til begrænsning af negative følgevirkninger

- (139) Den fusionerede enhed vil sikre afviklingen af Anglo og INBS, og at begge institutioner som følge heraf vil trække sig ud af det irske indlåns- og udlånsmarked. Som fastslået i betragtning 105 vil den fusionerede enhed udføre nogle begrænsede økonomiske aktiviteter for at afvikle Anglos og INBS' låneporteføljer. Kommissionen noterer med tilfredshed, at Irland har givet de nødvendige tilsagn om at sikre, at de økonomiske aktiviteter, der skal udføres af den fusionerede enhed, vil blive begrænset til det strengt nødvendige. Långivning fra den fusionerede enhed vil kun finde sted som led i forvaltningen af de låneporteføljer, der er overtaget fra Anglo og INBS

(omlægning af lån, bevarelse af sikkerhedsværdien), og vil være underlagt strenge restriktioner. Den fusionerede enhed vil ikke tage imod indlån eller påbegynde nye aktiviteter. Derfor vil konkurrencefordrejningen som følge af den massive støtte til Anglo, INBS og den fusionerede enhed være begrænset.

Konklusion

- (140) Det bør konkluderes: i) at rekapitaliseringen af den fusionerede enhed i et stressscenarie og garantierne er velegnede til at sikre afviklingen af Anglo og INBS, ii) at Anglo og INBS vil trække sig ud af det irske indlåns- og udlånsmarked, iii) at den omstændighed, at investeringen i Anglo, INBS og den fusionerede enhed ikke genererer noget vederlag eller positivt afkast, er berettiget på grund af sagens omstændigheder, og iv) at der er tilstrækkelige foranstaltninger, som begrænser de negative følgevirkninger for andre konkurrenter.

6.3.4. Anvendelsen af omstrukturingsmeddelelsen

- (141) Omstrukturingsmeddelelsen beskriver de statsstøtteregler, der finder anvendelse på omstruktureringen af finansielle institutioner i den aktuelle finanskrisen. For at være forenelig med EF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra b), gælder ifølge omstrukturingsmeddelelsen følgende for omstruktureringen af et pengeinstitut under den nuværende finanskrisen. Den skal:

- i) føre til genoprettelse af bankens rentabilitet eller til en velordnet afvikling af banken
- ii) omfatte et tilstrækkeligt egetbidrag fra støttemodtageren (byrdefordeling)
- iii) indeholde tilstrækkelige foranstaltninger, som begrænser konkurrencefordrejningen.

6.3.4.1. Velordnet afvikling af den fusionerede enhed

- (142) Formålet med den fælles omstrukturingsplan er, at den fusionerede enhed skal afvikle Anglo og INBS på en velordnet måde. Det er derfor ikke nødvendigt at vurdere den fusionerede enheds rentabilitet.
- (143) Den fælles omstrukturingsplan lægger op til en velordnet afvikling af Anglo og INBS baseret på statsstøtte. De låneporteføljer, der er overtaget fra de to banker, vil blive afviklet over en periode på ti år. Irland har vurderet de nødvendige kapitaltilførsler i [...] for at sikre den fusionerede enhed mod eventuelle risici for misligholdelse af forpligtelserne. Derudover vil den fusionerede enhed være omfattet af statsgarantier med henblik på at fortsætte de transaktioner, der er nødvendige for at afvikle Anglos og INBS' aktiver.

(144) Følgelig er betingelserne for at afvikle den fusionerede enheds aktiver på en velordnet måde til stede.

6.3.4.2. Eget bidrag/byrdefordeling

(145) Ifølge omstrukturingsmeddelelsen er det nødvendigt, at støttemodtageren yder et passende bidrag for at begrænse støtten til et minimum og undgå konkurrencefordrejninger og problemer med »moral hazard«. Med henblik herpå: a) bør omstrukturingsomkostningerne og støttebeløbet begrænses, og b) et betydeligt eget bidrag er nødvendigt.

a) Begrænsning af omstrukturingsomkostningerne og støttebeløbet

(146) I henhold til principperne i omstrukturingsmeddelelsen skal støttebeløbet begrænses til det strengt nødvendige, og bankerne skal først bruge deres egne ressourcer til at finansiere omstruktureringen.

Anglo og INBS vil trække sig ud af markedet

(147) Irland har besluttet, at Anglo og INBS ikke skal fortsætte deres aktiviteter i betragtning af de massive tab, som begge institutioner har lidt, og i betragtning af den usikkerhed, som en fortsættelse af deres aktiviteter ville skabe på markedet. Staten ville navnlig risikere løbende at skulle tilføre Anglo og INBS kapital, så længe begge banker er aktive, for at dække tab og sikre, at begge institutioner opfylder de nye kapitalkrav, som det irske finansilsyn har fastsat. Ved at vælge at afvikle begge banker har Irland standset spekuleringen mod Anglo og INBS og har præciseret omkostningerne i forbindelse med statsstøtten for dem.

(148) Denne beslutning fra Irlands side kombineret med tilsagnene i afsnit 2.3.2 vil sikre, at støtten ikke anvendes til at udvikle nye aktiviteter, som ville kræve kapital og finansiering, og bidrager dermed til at begrænse støttebeløbet til det strengt nødvendige. Den fusionerede enhed vil navnlig ikke deltage i ny långivning og vil begrænse sine aktiviteter til at forvalte den låneportefølje, der er overtaget fra Anglo og INBS, med strenge restriktioner.

Den fusionerede enhed er den mest egnede afviklingsmekanisme

(149) Som led i afviklingen af både Anglo og INBS har Irland besluttet at fusionere de to enheder med henblik på kun at forvalte ét afviklingsredskab. Denne løsning vil sandsynligvis skabe synergier i henseende til afvikling af låneporteføljerne, menneskelige ressourcer og forvaltning af finansieringen. Selv om disse synergier er begrænsede, vil de lette afviklingen af aktiverne. [...]. En fusion mellem de to enheder i dette særlige tilfælde begrænser den kapital, som Irland skal tilføre disse banker.

(150) Mere generelt vil en fusion mellem de to banker forenkle afviklingsstrukturen og kan muligvis reducere struktur-omkostningerne, om end i begrænset omfang.

En likvidation ville være mere bekostelig og indebære flere systemiske risici

(151) Alternativt kunne Irland overveje en øjeblikkelig likvidation af Anglo og INBS. Kommissionen er dog af den opfattelse, at en likvidation ville være mere bekostelig end en velordnet afvikling og ville kræve mere statsstøtte. [...].

(152) Med hensyn til de erhvervslån, der er overført til den fusionerede enhed fra Anglo, forventes der i den fælles omstrukturingsplan forringelser af den nominelle værdi på [...] ⁽⁵⁸⁾. I betragtning af omfanget af nedslagene, som blev skønnet af Anglos markedsrådgivere i maj 2010, ville et brandudsalg af lån, som ikke er overført til NAMA, medføre betydeligt større tab end en velordnet afvikling af låneporteføljen ([...]) ⁽⁵⁹⁾. Generelt ville de tab, der ville opstå i tilfælde af en øjeblikkelig likvidation af Anglo, indebære større tab end dem, lånene ville give, hvis de blev afviklet over en lang periode. Det skal understreges, at der navnlig for så vidt angår de irske lån, ikke har fundet nogen transaktion sted i den størrelsesorden, som der er tale om her. Derfor er alle tal skøn, som er baseret på ekspertvurderinger, og i tilfælde af et hurtigt salg er det langt fra sikkert, at der kunne findes en køber til denne enorme aktivmasse, selv til meget lave priser.

(153) I forbindelse med en likvidation ville provenuet af salget af aktiverne blive udloddet med henblik på at fyldestgøre seniorobligationsindehaverne, indskyderne og den statsgaranterede finansiering fra ECB/CBI. [...].

(154) I Anglo er simple fordringer på ca. [...] mia. EUR ikke dækket af statsgarantien ⁽⁶⁰⁾. [...]. Resten af den usikrede gæld i Anglo (ca. 3 mia. EUR) er garanteret af staten, og de relevante obligationsindehavere ville blive fyldestgjort til pari af staten. I tilfælde af en likvidation ville indehaverne af de usikrede seniorobligationer således samlet set bidrage til tabene med et nettobeløb på maksimalt [...] mia. Dette beløb er mindre end de yderligere tab, der ville opstå, hvis man holdt brandudsalg af Anglos aktiver.

⁽⁵⁸⁾ Omfanget af disse værdiforringelser er mere konservativt end forudsat af [...] i maj 2010 () i tilfælde af en velordnet afvikling af låneporteføljen.

⁽⁵⁹⁾ Den låneportefølje, der er overtaget fra Anglo, har en bogført værdi af [...] mia. EUR; hvis de nedslag, der er blevet skønnet af [...] med henblik på en likvidation, blev anvendt på den overtagne låneportefølje, ville det føre til et tab på over. [...]. I betragtning af forværringen af situationen i Irland, siden disse skøn blev udarbejdet, ville tabet sandsynligvis være større.

⁽⁶⁰⁾ Pr. 18.2.2011 havde Anglo i) usikrede, ugaranterede seniorobligationer til en værdi af [...] mio. EUR, ii) usikrede, garanterede seniorobligationer til en værdi af [...] mio. EUR og iii) [...] sikrede, ugaranterede seniorobligationer.

- (155) I tilfælde af en likvidation måtte de efterstillede kreditorer endvidere bære tabene. Eftersom den efterstillede gæld er blevet tilbagekøbt i de senere år, og den resterende udstående efterstillede gæld er lille, ville disse tab imidlertid ikke opveje den supplerende statsstøtte, der er nødvendig for at fyldestgøre de andre foranstillede kreditorer ⁽⁶¹⁾.
- (156) Afslutningsvis ville en hurtig likvidation af låneporteføljen, forudsat at det var muligt — hvilket langt fra er sikkert — påføre Irland omkostninger, som er højere end omkostningerne ved en afvikling af Anglos og INBS' aktiver over ti år, idet de aktiver, der er lettere at sælge, ville blive solgt først, mens man måtte beholde de aktiver, som der ikke er noget marked for.
- (157) Med hensyn til INBS gøres der tilsvarende overvejelser som for Anglo, for så vidt angår den erhvervslånsportefølge, som er overtaget fra banken (næsten alle lån er overført til NAMA fuldt ud). Størstedelen af INBS' forpligtelser er også garanteret af Irland ⁽⁶²⁾.
- (158) Med hensyn til den låneportefølge, der er overtaget fra INBS, oplyste Irland i omstrukturingsplanen, at det på grundlag af kvaliteten af porteføljen og de disponible markedsoplysninger om transaktioner, som involverer tilsvarende aktiver af bedre kvalitet i Irland og Det Forenede Kongerige, [...] er rimeligt at forvente et stort nedslag på kortfristede transaktioner vedrørende INBS' låneportefølge.
- (159) I den fælles omstrukturingsplan forudses samlede tab på INBS' låneportefølge på ca. [...] baseret på værdiforringelser på [...]. Hvis låneporteføljen blev solgt i 2011, [...]. Fordelene ved en velordnet afvikling af INBS kunne blive mindsket, hvis der blev tilbudt et større nedslag for låneporteføljen end forventet. Det er dog sandsynligt, at nedslaget [...].

Konklusion

- (160) Det bør konkluderes, at den velordnede afvikling af Anglo og INBS via en fusioneret enhed begrænser omstrukturingsomkostningerne og statsstøttebeløbet til det nødvendige minimum.
- b) *Et betydelige egetbidrag*
- (161) Principperne om den modtagende banks egetbidrag i omstrukturingsfasen kræver: i) at den modtagende

bank så vidt muligt bruger sine egne ressourcer til at finansiere omstruktureringen, f.eks. gennem salg af aktiver, og ii) at omkostningerne i forbindelse med omstruktureringen også i passende omfang bæres af dem, der har investeret i banken, ved at absorbere tab med disponibel kapital og ved at betale et passende vederlag for statens indgriben. Der er to formål med byrdefordelingen: at begrænse konkurrencefordrejninger og undgå problemer med »moral hazard« ⁽⁶³⁾.

i) *De berørte institutioners egetbidrag*

- (162) I forbindelse med den foreliggende afvikling af Anglo og INBS maksimeres de to institutioners egetbidrag til deres omstrukturering, fordi alle aktiver er identificeret med henblik på salg, og provenuet fuldt ud går til at finansiere afviklingen. Aktivernes værdi er dog så nedskrevet, at provenuet ved deres salg trykkes af kapitaltilførslen til de to banker.
- (163) Derudover har begge banker solgt deres indlånsporteføljer.
- ii) *Byrdefordeling mellem aktionærer og efterstillede kreditorer*
- (164) Med hensyn til byrdefordeling skal omstrukturingsomkostningerne ifølge omstrukturingsmeddelelsen ikke kun bæres af staten, men også af bankens tidligere investorer og aktionærer.
- (165) I det specifikke tilfælde med Anglo er de private aktionærer blevet elimineret og banken nationaliseret fuldstændigt.

- (166) INBS var inden statens rekapitalisering ejet af medlemmerne. Navnlig »andelshaverne« (personer, der har en indlånskonto i INBS) havde en ret til udbytte af et eventuelt overskud af aktiver, som realiseres i tilfælde af ophævelse af gensidighedsprincippet (omdannelse af INBS til en almindelig bank), afvikling eller opløsning. Som følge af den første rekapitalisering af INBS har staten fået fuld kontrol med INBS gennem udstedelse af særlige investeringsaktier, hvorefter medlemmerne har mistet retten til udbytte af overskud af aktiver, som realiseres til fordel for staten (f.eks. i tilfælde af salg af INBS). Som følge heraf har andelshavernes helt mistet deres økonomiske rettigheder.

⁽⁶¹⁾ Pr. 18.2.2011 androg Anglos efterstillede forpligtelser kun [...] mio. EUR.

⁽⁶²⁾ Pr. 18.2.2011 havde INBS usikrede, ugaranterede seniorobligationer til en værdi af [...] mio. EUR, ingen usikrede, garanterede seniorobligationer og ingen sikrede, ugaranterede seniorobligationer.

⁽⁶³⁾ Jf. punkt 22 i omstrukturingsmeddelelsen.

- (167) Både aktionærene i Anglo og medlemmerne af INBS har således ydet det største bidrag ved at overdrage kontrollen med og ejendomsretten til institutionerne til staten.
- (168) De efterstillede kreditorer har også i væsentligt omfang bidraget til omstruktureringen ved hjælp af to »Liability Management Exercises« (i det følgende benævnt »LME'er«) i Anglo og INBS. De to LME'er i Anglo blev gennemført i henholdsvis august 2009 og december 2010, påførte obligationsindehaverne store tab, genererede udbytter før skat på ca. 3,5 mia. EUR og skaffede banken supplerende tier 1-kernekapital⁽⁶⁴⁾. INBS gennemførte en LME i 2009, hvor obligationsindehaverne ombyttede deres værdipapirer med et nedslag på 42 % til pari, hvorved institutionen opnåede tier 1-kernekapital for 112 mio. EUR.
- (169) Den fusionerede enhed vil have efterstillede forpligtelser for i alt 500 mio. EUR (pr. 31. december 2010), betydeligt mindre end de efterstillede forpligtelser, som Anglo og INBS havde pr. 31. december 2008 (henholdsvis 5 mia. EUR og 300 mio. EUR), hvilket viser de store tab, som de efterstillede obligationsindehavere har lidt. Irland har givet tilsagn om, at den fusionerede enhed ikke vil betale kuponer eller udøve call-optioner vedrørende efterstillede gældsinstrumenter og hybride kapitalinstrumenter, medmindre den er juridisk forpligtet til det.
- (170) I betragtning af de meget store statsstøttebeløb, som disse to institutioner har modtaget i forhold til deres størrelse, og de tilsvarende omkostninger for staten, er det berettiget at vurdere, om de privilegerede kreditorer ikke kunne have båret deres del af byrden. I den forbindelse har privilegerede obligationsindehavere i Irland samme rangorden som indehavere af indlånskonti. [...] Som allerede anført, ville en likvidation af bankerne have medført et betydeligt større behov for statsstøtte og i sidste ende omkostninger for skatteyderne. Kommissionen har hidtil ikke modtaget et detaljeret forslag til, hvordan man skal få de privilegerede kreditorer til at deltage [...] i byrdefordelingen uden at øge statens omkostninger ved afviklingen.

⁽⁶⁴⁾ Den 22. juli 2009 lancerede Anglo et fastprisudbud vedrørende flere tier 1-, øvre tier 2- og nedre tier 2-værdipapirer. Købsprisen udgjorde mellem 27 % og 55 % af instrumenternes nominelle værdi. Der blev udbudt værdipapirer for i alt 2,5 mia. EUR (en vægtet gennemsnitlig succesrate på 77 %), og transaktionen genererede en fortjeneste før skat på 1,8 mia. EUR for banken. Den 21. oktober 2010 lancerede Anglo en »Liability Management Exercise« vedrørende nedre tier 2-værdipapirer og tilbød 20 cent pr. euro for en omveksling til en ny statsgaranteret emission, der udløb i december 2011. Flertallet af obligationsindehavere stemte for at acceptere omvekslingen, der lå (20 cent) under markedsværdien, og for at knytte en call-option til de relevante værdipapirer, som gjorde det muligt for Anglo at tilbagekøbe de relevante værdipapirer til en pris af 1 cent (gældende for obligationsindehavere, der ikke accepterede omvekslingen til 20 cent). Transaktionen vedrørte tier 2-instrumenter med en nominal værdi på 1 890 mio. EUR og genererede en fortjeneste før skat på 1 588 mio. EUR. Derudover blev værdipapirer, der indgår i private amerikanske investeringer, og som ikke deltog i LME'en, købt til en pris af 25 cent for en nominal værdi af 200 mio. USD og genererede en fortjeneste før skat på 150 mio. USD.

Konklusion

- (171) Det bør generelt konkluderes, at Anglos og INBS' eget bidrag til deres velordnede afvikling i henhold til gældende lovgivning overholder betingelserne i omstrukturingsmeddelelsen.

6.3.4.3. Foranstaltninger, der begrænser konkurrencefordrejningen

- (172) Det fremgår af omstrukturingsmeddelelsen, at foranstaltninger, der begrænser konkurrencefordrejningen, skal være en funktion af statsstøttebeløbet og af den støttede institutions aktivitet på markederne efter omstruktureringen.
- (173) Som tidligere beskrevet i afsnit 6.2.5, er det beløb, som Anglo, INBS og deres efterfølger, den fusionerede enhed, har modtaget, usædvanlig stort både i absolutte tal og sammenlignet med institutionernes størrelse og RVA. Det afspejler det omfang, i hvilket disse institutioner har misligholdt deres forpligtelser.
- (174) Samtidig er konkurrencefordrejningen begrænset, da institutionerne næsten fuldstændigt vil trække sig ud af alle markeder, hvor de var til stede. Den fusionerede enheds kommercielle aktiviteter vil blive begrænset mest muligt gennem de tilsagn, som Irland har givet, jf. afsnit 2.3.2. Den vil afvikle den låneportefølje, som den har overtaget fra Anglo og INBS, og vil ikke gå ind i nye aktiviteter. Den vil også ophøre med at tage imod indlån⁽⁶⁵⁾. Alle de tilsagn, som Irland har givet, vil fortsat være gældende, indtil aktiverne er fuldt afviklet.
- (175) I følgende betragtninger redegøres der for, hvorfor disse tilsagn fra Irlands side sikrer, at konkurrencefordrejningerne begrænses til et minimum.

Ingen nye aktiviteter

- (176) Kommissionen noterer med tilfredshed, at Irland har givet tilsagn om, at den fusionerede enhed ikke vil udvikle nye aktiviteter og ikke vil gå ind på nye markeder. Den fusionerede enhed vil udelukkende afvikle den låneportefølje, der er overtaget fra Anglo og INBS, og vil blive likvideret, når de overtagne aktiver er fuldt afviklet.
- (177) Derudover vil den fusionerede enhed ikke få lov til at erhverve andre virksomheder eller kapitalinteresser heri, hvilket forhindrer den i at anvende statslige midler til at udvide sine aktiviteter.

⁽⁶⁵⁾ I den henseende vil Anglos formueforvaltningsafdeling enten blive solgt i 2011 eller afviklet over en periode på fem år.

Forvaltning af eksisterende udlånsaktiviteter

- (178) Den fusionerede enhed vil ikke yde lån til nye kunder og vil begrænse sine udlånsaktiviteter til forvaltningen af den låneportefølje, der er overtaget fra Anglo og INBS. Den fusionerede enhed vil som sådan aktivt forvalte denne låneportefølje på en måde, der maksimerer aktivernes NNV, hvilket er sædvanlig handelspraksis for alle »going concern«-banker.
- (179) Med hensyn til erhvervslånsporteføljen kan den aktive forvaltning også indebære begrænset yderligere långivning til en låntager med henblik på at færdiggøre eller forbedre en ejendom, når aktivernes NNV dermed bevares eller øges. Denne aktive forvaltning er dog begrænset i og med, at den fusionerede enheds erhvervslånsportefølje ikke kan overstige prognoserne i den fælles omstrukturingsplan med mere end [...] i et enkelt år i den periode, som planen dækker. Endvidere suppleres det samlede loft over stigningen i erhvervslånsporteføljen med flere andre lofter, som finder anvendelse på specifikke låntagere, jf. afsnit 2.3.2.
- (180) Irland har endvidere givet tilsagn om, at der ikke vil blive ydet supplerende realkreditlån til boligformål i tilknytning til den realkreditportefølje, som er overtaget fra INBS (medmindre banken er kontraktligt forpligtet til det). Realkreditporteføljen vil blive forvaltet med henblik på at maksimere dens NNV, og ny långivning vil blive begrænset strengt, idet der vil blive indført et loft over yderligere forskud på realkreditlån til boligformål på 20 mio. EUR for perioden 2011-2012 og på 5 mio. EUR pr. år derefter. Disse lofter (i gennemsnit 10 mio. EUR pr. år i 2011 og 2012 og 5 mio. EUR pr. år derefter) beløber sig til mindre end 1 % af den nominelle værdi af den fusionerede enheds realkreditportefølje og forhindrer den derfor i at udvide sine aktiviteter på markedet for realkreditlån.
- (181) Samlet set vil loftet over låneporteføljen og de tilsagn, som Irland har givet, sikre, at de låneporteføljer, der er overtaget fra Anglo og INBS, forvaltes forsvarligt, idet der sigtes mod at maksimere deres udbytte, og idet den fusionerede enhed forhindres i at gå ind i nye egentlige udlånsaktiviteter med nye eller eksisterende kunder. Den fusionerede enheds kommercielle aktiviteter vil således blive begrænset til det strengt nødvendige, og Irlands tilsagn vil sikre, at den fusionerede enheds aktiviteter ikke giver anledning til større bekymringer med hensyn til konkurrencefordrejning.

Modtagelse af indlån

- (182) I overensstemmelse med støtteprogrammet blev solgt af Anglo- og INBS-indlån for ca. 12,2 mia. EUR og NAMA-

obligationer i begge enheder for ca. 15,9 mia. EUR afsluttet den 24. februar 2011 (jf. afsnit 2.3.1.1).

- (183) Den fusionerede enhed har dog beholdt indlån for op til 1 mia. EUR på datoen for overførslen af indlånene.
- (184) Nogle af disse virksomhedsindlån holdes navnlig som garanti for lån, der er ydet til flere institutioner med status som virksomhed (»income sweep accounts«). Besiddelsen af disse indlån er en del af de kontraktlige lånearrangementer mellem institutionerne og nogle af deres kunder og er som sådan et led i den velordnede afvikling af Anglos og INBS' låneporteføljer. Den fusionerede enheds aktiviteter vil dog være begrænset, da den ikke vil tage imod indlån fra nye kunder, og da de indlån, som den fortsat vil have, vil blive afviklet gradvist.
- (185) Den fusionerede enhed vil reducere sine resterende indlån med stort set samme hastighed som den, hvormed de hertil knyttede eller hermed forbundne aktiver afvikles (eller hvis der ikke er nogen hertil knyttede eller hermed forbundne aktiver, med stort set samme hastighed som den, hvormed den samlede nettolåneportefølje afvikles). Endvidere har Irland givet tilsagn om, at den fusionerede enheds indlånsportefølje ikke på noget tidspunkt vil overstige prognoserne i den fælles omstrukturingsplan med mere end 200 mio. EUR.
- (186) Det kan konkluderes, at den fusionerede enheds kommercielle aktivitet på indlånsmarkedet er reduceret drastisk og er begrænset til det, som er strengt nødvendigt for at afvikle de låneporteføljer, der er overtaget fra Anglo og INBS, på en velordnet måde. De tilsagn, som Irland har givet, vil således sikre, at den fusionerede enheds indlånsaktiviteter ikke vil medføre nævneværdig konkurrencefordrejning på det irske indlånsmarked.

Konklusion

- (187) Det bør konkluderes, at de usædvanligt store statsstøttebeløb ikke fører til urimelig konkurrencefordrejning, da de opvejes af en tilsvarende større reduktion af aktivitetsniveauet på markedet. Foranstaltningerne til bekæmpelse af konkurrencefordrejning opfylder kravene i omstruktureringsmeddelelsen, fordi den fusionerede enhed ikke vil gå ind i nye aktiviteter og vil ophøre med at tage imod indlån, mens dens udlånsaktiviteter vil blive begrænset til den normale forvaltning og afvikling af den låneportefølje, der er overtaget fra Anglo og INBS. Den fusionerede enhed vil til sidst helt forsvinde fra det irske udlåns- og indlånsmarked og derfor ikke længere fordreje konkurrencen. Derudover vil den fusionerede enhed anvende et forbud mod erhvervelser.

6.3.4.4. Tilsyn

- (188) Ifølge punkt 46 i omstruktureringsmeddelelsen er det for at kunne kontrollere, at omstruktureringsplanen gennemføres korrekt, nødvendigt, at medlemsstaten forelægger periodiske detaljerede rapporter. Irland bør derfor forelægge Kommissionen sådanne rapporter hver sjette måned, fra datoen for meddelelsen af denne afgørelse.
- (189) I forbindelse med omstrukturen af Anglo og INBS vil der også blive udpeget en tilsynsførende for en periode på tre år med henblik på at overvåge anvendelsen af de tilsagn, som Irland har givet. Den tilsynsførende vil få til opgave at føre tilsyn med alle tilsagn (jf. bilag II). Den tilsynsførende skal navnlig føre regelmæssigt tilsyn med, om den fusionerede enhed forvalter de låneporteføljer, der er overtaget fra Anglo og INBS, i overensstemmelse med vilkårene i tilsagnene, og skal sikre, at forvaltningen af Anglos og INBS' låneporteføljer ikke medfører konkurrencefordrejning på markedet.

6.3.4.5. Konklusion

- (190) Det bør konkluderes, at den fælles omstruktureringsplan for Anglo og INBS opfylder kravene i omstruktureringsmeddelelsen. Ifølge planen skal der gennemføres en velordnet afvikling af Anglos og INBS' aktiver. Bankernes egetbidrag er tilstrækkeligt, mens byrdefordelingen er væsentlig og statsstøtten begrænset til det strengt nødvendige. Foranstaltningerne til bekæmpelse af konkurrencefordrejning er hensigtsmæssige, og endelig vil der blive gennemført et ordentligt tilsyn.

7. KONKLUSION

- (191) Foranstaltning a)-v) som omhandlet i betragtning 66-69 og anført i tabel 1, anses for at være omstruktureringsstøtte. Med hensyn til de støtteforanstaltninger, der er omfattet af beslutningen om at indlede proceduren af 31. marts 2010, finder Kommissionen i medfør af artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽⁶⁶⁾, at disse foranstaltninger er forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Med hensyn til de resterende foranstaltninger, som er omfattet af denne afgørelse, har Kommissionen i medfør af artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 659/1999 ingen indvendinger mod disse foranstaltninger, da de er forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende støtte, som Irland har gennemført til fordel for Anglo Irish Bank og Irish Nationwide Building Society, eller som det har planlagt at gennemføre til fordel for den fusionerede enhed

mellem de to banker, er forenelig med det indre marked i lyset af de tilsagn, som Irland har givet, jf. bilag I:

- a) [...] rekapitaliseringer af Anglo Irish Bank for et beløb på 29,44 mia. EUR
- b) De rekapitaliseringer, der er gennemført af Irish Nationwide Building Society for et beløb på 5,4 mia. EUR
- c) De statsgarantier, der er gennemført til fordel for Anglo Irish Bank, herunder »Guarantee Scheme for Credit Institutions (CIFS)« (den irske garantiordning for kreditinstitutter), »Eligible Liabilities Guarantee Scheme (ELG)« (garantiordningen for støtteberettigede forpligtelser), »Emergency Liquidity Assistance (ELA)« (likviditetsstøtten i en krisesituation) og garantier for kortfristede forpligtelser og forpligtelser uden for balancen
- d) De statsgarantier, der er gennemført til fordel for Irish Nationwide Building Society, herunder CIFS, ELG, ELA og garantier for kortfristede forpligtelser
- e) Den hjælpeforanstaltning, der er gennemført til fordel for Anglo Irish Bank, nemlig overførsler af støtteberettigede lån til det nationale kapitalforvaltningsagentur (NAMA) for 35 mia. EUR
- f) Den hjælpeforanstaltning, der er gennemført til fordel for Irish Nationwide Building, nemlig overførsler af støtteberettigede lån til NAMA for 8,9 mia. EUR
- g) [...] rekapitalisering af den fusionerede enhed for 3,3 mia. EUR i et stressscenarie
- h) De planlagte garantier til fordel for den fusionerede enhed vedrørende for dens engrosfinansiering, indlån og forpligtelser uden for balancen.

Artikel 2

Irland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse Kommissionen om, hvilke foranstaltninger det har truffet for at efterkomme afgørelsen. Desuden forelægger Irland fra datoen for meddelelsen af denne afgørelse hver sjette måned detaljerede rapporter om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Irland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2011.

På Kommissionens vegne

Joaquín ALMUNIA

Næstformand

⁽⁶⁶⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

BILAG I

TILSAGN, SOM IRLAND HAR GIVET

Statsstøttesag C 11/10 — omstrukturering af Anglo Irish Bank og INBS (under ét benævnt »den fusionerede enhed«)

- 1) *Tilsagnenes varighed.* Medmindre andet er fastsat, vil alle de tilsagn, som de irske myndigheder har givet, fortsat være gældende, indtil den fusionerede enheds aktiver er fuldt afviklet, herunder solavekslerne.

Forbud mod at udvikle nye aktiviteter og gå ind på nye markeder. Den fusionerede enhed vil ikke udføre andre aktiviteter end dem, der er forenelige med forvaltningen af afviklingen af den låneportefølje, som den fusionerede enhed har overtaget (inkl. salg af lån, i givet fald for at maksimere inddrivelsesværdierne og minimere tabene af kapital). Den fusionerede enhed vil ikke udvikle nye aktiviteter og vil ikke gå ind på nye markeder. Den fusionerede enhed vil kun opretholde og anvende sin banktilladelse, så længe det er nødvendigt for at afvikle låneporteføljerne, og vil ikke anvende den til at udvikle nye aktiviteter. Den fusionerede enhed vil blive likvideret, når den fusionerede enheds aktiver er fuldt afviklet.

- 2) *Forvaltning af eksisterende aktiver.* Den fusionerede enhed vil forvalte de eksisterende erhvervmæssige aktiver på en måde, der maksimerer nettonutidsværdien (NNV) af dens aktiver, i overensstemmelse med sædvanlig handelspraksis og tillidsforpligtelser. Hvis en kunde ikke kan overholde vilkårene for sine lån, vil den fusionerede enhed navnlig kun omlægge lånevilkårene (udsættelse eller delvist afkald på tilbagebetalinger, delvis konvertering af fordringen til kapital osv.), hvis en sådan omlægning ville føre til en forøgelse af lånets nutidsværdi (dvs. hvis nutidsværdien af de cash flows, der kan forventes af omlægningen, er højere end nutidsværdien af de cash flows, som kan forventes af en likvidation). Kort sagt vil den fusionerede enhed forvalte sin erhvervmæssige aktivportefølje på samme måde, som en privat formueforvalter ville forvalte afviklingen af en tilsvarende portefølje.

Med hensyn til den fusionerede enheds realkreditaktiver, vil de forpligtelser, der gælder for erhvervmæssige aktiver, finde tilsvarende anvendelse. Den fusionerede enhed vil navnlig få lov til at omlægge sine realkreditaktiver gennem følgende afvigelser fra vilkårene for de eksisterende realkreditlån: i) en ændring af aftalen (f.eks. ved at tilbyde en ny fast rente), ii) overførsel af de eksisterende lån til nye ejendomme, og iii) overførsel af egenkapital (f.eks. ved at tilføje eller fjerne en låntager til realkreditlånet).

- 3) *Forbud mod erhvervelser.* Den fusionerede enhed vil ikke uden Europa-Kommissionens forhåndsgodkendelse erhverve andre virksomheder eller kapitalinteresser heri. Forbuddet mod erhvervelser gælder ikke for kapitalandele, som den fusionerede enhed har erhvervet som led i omlægningen af en eksisterende eksponering over for en kriseramte gruppe af låntagere ⁽¹⁾ (f.eks. gennem konvertering af gæld til egenkapital), så længe en sådan omlægning overholder principperne i tilsagn 3 ovenfor.
- 4) *Forbud mod kuponer og udøvelse af call-optioner vedrørende efterstillede gældsinstrumenter og hybride kapitalinstrumenter.* Den fusionerede enhed vil ikke betale kuponer eller udøve call-optioner vedrørende efterstillede gældsinstrumenter og hybride kapitalinstrumenter, medmindre den er juridisk forpligtet til det.
- 5) *Loft over ny långivning.* I overensstemmelse med målsætningen om at afvikle den fusionerede enheds post-NAMA-låneportefølje og tilsagn 3 ovenfor vil den fusionerede enheds nettoerhvervslånsportefølje ikke overstige prognoserne i planen med mere end [...] i et enkelt år i den periode, som planen dækker, valutabevægelser ikke medregnet. Dette loft gælder for hele den fusionerede enheds kommercielle udlånsaktivitet, herunder långivning som beskrevet i punkt 7.

Derudover vil følgende udlånsforpligtelser også gælde for realkreditporteføljen: Den fusionerede enhed vil yderligere begrænse lån til kontraktligt forpligtede beløb og beløb, som skyldes omlægningen af eksisterende realkreditfaciliteter. De samlede yderligere realkreditlån til boligformål er begrænset til maksimalt [...] for perioden 1. januar 2011-31. december 2012 og [...] for hvert efterfølgende år.

Specifikke udlånsforpligtelser i relation til erhvervslånsporteføljen. Følgende specifikke udlånsforpligtelser vil også gælde for erhvervslånsporteføljen.

⁽¹⁾ For tydelighedens skyld kan en gruppe af låntagere omfatte én enkelt låntager eller flere kunder, som den fusionerede enhed har ydet et lån til. Hvis en gruppe af låntagere består af flere kunder, kan enheden have flere lån med krydssikkerhedsstillelse. I bestræbelserne på at minimere tab af kapital eller maksimere inddrivelserne kan det overvejes at yde lån til gruppen af låntagere i stedet for til flere individuelle låntagere.

- a) *Kontraktligt forpligtede, men endnu ikke udbetalte beløb*: Den fusionerede enhed kan stille finansiering til rådighed under kontraktligt forpligtede, men endnu ikke udbetalte lånefaciliteter. Sådanne betalinger vil dog med hensyn til den låneportefølje, som den fusionerede enhed har overtaget, ikke overstige et samlet beløb på 1,4 mia. EUR i hele den periode, som planen dækker, bestående af kontraktligt forpligtede, men endnu ikke trukne faciliteter på 1,1 mia. EUR, og kontraktligt forpligtede garantier uden for balancen på 0,3 mia. EUR (perioderegnskab pr. 30. juni 2010). Revolverende faciliteter vil blive opgjort på basis af den samlede beløbsgrænse snarere end på basis af individuelle træk.
- b) *Supplerende finansiering til eksisterende grupper af låntagere*: Den fusionerede enhed kan undlade at yde supplerende finansiering, for hvilken der ikke er indgået kontraktlige forpligtelser på tidspunktet for godkendelsen af den fælles omstrukturingsplan (i overensstemmelse med tilsagn 2 ovenfor). Som en undtagelse fra dette forbud kan den fusionerede enhed yde supplerende finansiering til eksisterende grupper af låntagere, hvis den overholder tilsagnet i punkt 3), og hvis
- det er strengt nødvendigt at bevare værdien af sikkerheden for lånet (f.eks. til dækning af vedligeholdelsen af sikkerheden, forsikring, afgifter, sikkerhedsstillelse, insolvens eller retsomkostninger), eller
 - det på anden vis vedrører minimeringen af tabene af kapital og/eller forbedringen af den forventede inddrivelsesværdi af et lån eller et andet aktiv på NNV-basis (f.eks. opfyldelse af den underliggende forretnings/låntagergruppes væsentlige behov for arbejdskapital til investeringsformål)
 - Den supplerende finansiering er underlagt følgende begrænsning:
 - Hvis den pågældende nominelle eksponering over for gruppen af låntagere er mindre end [...], vil den supplerende finansiering ikke overstige [...] af den nominelle eksponering
 - Hvis den pågældende nominelle eksponering over for gruppen af låntagere er mellem [...] og [...], vil den supplerende finansiering ikke overstige [...].
 - Hvis den nominelle eksponering over for den pågældende gruppe af låntagere overstiger [...] mio. EUR, vil den supplerende finansiering ikke overstige [...] % af den nominelle eksponering.
- c) *Nye grupper af låntagere*
- Ny långivning til nye grupper af låntagere: Den fusionerede enhed kan kun yde lån til nye grupper af låntagere, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
- provenuet anvendes til at reducere en eksisterende låntagergruppes eksponering, og
- den samlede transaktion øger ikke den samlede nettoeksponering over for den fusionerede enhed, og
- den nye långivning minimerer de forventede tab af kapital og/eller forbedrer de forventede inddrivelsesværdier (målt i NNV) sammenlignet med andre omstrukturings- eller afskærpningsstrategier, og
- der finder ingen kapitalisering af renter sted («oprullende rente»).
- 6) *Specifikke udlånsforpligtelser i relation til realkreditporteføljen*: Følgende specifikke udlånsforpligtelser vil også gælde for omlægningen af eksisterende realkreditlån. Når lånets saldo overstiger ejendommens værdi, kan den fusionerede enhed lette lånets indfrielse gennem salg af ejendommen ved at stille supplerende finansiering til rådighed for en sælger og muliggøre tilbagebetalingen af den udestående saldo, såfremt den overholder tilsagnet i punkt 3.
- 7) De irske nationale myndigheder kan undtagelsesvist og af hensyn til dets nationale interesser beslutte, at der er behov for yderligere undtagelser fra udlånsrestriktionerne i punkt 7 og 8 ovenfor for at forbedre de forventede inddrivelsesværdier på NNV-basis. Sådanne beslutninger skal godkendes af Europa-Kommissionen på forhånd.
- 8) Overførsel af indlån, som er overtaget fra Anglo og INBS. Efter overførslen af alle indlån, som er overtaget fra Anglo og INBS (såfremt indlåene ikke omfatter koncerninterne indlån, interbankindlån, engrosfinansiering, udstedte obligationer eller finansiering fra centralbanker og/eller tilsvarende institutioner), vil den fusionerede enhed stå tilbage med nedenstående kategorier af indlån og konti («udelukkede forpligtelser»), som det er tilladt at beholde i den fusionerede enhed, medmindre de er omfattet af hertil knyttede forpligtelser:

Indlån, som på tidspunktet for overførslen af indlånene besiddes af eller på vegne af et datterselskab til overdrageren (ekskl. Isle of Man Co)

- a) Sikrede konti (til fordel for overdrageren eller enhver anden person) og indlån, der står i forbindelse med eller er knyttet til en gruppe af låntagere fra overdrageren eller »tracker bond«-konti på tidspunktet for overførslen
 - b) Indlån i andre valutaer end euro, US dollar eller pund sterling på tidspunktet for overførslen af indlånene. De vil ikke blive erstattet, når de udløber
 - c) Indlån, der besiddes af eller er bogført i filialer på Jersey, i Düsseldorf, Tyskland, eller i Wien, Østrig. De vil ikke blive erstattet, når de udløber
 - d) Alle konti med en negativ saldo
 - e) Interne kontrolkonti
 - f) Konti, med hensyn til hvilke det er blevet oplyst, at kontoen eller den kunde, som kontoen vedrører, er genstand for en undersøgelse ved en politimyndighed eller bedrageribekæmpelses- eller efterforskningsmyndighed
 - g) Alle INBS-konti, der er afdækket i overdragerens regnskab efter filial [...].
- 9) *Løft over indlån og udelukkede forpligtelser.* Den fusionerede enhed vil ikke tage imod indlån fra nye kunder. De samlede indlån fra eksisterende kunder på fusionstidspunktet vil ikke på noget tidspunkt overstige 1 mia. EUR og vil ikke bestå af andre indlån end dem, der er omhandlet i punkt 10 ovenfor. Den fusionerede enhed vil afvikle indlånene med stort set samme hastighed som den, hvormed de hertil knyttede eller hermed forbundne aktiver afvikles (eller hvis der ikke er nogen hertil knyttede eller hermed forbundne aktiver, med samme hastighed som den, hvormed den samlede nettolånportefølje afvikles), ekskl. valutabevægelser og kontraktlige forpligtelser til at beholde indlån. Endvidere vil den fusionerede enheds indlånportefølje ikke på noget tidspunkt overstige prognoserne i omstrukturingsplanen med mere end 200 mio. EUR.
- 10) *Tilsynsførende:* Den fusionerede enhed vil med Europa-Kommissionens godkendelse udpege en tilsynsførende, der skal kontrollere, at ovennævnte tilsagn overholdes.
- Den tilsynsførende vil blive udpeget for en periode på tre år. Reglerne for udpegelsen af den tilsynsførende og dennes opgaver fremgår af bilag II. Den tilsynsførende skal navnlig godtgøre, at den pågældende har erfaring inden for omlægning og forvaltning af lån med henblik på at overvåge tilsagn 3 og 6.
- 11) *Håndhævelse og rapportering.* De irske myndigheder vil sikre, at den fusionerede enhed overholder ovennævnte tilsagn. De irske myndigheder vil forelægge regelmæssige rapporter om de foranstaltninger, der er truffet for at overholde tilsagnene. Den første rapport vil blive forelagt for Kommissionen senest seks måneder efter godkendelsen fra datoen for denne afgørelses meddelelse og derefter med seks måneders mellemrum.

BILAG II

UDPEGELSE AF DEN TILSYNSFØRENDE OG DENNES OPGAVER

Anglo Irish Bank og INBS betegnes under ét som »den fusionerede enhed«.

I. Den tilsynsførende

1. De irske myndigheder giver tilsagn om, at den fusionerede enhed vil udpege en tilsynsførende for en periode på tre år.
2. Den tilsynsførende vil være en (eller flere) fysisk(e) eller juridisk(e) person(er), der er uafhængig(e) af den fusionerede enhed, og som godkendes af Kommissionen og udpeges af den fusionerede enhed, og som har til opgave at kontrollere, om den fusionerede enhed overholder forpligtelserne over for Kommissionen og gennemfører omstrukturerings- og afviklingsplanen.
3. Den tilsynsførende skal være uafhængig af den fusionerede enhed og være i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer til at udføre sit mandat, f.eks. som investeringsbank, konsulent eller revisor, og må ikke have været eller blive udsat for en interessekonflikt. Den tilsynsførende skal navnlig have erfaring inden for omlægning og forvaltning af lån med henblik på at overvåge tilsagn 2 og 5. Den tilsynsførende aflønnes af den fusionerede enhed, der ikke hindrer den uafhængige og effektive udførelse af den tilsynsførendes mandat.

II. Udpegelse af den tilsynsførende*Forslag fra de irske myndigheder*

Senest fire uger efter udstedelsen af afgørelsen om godkendelse af omstrukturerings- og afviklingsplanen for den fusionerede enhed forelægger de irske myndigheder navnene på to eller flere personer, der skal fungere som tilsynsførende, for Kommissionen til godkendelse og anfører, hvem af dem de foretrækker. Forslaget skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at Kommissionen kan kontrollere, at den foreslåede tilsynsførende opfylder kravene i punkt 3, og skal omfatte:

den fulde ordlyd af det foreslåede mandat sammen med alle nødvendige bestemmelser, for at den tilsynsførende kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med disse tilsagn

skitsen til en arbejdsplan, der beskriver, hvordan den tilsynsførende agter at udføre de opgaver, vedkommende er blevet pålagt.

Kommissionens godkendelse eller afvisning

Kommissionen har skønsbeføjelser til at godkende eller afvise de foreslåede tilsynsførende samt godkende det foreslåede mandat med de ændringer, den finder nødvendige for, at den tilsynsførende kan opfylde sine forpligtelser. Den tilsynsførende udpeges inden en uge efter Kommissionens godkendelse i overensstemmelse med det mandat, som Kommissionen har godkendt.

Nyt forslag fra de irske myndigheder

4. Hvis alle de foreslåede tilsynsførende afvises, fremlægger de irske myndigheder inden en uge, efter at de er blevet underrettet om afvisningen, navnene på mindst to andre personer eller institutioner i overensstemmelse med betingelserne og proceduren i punkt 1 og 5.

Tilsynsførende anvist af Kommissionen

5. Hvis alle yderligere foreslåede tilsynsførende også afvises af Kommissionen, anviser Kommissionen en eller flere tilsynsførende, som den fusionerede enhed skal udpege i overensstemmelse med et mandat godkendt af Kommissionen.

III. Den tilsynsførendes opgaver

6. Den tilsynsførende skal have til opgave at sikre overholdelsen af de betingelser og forpligtelser, der er knyttet til afgørelsen, og sikre gennemførelsen af omstrukturerings- og afviklingsplanen.

Den tilsynsførendes opgaver og pligter

7. Den tilsynsførende skal

- i) inden fire uger fra udpegelsen foreslå Kommissionen en detaljeret arbejdsplan, der beskriver, hvordan den pågældende agter at kontrollere overholdelsen af tilsagnene over for Kommissionen og gennemførelsen af omstrukturings- og afviklingsplanen
- ii) kontrollere overholdelsen af alle tilsagn, som de irske myndigheder har givet på vegne af den fusionerede enhed, og gennemførelsen af omstrukturings- og afviklingsplanen
- iii) foreslå foranstaltninger, som den tilsynsførende anser for nødvendige for at sikre, at de irske myndigheder overholder alle tilsagn over for Kommissionen
- iv) inden 30 dage efter udgangen af hvert kvartal forelægge Kommissionen, den fusionerede enhed og de irske myndigheder en skriftlig rapport på engelsk. Rapporten skal omfatte den tilsynsførendes overholdelse af sine forpligtelser i henhold til mandatet, overholdelsen af alle tilsagn og gennemførelsen af omstrukturings- og afviklingsplanen. Alle modtagere af udkastet til rapport skal kunne indsende deres bemærkninger inden fem arbejdsdage. Inden fem arbejdsdage fra modtagelsen af bemærkningerne udarbejder den tilsynsførende en endelig rapport og sender den til Kommissionen, om muligt under hensyntagen til de modtagne bemærkninger, hvilket helt er op til den pågældendes skøn. Den tilsynsførende fremsender også et eksemplar af den endelige rapport til de irske myndigheder og til den fusionerede enhed. Hvis udkastet til rapport eller den endelige rapport indeholder oplysninger, som den fusionerede enhed eller de irske myndigheder ikke må få kendskab til, skal der stilles en ikke-fortrolig udgave af udkastet til rapport eller den endelige rapport til rådighed for den fusionerede enhed eller de irske myndigheder. Den tilsynsførende sender ikke noget eksemplar af rapporten til den fusionerede enhed og/eller de irske myndigheder, før den er blevet forelagt for Kommissionen.

Kommissionen kan give den tilsynsførende instrukser eller anvisninger for at sikre, at tilsagnene over for Kommissionen overholdes, og at omstrukturings- og afviklingsplanen gennemføres.

De irske myndigheder og den fusionerede enhed skal bidrage med alt det samarbejde og al den støtte og information, som den tilsynsførende med rimelighed kan forlange med henblik på udførelsen af sine opgaver. Den tilsynsførende skal have ubegrænset adgang til den fusionerede enheds bøger, registre, dokumenter, ledere og andre medarbejdere, sagsakter, lokaliteter og tekniske oplysninger, som er nødvendige for at udføre sine opgaver i overensstemmelse med tilsagnene.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA